

MARKA EVANĢĒLIJS

**DARBA
GRĀMATA
IESVĒTĀMAJIEM**

Marka evaņģēlija
Darba burtnīca iesvētāmajiem.
Sastādīta 2021. gadā.

Bībeles teksts:
Latviešu valodā — Latvijas Bībeles Biedrības 2012. gada tulkojums
Angļu valodā — New Revised Standard Version, copyright © 1989

Sagatavojušas:
Teol. bak. Silvija Kļaviņa-Barshney un māc. Gundega Puidza

Šajā darba burtnīcā izmantoti materiāli no
Prāv. Viļa Vārsberga sagatavotajiem iesvētāmo mājas darbiem par Marka evaņģēliju,
Scott Hahn un Curtis Mitch “Study Questions for the Ignatius Catholic Study Bible”,
Mark Vitalis Hoffman “Marked for Life: A Bible Study on the Gospel of Mark”,
Jeffrey Kranz “The Gospel of Mark: Jesus, servant and Son”,
Māc. Andra Sedliņa brošūras “Kam tic luterāņi”
Ralph Wilson “Gospel of Mark: A Discipleship Discussion Guide”
Vairākām Tom Wright grāmatām
thebiblejourney.com, e-Baznīca, Vikipēdijas
un citiem avotiem

IEVADS

Mīļie jaunieši!

Liela daļa no iesvētes mācību programmas ir iedziļināties Jēzus dzīvē, vārdos un darbos. Lai to veiksmīgāk izdarītu, ir jālasa Bībele, it sevišķi evaņģēliji.

Aicinām izlasīt visu Marka evaņģēliju, izmantojot šo darba burtņīcu. Tajā ir ne tikai viss Marka evaņģēlija teksts latviešu un angļu valodās, bet arī paskaidrojumi, ilustrācijas, interesanti fakti, jautājumi un aicinājumi iedziļināties autora rakstītajā Labajā Vēstī.

Marka evaņģēlijs ir īsākais, varbūt dramatiskākais, bet noteikti spēcīgākais evaņģēlijs. Tas ir rakstīts kādam, kam nav laika lasīt izpušķotus, detalizētus stāstus, bet kurš grib zināt: kas, kur, ko, kam. Marka evaņģēlijs ir kā *“action packed”* dokumentālā filma. Marka evaņģēlija autora galvenais fokuss ir uz notikumiem, nevis uz Jēzus vārdiem. Marka evaņģēlijs rakstīts „ciniķim, kam nav laika” — tas vietām atklāj stāstu saasināti. Ievērojiet cik bieži tiek lietots vārds **“tūlīt”**! Marks atstāj lasītāju ar uzdevumu: seko Jēzum. Viņš it kā paķer aiz krāgas un saka: “Šis ir gaužām svarīgi un tu labāk šo ziņu klausies un ievēro!”

Evaņģēlijs tika rakstīts grieķu valodā, tomēr ne literārajā, bet drīzāk sarunvalodā.

Marka evaņģēlijs ir otrā Jaunās Derības grāmata, viens no trijiem sinoptiskajiem (līdzīgajiem) evaņģēlijiem. Lielākā daļa teoloģisko zinātnieku domā (kaut gan daži to apstrīd), ka tas tika rakstīts pirmais, droši vien pēc apustuļa Pēterļa nāves 65. gadā, bet pirms Jeruzālemes izpostīšanas 70. gadā. Bībeles pētnieki domā, ka to nav rakstījis apustulis Marks, bet gan Jānis Marks, kas pierakstījis apustuļa Pēterļa atmiņas par Jēzus vārdiem un darbiem. Tomēr, autors nekur sevi neidentificē. Kristiešu tradīcija saka, ka evaņģēlijs rakstīts Romā, bet ir iespējams, ka tas rakstīts kautkur citur Romas impērijā.

Kam Marks rakstīja? Grūti precizēt. Bet Marka lasītāji bija maza kristiešu grupa, kas cieta vajāšanas un ciešanas. Viņiem bija jāzin, ka Jēzus IR mesija, īstais ķēniņš un viņiem nav cits jameklē. Marka evaņģēlijs ir kā steidzīgi uzrakstīts revolucionārs traktāts, iebāzts aizmugures kabatā un bieži izvilktis, lasīts pie ugunskuŗa gaismas un čukstus pārrunāts ar citiem domu biedriem.

Marka evaņģēlijs uzsver divas lietas:

1. Jēzus ir Dieva Dēls un tas dod viņam pilnīgu autoritāti. Evaņģēlijs jau iesākas ar vārdiem “Jēzus Kristus, Dieva Dēla, evaņģēlija sākums”, lai lasītājam jau no paša sākuma nebūtu šaubas par autora galveno tēmu.
2. Jēzus sniedza pašreizējai cilvēkiem (it sevišķi caur brīnumiem)

Marka evaņģēlija saturs:

Satura izklāsts

Marka 1.–4. nodaļa. Jānis Kristītājs kristī Jēzu, un Jēzus sāk sludināt, aicināt mācekļus un darīt brīnumus. Kad pretestība pret Viņu palielinās, Viņš māca līdzībās.

Marka 5.–7. nodaļa. Glābējs turpina darīt daudz brīnumu, parādot Savu līdzjūtību pret citiem. Pēc tam, kad tiek nogalināts Jānis Kristītājs, Jēzus pabaro vairāk nekā 5000 cilvēku un staigā pa ūdens virsu. Viņš māca pret nepareizām tradīcijām.

Marka 8.–10. nodaļa. Jēzus Kristus turpina darīt brīnumus. Pēteris liecina, ka Jēzus ir Kristus. Glābējs trīs reizes pravieto par Savām ciešanām, nāvi un Augšāmcēlšanos, taču Viņa mācekļi vēl pilnībā nesaprot Viņa teikto. Viņš māca tiem par pazemību un kalpošanu, kas tiek prasīta no Viņa mācekļiem.

Marka 11.–16. nodaļa. Savas dzīves pēdējā nedēļā Glābējs ierodas Jeruzālemē, māca Savus mācekļus, cieš Ģetzemanē un tiek sist krustā. Jēzus Kristus ir augšāmcēlies.

PIRMĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

1. nodaļa sākas ar Jāņa Kristītāja kalpošanu un Jēzus kristīšanu. Tālāk pieminēta Jēzus kārdināšana tuksnesī. Jēzus sāk sludināt jūdiem evaņģēlija vēsti. Viņš aicina sekot pirmos mācekļus (Sīmani, Andreju, Jēkabu un Jāni). Jēzus Kapernaumas sinagogā māca klausītājus un izdzen ļauno garu. Tad Jēzus dziedina Pētera sievasmāti no drudža, pēc kā daudzi slimie tiek vesti pie Jēzus dziedināties. Šajā laikā Jēzus izšķiras staigāt pa apkārtējiem ciemiem, sludinot evaņģēliju un izdzenot no cilvēkiem ļaunos garus. Jēzus dziedina spitālīgo, kurš pret Jēzus gribu izstāsta citiem par savu dziedināšanu, tā, ka Jēzus visur tiek apstāts ar dziedināties gribētājiem.

1 Jēzus Kristus, Dieva Dēla, evaņģēlija iesākums.

2 Kā pravietis Jesaja ir rakstījis: redzi, es sūtu savu sūtni pirms tevis, kas sagatavos tev ceļu;

3 saucēja balss tuksnesī: sagatavojiet Kungam ceļu, dariet līdzenas viņa takas! –

4 tā Jānis bija tuksnesī un kristīja, un sludināja grēku nožēlas kristību grēku piedošanai. 5 Pie viņa izgāja visa Jūdejas zeme un Jeruzālemes ļaudis, un viņi atzina savus grēkus, un Jānis tos kristīja Jardānas upē.

6 Jānis bija ģērbies kamieļu vilnas drēbēs un ādas jostu ap gurniem un ēda siseņus un savvaļas bišu medu.

7 Un viņš sludināja: “Viens spēcīgāks nekā es nāk pēc manis, tam es neesmu cienīgs noliecies atraisīt viņa sandaļu siksnas.

8 Es jūs kristīju ūdenī, bet viņš jūs kristīs Svētajā Garā.”

9 Tajās dienās Jēzus atnāca no Galilejas Nācaretes, un Jānis viņu kristīja Jardānā.

10 Un tūlīt, no ūdens izkāpdams, viņš ieraudzīja debesis atveramies un Svēto Garu kā balodi uz sevi nolaižamies.

1 The beginning of the good news of Jesus Christ, the Son of God.

2 As it is written in the prophet Isaiah, “See, I am sending my messenger ahead of you, who will prepare your way;

3 the voice of one crying out in the wilderness: ‘Prepare the way of the Lord, make his paths straight,’”

4 John the baptizer appeared in the wilderness, proclaiming a baptism of repentance for the forgiveness of sins.

5 And people from the whole Judean countryside and all the people of Jerusalem were going out to him, and were baptized by him in the river Jordan, confessing their sins.

6 Now John was clothed with camel’s hair, with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey.

7 He proclaimed, “The one who is more powerful than I is coming after me; I am not worthy to stoop down and untie the thong of his sandals.

8 I have baptized you with water; but he will baptize you with the Holy Spirit.”

9 In those days Jesus came from Nazareth of Galilee and was baptized by John in the Jordan.

10 And just as he was coming up out of the water, he saw the heavens torn apart and the Spirit descending like a dove on him.

Jānis Kristītājs savu jaunību pavadīja Jūdejas tuksnesī. Apbrīnojamā sevis noliegšanā viņš valkāja rupju kamieļa vilnas apģērbu un spēja izdzīvot pārtiekot tikai no siseņiem un savvaļas bišu medus. Ar savu neparasto izskatu viņš ātri piesaistīja cilvēku uzmanību. Kad viņš kļuva pieaudzis, viņš sāka sludināt grēku nožēlošanu, uzsverot, ka ilgi gaidītā Mesijas valstība ir tuvu. Viņš arī kristīja tos, kas ticēja viņa sludinātajam.

11 Un balss atskanēja no debesīm: “Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts.”

12 Un Gars viņu tūlīt aizdzina tuksnesī.

13 Jēzus bija tuksnesī četrdesmit dienas, un sātans viņu kārdināja; viņš bija kopā ar zvēriem, un eņģeļi viņam kalpoja.

14 Bet, kad Jānis bija apcietināts, Jēzus atnāca uz Galileju un sludināja evaņģēliju, sacīdams:

15 “Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir klāt. Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam!”

16 Viņš, iedams gar Galilejas jūru, ieraudzīja Sīmani un viņa brāli Andreju tīklus jūrā metam; viņi bija zvejnieki.

17 Un Jēzus viņiem sacīja: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem!” 18 Un tūlīt tie atstāja tīklus un viņam sekoja.

19 Pagājis mazliet tālāk, viņš ieraudzīja Jēkabu, Zebedeja dēlu, un viņa brāli Jāni; tie laivā tīklus lāpīja.

20 Un viņš tos tūlīt aicināja. Un, tie savu tēvu Zebedeju ar algādžiem laivā atstājuši, aizgāja viņam līdzi.

21 Iedami viņi nonāca Kapernaumā, un, tūlīt sabbatā iegājis sinagogā, viņš mācīja.

22 Ļaudis brīnījās par viņa mācību, jo viņš tos mācīja kā tāds, kam vara, nevis kā rakstu mācītāji.

23 Un tobrīd viņu sinagogā bija kāds cilvēks ar nešķīstu garu, un tas sāka kliegt:

24 “Kāda daļa mums ar tevi, Jēzu, Nācarieti? Vai tu esi nācis mūs pazudināt? Es zinu, kas tu esi – Dieva Svētais.”

25 Un Jēzus to apsauca: “Apklusti un izej no viņa!”

26 Un, to raustīdams un brēkdams skaļā balsī, nešķīstais gars no viņa izgāja.

27 Tie visi pārbijās un sāka cits citu izprašņāt: “Kas tas ir? Vai jauna mācība, kurai ir vara? Pat nešķīstiem gariem viņš pavēl, un tie viņu paklausa.”

28 Un tūlīt runas par viņu izplatījās visā Galilejas apgabalā.

11 And a voice came from heaven, “You are my Son, the Beloved; with you I am well pleased.”

12 And the Spirit immediately drove him out into the wilderness.

13 He was in the wilderness forty days, tempted by Satan; and he was with the wild beasts; and the angels waited on him.

14 Now after John was arrested, Jesus came to Galilee, proclaiming the good news of God,

15 and saying, “The time is fulfilled, and the kingdom of God has come near; repent, and believe in the good news.”

16 As Jesus passed along the Sea of Galilee, he saw Simon and his brother Andrew casting a net into the sea—for they were fishermen. 17 And Jesus said to them, “Follow me and I will make you fish for people.”

18 And immediately they left their nets and followed him.

19 As he went a little farther, he saw James son of Zebedee and his brother John, who were in their boat mending the nets.

20 Immediately he called them; and they left their father Zebedee in the boat with the hired men, and followed him.

21 They went to Capernaum; and when the sabbath came, he entered the synagogue and taught. 22 They were astounded at his teaching, for he taught them as one having authority, and not as the scribes.

23 Just then there was in their synagogue a man with an unclean spirit,

24 and he cried out, “What have you to do with us, Jesus of Nazareth? Have you come to destroy us? I know who you are, the Holy One of God.”

25 But Jesus rebuked him, saying, “Be silent, and come out of him!”

26 And the unclean spirit, convulsing him and crying with a loud voice, came out of him.

27 They were all amazed, and they kept on asking one another, “What is this? A new teaching—with authority! He commands even the unclean spirits, and they obey him.”

28 At once his fame began to spread throughout the surrounding region of Galilee.

29 Un tūlīt, no sinagogas izgājuši, viņi kopā ar Jēkabu un Jāni nāca Sīmaņa un Andreja namā.
30 Bet Sīmaņa sievasmāte gulēja drudzī, un tie viņam tūlīt par to pateica.

31 Piegājis viņš satvēra tās roku un to uzcēla, un drudzis tūlīt viņu atstāja, un viņa tiem kalpoja.

32 Bet, kad vakars pienāca un saule bija norietējusi, pie viņa nesa visus neveselos un dēmonu apsēstos.

33 Visa pilsēta bija sapulcējusies durvju priekšā.

34 Un daudzus, kas sirga ar dažādām kaitēm, viņš darīja veselus un izdzina daudz dēmonu, un viņš neļāva dēmoni runāt, jo tie viņu pazina.

35 Un rīta agrumā, kad vēl bija tumšs, viņš izgāja laukā un, nogājis kādā vientuļā vietā, lūdza Dievu.

36 Bet Sīmanis un tie, kas ar viņu bija, steidzās viņu meklēt.

37 Viņu atraduši, tie sacīja: "Visi tevi meklē."

38 Tad viņš tiem sacīja: "Iesim uz tuvējiem miestiem, ka arī tur es sludinu, jo tādēļ es esmu nācis."

39 Un viņš gāja, sludinādams viņu sinagogās, pa visu Galileju un izdzina dēmonus.

40 Kāds spītālīgais atnāca pie viņa un, ceļos noņemties, lūdza viņu: "Ja vien tu gribi, tu vari mani šķīstīt."

41 Jēzus sirdī iežēlojās un, roku izstiepis, pieskārās tam un sacīja: "Es gribu, topi šķīstis!"

42 Līdzko viņš to bija pateicis, spītālība no tā pazuda, un tas tapa šķīstis.

43 Tad Jēzus skarbā balsī to tūlīt raidīja prom

44 un teica tam: "Pielūko, nesaki nevienam neko, bet ej, rādies priesterim un upurē par savu šķīstīšanu, ko Mozus ir noteicis, viņiem par liecību."

45 Bet tas izgājis sāka daudz stāstīt un izplatīt runas par to, kas noticis, tā ka Jēzus atklāti vairs

nevarēja ienākt pilsētā. Bet viņš palika ārpus pilsētas vientuļās vietās, un no visām malām ļaudis nāca pie viņa.

29 As soon as they[n] left the synagogue, they entered the house of Simon and Andrew, with James and John.

30 Now Simon's mother-in-law was in bed with a fever, and they told him about her at once.

31 He came and took her by the hand and lifted her up. Then the fever left her, and she began to serve them.

32 That evening, at sunset, they brought to him all who were sick or possessed with demons.

33 And the whole city was gathered around the door.

34 And he cured many who were sick with various diseases, and cast out many demons; and he would not permit the demons to speak, because they knew him.

35 In the morning, while it was still very dark, he got up and went out to a deserted place, and there he prayed.

36 And Simon and his companions hunted for him.

37 When they found him, they said to him, "Everyone is searching for you."

38 He answered, "Let us go on to the neighboring towns, so that I may proclaim the message there also; for that is what I came out to do."

39 And he went throughout Galilee, proclaiming the message in their synagogues and casting out demons.

40 A leper came to him begging him, and kneeling he said to him, "If you choose, you can make me clean."

41 Moved with pity, Jesus stretched out his hand and touched him, and said to him, "I do choose. Be made clean!"

42 Immediately the leprosy left him, and he was made clean.

43 After sternly warning him he sent him away at once,

44 saying to him, "See that you say nothing to anyone; but go, show yourself to the priest, and offer for your cleansing what Moses commanded, as a testimony to them."

45 But he went out and began to proclaim it freely, and to spread the word, so that Jesus could no longer go into a town openly, but stayed out in the country; and people came to him from every quarter.

KAS IR SPITĀLĪBA (LEPROSY)?

Hroniska vispārēja infekcijas slimība, kas bojā galvenokārt ādu un nervu sistēmu.

PIRMĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Ko sludināja Jānis Kristītājs? (1:4) _____

un (1:7) _____

Ko teica balss, kas skanēja no debesīm? (1:11) _____

Cik ilgi Jēzus bija tuksnesī? (1:13) _____

Ko nozīmē vārds “kārdināt”? _____

Kas kārdināja Jēzu? (1:13) _____

Ko Jēzus sludināja Galilejā? (1:15) _____

Ko Jēzus sacīja Sīmanim un Andrejam? (1:17) _____

Kāpēc ļaudis Kapernaumas sinagogā brīnījās par Jēzus mācību? (1:22) _____

Ko Jēzus lūdza tam, ko izglāba no spitālības? (1:44) _____

JAUTĀJUMI PAR KUŅIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Jēzus prasīja Sīmanim un Andrejam pamest savus zvejas tīklus un sekot viņam. Viņi to tūlīt darīja. Kas būtu līdzīga situācija šodien? Kā Jēzus mūs šodien aicina pamest visu un viņam sekot?

Ko tu darītu, ja Jēzus tevi izglābtu no šausmīgas slimības, bet lūgtu tevi par to nevienam nestāstīt? Kāpēc?

OTRĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

2. nodaļā stāstīts, kā Jēzus dziedina paralizēto, piedodams viņa grēkus. Daži rakstu mācītāji to vērtē, kā Dieva zaimošanu (cilvēks nevar piedot grēkus). Jēzus aicina sekot sev muitnieku Leviju un apciemo viņu mājās. Farizeji (jūdu garīgie vadītāji) aizrāda Jēzum par viņa draudzību ar grēciniekiem un muitniekiem. Citā reizē farizeji pārmet Jēzum, ka viņa mācekļi negavē, uz ko Jēzus atbild, ka nav laiks gavēt, kamēr viņš ir ar saviem mācekļiem. Vēl citā reizē farizeji pārmet Jēzum, ka viņa mācekļi sabbatā plūc vārpas (sabbatā neko nedrīkst darīt), uz ko Jēzus apliecina sevi par sabata kungu, jo sabbatam ir jākalpo cilvēkiem, nevis otrādi.

1 Pēc dažām dienām viņš atkal ieradās Kapernaumā, un ļaudis uzzināja, ka viņš ir namā.

2 Tik daudz ļaužu sapulcējās, ka pat durvju priekšā vairs nebija vietas, un viņš runāja uz tiem.

3 Te nāca četri vīri, kas nesa pie viņa kādu paralizēto.

4 Kad ļaužu pūļa dēļ tie nevarēja viņam piekļūt, tie atsedza jumtu namam, kur viņš bija, un, jumtu uzplēsuši, nolaida gultu, kurā paralizētais gulēja.

5 Jēzus, redzēdams viņu ticību, sacīja paralizētajam: “Dēls, tavi grēki tev ir piedoti.”

6 Bet tur sēdēja daži rakstu mācītāji, un tie sprieda savās sirdīs:

7 “Kā viņš tā runā? Viņš zaimo! Kurš cits var grēkus piedot kā vienīgi Dievs?”

8 Un tūlīt Jēzus savā garā nomanīja, ka viņi sevī tā domā, un viņiem sacīja: “Kādēļ jūs tā spriežat savās sirdīs?”

9 Kas ir vieglāk – sacīt paralizētajam: tev tavi grēki ir piedoti! – vai sacīt: celies, ņem savu gultu un staigā! –

10 Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot,” – un viņš sacīja paralizētajam:

11 “Es tev saku: celies, ņem savu gultu un ej mājās!”

12 Un viņš tūlīt piecēlās un, gultu paņēmis, izgāja ārā visu priekšā; un visi izbrīnījās un slavēja Dievu, sacīdami: “Neko tādu mēs vēl nekad neesam redzējuši!”

13 Tad viņš atkal aizgāja pie jūras, un visi ļaudis nāca pie viņa, un viņš tos mācīja.

14 Garām iedams, viņš ieraudzīja Leviju, Alfafeja dēlu, pie muitnīcas sēžam un tam sacīja: “Sekoj man!” Tad tas piecēlies gāja viņam līdzi.

1 When he returned to Capernaum after some days, it was reported that he was at home.

2 So many gathered around that there was no longer room for them, not even in front of the door; and he was speaking the word to them.

3 Then some people came, bringing to him a paralyzed man, carried by four of them.

4 And when they could not bring him to Jesus because of the crowd, they removed the roof above him; and after having dug through it, they let down the mat on which the paralytic lay.

5 When Jesus saw their faith, he said to the paralytic, “Son, your sins are forgiven.”

6 Now some of the scribes were sitting there, questioning in their hearts,

7 “Why does this fellow speak in this way? It is blasphemy! Who can forgive sins but God alone?”

8 At once Jesus perceived in his spirit that they were discussing these questions among themselves; and he said to them, “Why do you raise such questions in your hearts?”

9 Which is easier, to say to the paralytic, ‘Your sins are forgiven,’ or to say, ‘Stand up and take your mat and walk’?

10 But so that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins”—he said to the paralytic—

11 “I say to you, stand up, take your mat and go to your home.”

12 And he stood up, and immediately took the mat and went out before all of them; so that they were all amazed and glorified God, saying, “We have never seen anything like this!”

13 Jesus went out again beside the sea; the whole crowd gathered around him, and he taught them.

14 As he was walking along, he saw Levi son of Alphaeus sitting at the tax booth, and he said to him, “Follow me.” And he got up and followed him.

15 Reiz viņš apsēdās tā namā pie galda, un līdz ar Jēzu un viņa mācekļiem tur sēdēja arī daudz muitnieku un grēcinieku, jo daudz tādu viņam sekoja.

16 Kad rakstu mācītāji no farizeju vidus viņu redzēja ēdam kopā ar grēciniekiem un muitniekiem, tie jautāja viņa mācekļiem: “Kādēļ viņš ēd kopā ar muitniekiem un grēciniekiem?”

17 Jēzus, to dzirdējis, tiem sacīja: “Veseliem ārsta nevajag, bet gan slimajiem. Es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.”

18 Jāņa mācekļi un farizeji gavēja. Daži nāca pie Jēzus un jautāja: “Kādēļ Jāņa un farizeju mācekļi gavē, bet tavi mācekļi negavē?”

19 Tad Jēzus tiem sacīja: “Kā var kāzu viesi gavēt, kamēr līgavainis ir pie viņiem? Kamēr līgavainis ir kopā ar tiem, tie nevar gavēt.

20 Bet nāks dienas, kad līgavainis tiem tiks atņemts; tad tie gavēs tajā dienā.

21 Neviens nešuj jauna auduma ielāpu uz vecām drēbēm, jo tad ielāps no tām noplīst – jaunais no vecā – un plīsums kļūst vēl lielāks.

22 Un neviens jaunu vīnu nelej vecos ādas maisos, citādi vīns maisu saplēš, un vīns un maisi iet bojā. Nē, jauns vīns lejams jaunajos maisos.”

23 Tad kādā sabbatā viņš gāja caur labības lauku, un ceļā viņa mācekļi sāka plūkt vārpas.

24 Farizeji viņam teica: “Redzi, kādēļ viņi sabbatā dara, kas nav atļauts?”

25 Un viņš tiem sacīja: “Vai jūs nekad neesat lasījuši, ko darīja Dāvids, kad viņu spieda trūkums un kad viņš pats bija izsalcis un tie, kas ar viņu bija?”

26 Kā viņš iegāja Dieva namā augstā priestera Abjatāra laikā un ēda upurmaizes, kuras ļauts ēst tikai priesteriem, un deva arī tiem, kas bija ar viņu?”

27 Tad viņš tiem teica: “Sabats ir iecelts cilvēka dēļ, bet ne cilvēks sabata dēļ.

28 Tātad Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabbatu.”

15 And as he sat at dinner in Levi's house, many tax collectors and sinners were also sitting with Jesus and his disciples—for there were many who followed him.

16 When the scribes of the Pharisees saw that he was eating with sinners and tax collectors, they said to his disciples, “Why does he eat with tax collectors and sinners?”

17 When Jesus heard this, he said to them, “Those who are well have no need of a physician, but those who are sick; I have come to call not the righteous but sinners.”

18 Now John's disciples and the Pharisees were fasting; and people came and said to him, “Why do John's disciples and the disciples of the Pharisees fast, but your disciples do not fast?”

19 Jesus said to them, “The wedding guests cannot fast while the bridegroom is with them, can they? As long as they have the bridegroom with them, they cannot fast.

20 The days will come when the bridegroom is taken away from them, and then they will fast on that day.

21 “No one sews a piece of unshrunk cloth on an old cloak; otherwise, the patch pulls away from it, the new from the old, and a worse tear is made.

22 And no one puts new wine into old wineskins; otherwise, the wine will burst the skins, and the wine is lost, and so are the skins; but one puts new wine into fresh wineskins.”

23 One sabbath he was going through the grainfields; and as they made their way his disciples began to pluck heads of grain.

24 The Pharisees said to him, “Look, why are they doing what is not lawful on the sabbath?”

25 And he said to them, “Have you never read what David did when he and his companions were hungry and in need of food?”

26 He entered the house of God, when Abiathar was high priest, and ate the bread of the Presence, which it is not lawful for any but the priests to eat, and he gave some to his companions.”

27 Then he said to them, “The sabbath was made for humankind, and not humankind for the sabbath; 28 so the Son of Man is lord even of the sabbath.”

Kaut gan tradicionāli uzskatām Jēzus dzimšanas gadu par 0 A.D., pētnieki domā, ka viņš dzimis ap 6. vai 5. BC. Jānis Kristītājs iesāk savu darbību un kristī Jēzu Jardānas upē apmēram 26 AD. Jēzus dara brīnumus, dziedina, stāsta līdzības, sludina par Dieva valstību un ceļo pa Israēlu no 26-30 AD. Jēzus apcietināšana, piesīšana krustā, miršana un augšāmcelšanās notiek 30. AD pavasarī.

OTRĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kuŗš ir vienīgais, kas var piedot grēkus? (2:7) _____

Kam ir vara virs zemes grēkus piedot? (2:10) _____

Kam Jēzus sacīja: „Ej mājās!”? (2:10-11) _____

Kāpēc Jēzus ēda ar muitniekiem un grēciniekiem? (2:17) _____

Kas ir “gavēšana”? _____

Kas ir “sabats”? _____

JAUTĀJUMI PAR KUŅIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Vai tu kādreiz esi gavējis? Kā? Kāpēc vai kāpēc nē?,

Tad, kad Jēzus dzīvoja, kalni virs Galilejas jūras bija vieta kur dzīvoja reliģiskie aktīvistu — tie kuŗi bija gatavi darīt jebko, lai pagānu Romas impērijā ievestu Dieva valstību. Kalnos bija daudz alu, kur tie dzīvoja. Kāpēc Jēzus tieŗi tur gāja ar saviem sekotājiem? Un kāpēc Jēzus darīja tik daudz ko tādu, kas sadusmoja israēlieŗu reliģiskos vadītājus?

Jēzus gribēja visu pārmainīt. Nepietika ar ārēju un seklu sekoŗanu likumiem — viņŗš gribēja izraisīt revolūciju cilvēku sirdīs. Jēzus ēda ar muitniekiem un grēciniekiem. Viņŗš ar lielu mīlestību dziedināja slimos un aizstāvēja vajātos. Jēzus aicināja cilvēkiem visu pamest un sekot viņam. Viņŗš tad aicināja sekotājus pārdomāt sabata un citus likumus.

Reliģiskie vadītāji nesaprata Jēzus mācību un turpināja viņu kritizēt.

Jēzus arī šodien grib, ka mēs sekojam viņam.

TREŠĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

3. nodaļā stāstīts, kā Jēzus sabbatā dziedina slimo ar paralizētu roku. Tas tā satracina farizejus, ka tie sāk meklēt iespēju Jēzu nonāvēt. Pa to laiku Jēzus jūras krastā dziedina slimos un apsēstos. Vēlāk Jēzus izvēlas no saviem mācekļiem 12 apustuļus (Pēteris, Jēkabs un Jānis, Andrejs, Filips, Bartolomejs, Matejs, Toms, Jēkabs Alfeja dēls, Tadejs, Sīmanis Kanaānietis un Jūda Iskariots), lai tie ietu sludināt evaņģēliju un dziedinātu slimos. Tad Jēzus atgriežas mājās, bet tur viņa tuvinieki nāk apvaldīt Jēzu, uzskatīdami, ka viņš ir zaudējis prātu. Farizeji ir sakūdījuši vietējos pret Jēzu, apsūdzot viņu sakaros ar Belcebulu. Jēzus noraida farizeju apsūdzības un brīdina viņus negrēkot pret Svēto Garu, jo šāds grēks nekad netiks piedots. Ar Jēzu grib tikties viņa māte un brāļi (iespējams, tuvinieku iespaidoti), taču Jēzus tiem atsaka, teikdams, ka viņa māte un brāļi ir tie, kas dara Dieva gribu (t.i. tie, kas klausās Jēzu).

1 Un viņš atkal iegāja sinagogā. Tur bija kāds cilvēks, kam bija paralizēta roka.

2 Tie vēroja viņu, vai viņš sabbatā to dziedinās, lai tad varētu viņu apsūdzēt.

3 Un viņš sacīja cilvēkam ar paralizēto roku: "Celies un nostājies vidū!"

4 Un viņš sacīja tiem: "Vai ir atļauts sabbatā darīt labu vai ļaunu? Dzīvību glābt vai nonāvēt?" Bet tie cieta klusu.

5 Un viņš, tos visapkārt dusmās uzlūkojis un par viņu cietsirdību noskumis, tam cilvēkam sacīja: "Izstiep savu roku!" Un tas roku izstiepa, un tā kļuva vesela.

6 Farizeji, izgājuši laukā, tūlīt ar Hēroda piekritējiem apspriedās, kā viņu nodot nāvē.

Ļaužu pūlis jūras malā

7 Bet Jēzus aizgāja ar saviem mācekļiem pie jūras, un liels ļaužu pulks no Galilejas gāja viņam līdz. Tāpat arī no Jūdejas,

8 no Jeruzālemes, no Idūmejas un no Aizjardānas, no Tīras un Sidonas apkaimes daudz ļaužu, dzirdējuši, ko viņš dara, nāca pie viņa.

9 Viņš saviem mācekļiem sacīja, lai tie viņam tur gatavībā laivu ļaužu pūļa dēļ, ka tie nespīstos virsū.

10 Jo viņš daudzus darīja veselus; tādēļ tie, kam bija kādas kaites, laužās viņam klāt, lai viņam pieskartos.

11 Un nešķīstie gari, kad tie viņu redzēja, krita pie zemes viņa priekšā un brēca: "Tu esi Dieva Dēls!"

1 Again he entered the synagogue, and a man was there who had a withered hand.

2 They watched him to see whether he would cure him on the sabbath, so that they might accuse him.

3 And he said to the man who had the withered hand, "Come forward."

4 Then he said to them, "Is it lawful to do good or to do harm on the sabbath, to save life or to kill?" But they were silent.

5 He looked around at them with anger; he was grieved at their hardness of heart and said to the man, "Stretch out your hand." He stretched it out, and his hand was restored.

6 The Pharisees went out and immediately conspired with the Herodians against him, how to destroy him.

7 Jesus departed with his disciples to the sea, and a great multitude from Galilee followed him;

8 hearing all that he was doing, they came to him in great numbers from Judea, Jerusalem, Idumea, beyond the Jordan, and the region around Tyre and Sidon.

9 He told his disciples to have a boat ready for him because of the crowd, so that they would not crush him;

10 for he had cured many, so that all who had diseases pressed upon him to touch him.

11 Whenever the unclean spirits saw him, they fell down before him and shouted, "You are the Son of God!"

JĒZUS MĀCEKĻI: Sīmanis (Pēteris), Jēkabs (Cebedeja dēls), Jānis (Jēkaba brālis), Andrejs, Filips, Bērtulis, Matejs, Toms, Jēkabs (Alfeja dēls), Tadejs, Sīmanis Kanaānietis, un Jūdas Iskariots, kas Viņu arī nodeva. (Mk. 3:16-19)

12 Un viņš tiem daudzkārt piedraudēja, lai tie viņu neatklāj.

13 Tad viņš, uzkāpis kalnā, aicināja pie sevis tos, kurus pats gribēja, un tie nāca pie viņa.

14 Un viņš iecēla divpadsmit, lai tie būtu ar viņu un viņš tos sūtītu sludināt,

15 un tiem būtu vara izdzīt dēmonus.

16 Un viņš iecēla: Sīmani, kam viņš deva vārdu Pēteris,

17 un Jēkabu, Zebedeja dēlu, un Jāni, Jēkaba brāli, un deva tiem vārdu Boanergi, tas ir, pērkona dēli,

18 un Andreju, Filipu, Bartolomeju, Mateju, Tomu, Jēkabu, Alfeja dēlu, Tadeju un Sīmani, kanaānieti,

19 un Jūdu Iskariotu, kas viņu nodeva.

20 Tad viņš devās uz mājām, un sanāca atkal ļaužu pūlis, tā ka viņi nevarēja pat maizi paēst.

21 Un, kad savējie to dzirdēja, tie iznāca viņu apvaldīt, jo tie runāja: “Viņam nav prāta.”

22 Un rakstu mācītāji, kas bija atnākuši no Jeruzālemes, runāja: “Viņā ir Belcebuls, – un: viņš izdzen dēmonus ar dēmonu valdnieka palīdzību.”

23 Tos pieaicinājis, viņš runāja uz tiem līdzības: “Kā var sātans izdzīt sātanu?”

24 Ja kāda valstība sašķeļas sevī, tad tāda valstība nevar pastāvēt.

25 Un, ja kāds nams sašķeļas sevī, tad tāds nams nevar pastāvēt.

26 Ja sātans saceļas pret sevi un sašķeļas, tad tas nevar pastāvēt, bet iet bojā.

27 Bet neviens nevar ielauzties stipra vīra namā, lai izlaupītu tā mantu, pirms stiprais netiks sasiets; tikai tad tā namu varēs izlaupīt.

28 Patiesi es jums saku: viss cilvēku dēliem tiks piedots – gan grēki, gan zaimi, lai cik tie būtu zaimojuši.

29 Bet, kas pret Svēto Garu zaimos, tas nemūžam nesaņems piedošanu, bet būs vainīgs mūžīgā grēkā,” –

30 jo viņi sacīja: “Viņam ir nešķīsts gars.”

31 Tad viņa māte un viņa brāļi nāca un, ārpusē nostājušies, sūtīja pie viņa, lai viņu pasauc.

12 But he sternly ordered them not to make him known.

13 He went up the mountain and called to him those whom he wanted, and they came to him.

14 And he appointed twelve, whom he also named apostles, to be with him, and to be sent out to proclaim the message,

15 and to have authority to cast out demons.

16 So he appointed the twelve: Simon (to whom he gave the name Peter);

17 James son of Zebedee and John the brother of James (to whom he gave the name Boanerges, that is, Sons of Thunder);

18 and Andrew, and Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and James son of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the Cananaean,

19 and Judas Iscariot, who betrayed him. Then he went home;

20 and the crowd came together again, so that they could not even eat.

21 When his family heard it, they went out to restrain him, for people were saying, “He has gone out of his mind.”

22 And the scribes who came down from Jerusalem said, “He has Beelzebul, and by the ruler of the demons he casts out demons.”

23 And he called them to him, and spoke to them in parables, “How can Satan cast out Satan?”

24 If a kingdom is divided against itself, that kingdom cannot stand.

25 And if a house is divided against itself, that house will not be able to stand.

26 And if Satan has risen up against himself and is divided, he cannot stand, but his end has come.

27 But no one can enter a strong man’s house and plunder his property without first tying up the strong man; then indeed the house can be plundered.

28 “Truly I tell you, people will be forgiven for their sins and whatever blasphemies they utter; 29 but whoever blasphemes against the Holy Spirit can never have forgiveness, but is guilty of an eternal sin”—

30 for they had said, “He has an unclean spirit.”

31 Then his mother and his brothers came; and standing outside, they sent to him and called him.

32 Ap viņu sēdēja ļaužu pūlis. Un tie viņam sacīja: "Redzi, tava māte un tavi brāļi, un tavas māšas ārpusē tevi meklē."

33 Un viņš tiem atbildēja: "Kas ir mana māte un mani brāļi?"

34 Uzlūkojis ap sevi sēdošos, viņš sacīja: "Redzi, mana māte un mani brāļi."

35 Kas dara Dieva gribu, tas ir mans brālis un māsa, un māte."

32 A crowd was sitting around him; and they said to him, "Your mother and your brothers and sisters[c] are outside, asking for you."

33 And he replied, "Who are my mother and my brothers?"

34 And looking at those who sat around him, he said, "Here are my mother and my brothers!"

35 Whoever does the will of God is my brother and sister and mother."

TREŠĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

No kādam vietām ļaudis nāca pie Jēzus? (3:7-8) _____

Kāpēc tie nāca pie Jēzus? (3:8) _____

Kāpēc Jēzus izvēlējās 12 vīrus? (3:14-15) _____

Kā viņš nosauca Sīmani? (3:16) _____

Kādu grēku nekad nepiedod? (3:29) _____

Ko nozīmē vārds "zaimot"? (Ne kā tulko, bet ko tas nozīmē!) _____

Kādus cilvēkus Jēzus sauc par savu brāli un māti un māsu? (3:35) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Kāpēc farizeji bija tik dusmīgi, ka Jēzus dziedināja cilvēku ar paralizētu roku? Kāpēc viņi to uzskatīja par tik briesmīgu pārkāpumu? (3:1-6)

CETURTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

4. nodaļā Jēzus pie jūras turpina mācīt savus klausītājus. Viņš stāsta līdzību par sējēju, kas sēj sēklu dažādā augsnē. Viņa mācekļi šo līdzību neizprot, un Jēzus tiem sniedz šīs līdzības izskaidrojumu. Jēzus stāsta arī citas līdzības par Dieva valstību (Dieva valstība līdzinās sēklai, ko kāds iesējis vai arī sinepju graudam, no kura izaug liels koks), taču izskaidro tās tikai saviem mācekļiem. Jēzus ar mācekļiem laivā dodas pāri ezeram. Ezera vidū sacēļas liela vētra, kas rada bīstamus apstākļus. Mācekļi sauc pēc Jēzus, bet viņš apsauc vētru, un tā izbeidzas.

1 Un viņš atkal sāka mācīt pie jūras. Liels ļaužu pūlis pie viņa sapulcējās, tā ka viņš iekāpa laivā un apsēdās; un viņš bija jūrā, bet visi ļaudis jūras krastā.

2 Viņš tos daudz mācīja līdzībās un savā mācībā tiem sacīja:

3 "Klausieties! Redzi, sējējs izgāja sēt.

4 Sējot cita sēkla krita ceļmalā, un putni nāca un to apēda.

5 Cita krita akmenājā, kur tai nebija daudz zemes; tā tūlīt uzdīga, tādēļ ka tā nebija dziļi zemē.

6 Bet, kad saule uzlēca un to dedzināja, tā nokalta, tādēļ ka tai nebija sakņu.

7 Cita sēkla krita starp ērkšķiem, un ērkšķi izauga un to nomāca, un tā nenesa augļus.

8 Bet cita sēkla krita labā zemē un nesa augļus; tā uzdīga un izauga, un cita nesa trīsdesmitkārtīgi, cita sešdesmitkārtīgi un cita simtkārtīgi."

9 Un viņš sacīja: "Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird."

1 Again he began to teach beside the sea. Such a very large crowd gathered around him that he got into a boat on the sea and sat there, while the whole crowd was beside the sea on the land.

2 He began to teach them many things in parables, and in his teaching he said to them:

3 "Listen! A sower went out to sow.

4 And as he sowed, some seed fell on the path, and the birds came and ate it up.

5 Other seed fell on rocky ground, where it did not have much soil, and it sprang up quickly, since it had no depth of soil.

6 And when the sun rose, it was scorched; and since it had no root, it withered away.

7 Other seed fell among thorns, and the thorns grew up and choked it, and it yielded no grain.

8 Other seed fell into good soil and brought forth grain, growing up and increasing and yielding thirty and sixty and a hundredfold."

9 And he said, "Let anyone with ears to hear listen!"

10 Kad viņš palika viens, tad tie, kas līdz ar tiem divpadsmit bija pie viņa, izvaicāja viņu par līdzībām.

11 Un viņš tiem sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu, bet tiem, kas ārpusē, viss ir līdzībās,

12 lai tie skatīdamies skatās, bet neredz un klausīdamies klausās, bet nesaprot, lai tie neatgriežas un tiem netiek piedots."

13 Un viņš tiem sacīja: "Jūs šo līdzību nesaprotat? Kā tad jūs sapratīsiet visas citas līdzības?"

14 Sējējs sēj vārdu.

15 Vieni ir tie, kas ceļmalā, kuros vārdu iesēj, un, tikko viņi to dzird, nāk sātans un paņem prom viņos iesēto vārdu.

16 Un citi kā sēkla, kas krīt akmenājā, tikko vārdu dzirdējuši, viņi ar prieku to uzņem,

17 bet viņiem nav sakņu, un tie nav pastāvīgi. Kad nāk spaidi un vajāšanas vārda dēļ, viņi tūlīt apgrēkojas.

18 Un tie, kas starp ērkšķiem sēti, vārdu dzird,

19 bet laicīgās rūpes un bagātības viltus, un visas citas kārtības uznāk un noslāpē vārdu, un tas kļūst neauglīgs.

20 Un ir tādi, kas sēti labā zemē, kas vārdu dzird un uzņem un nes augļus – cits trīsdesmitkārtīgus, cits sešdesmitkārtīgus un cits simtkārtīgus."

21 Un viņš tiem sacīja: "Vai tad gaismekli ienes, lai to liktu zem pūra vai zem gultas? Vai ne tādēļ, lai to liktu lukturī?"

22 Jo nav nekā apslēpta, kas nenāktu gaismā, un nekas nenotiek slepeni, kas netaptu zināms.

23 Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird."

24 Un viņš tiem sacīja: "Ievērojiet, ko dzirdat. Ar kādu mēru jūs mērāt, ar tādu jums nomērīs un vēl pieliks klāt.

25 Jo, kam ir, tam tiks dots, bet, kam nav, tam atņems arī to, kas tam ir."

26 Un viņš sacīja: "Ar Dieva valstību ir tāpat, kā kad cilvēks iemet sēklu zemē

27 un guļas un ceļas, nakti un dienu, bet sēkla uzdīgst un izaug, tā ka viņš pats to nemana.

28 Zeme pati nes augļus: vispirms asnu, tad vārpu un tad graudu pilnu vārpu.

29 Un, kad augļi ienākušies, viņš tūdaļ laiž sirpi darbā, jo plaujas laiks ir klāt."

10 When he was alone, those who were around him along with the twelve asked him about the parables.

11 And he said to them, "To you has been given the secret of the kingdom of God, but for those outside, everything comes in parables;

12 in order that 'they may indeed look, but not perceive, and may indeed listen, but not understand; so that they may not turn again and be forgiven.'"

13 And he said to them, "Do you not understand this parable? Then how will you understand all the parables?"

14 The sower sows the word.

15 These are the ones on the path where the word is sown: when they hear, Satan immediately comes and takes away the word that is sown in them.

16 And these are the ones sown on rocky ground: when they hear the word, they immediately receive it with joy.

17 But they have no root, and endure only for a while; then, when trouble or persecution arises on account of the word, immediately they fall away.

18 And others are those sown among the thorns: these are the ones who hear the word,

19 but the cares of the world, and the lure of wealth, and the desire for other things come in and choke the word, and it yields nothing.

20 And these are the ones sown on the good soil: they hear the word and accept it and bear fruit, thirty and sixty and a hundredfold."

21 He said to them, "Is a lamp brought in to be put under the bushel basket, or under the bed, and not on the lampstand?"

22 For there is nothing hidden, except to be disclosed; nor is anything secret, except to come to light.

23 Let anyone with ears to hear listen!"

24 And he said to them, "Pay attention to what you hear; the measure you give will be the measure you get, and still more will be given you.

25 For to those who have, more will be given; and from those who have nothing, even what they have will be taken away."

26 He also said, "The kingdom of God is as if someone would scatter seed on the ground,

27 and would sleep and rise night and day, and the seed would sprout and grow, he does not know how.

28 The earth produces of itself, first the stalk, then the head, then the full grain in the head.

29 But when the grain is ripe, at once he goes in with his sickle, because the harvest has come."

30 Un viņš runāja tālāk: "Ar ko lai salīdzinām Dieva valstību? Jeb kādā līdzībā lai to attēlojam?"

31 Tā līdzinās sinepju graudiņam, kas iesēts zemē; tā ir vismazākā no visām sēklām virs zemes,

32 bet iesēta augtin aug un kļūst lielāka par visiem dārza augiem, un tai izaug lieli zari, kuru paēnā var ligzdot debesu putni."

33 Un daudz tādu līdzību viņš tiem sacīja, tā ka tie varēja klausīties.

34 Viņš nerunāja ar tiem citādi kā vien līdzībās, bet saviem mācekļiem viņš visu atsevišķi izskaidroja.

35 Tajā dienā, vakaram nākot, viņš tiem sacīja: "Celsimies pāri uz otru krastu."

36 Ļaužu pūli atlaiduši, tie devās ar laivu, kurā viņš bija, un vēl citas laivas viņam sekoja.

37 Tad sacēlās liela vētra, un viņi gāzās pāri laivai, tā ka laiva pildījās ar ūdeni.

38 Viņš pats gulēja laivas galā uz spilvena. Un tie viņu modināja un sacīja: "Skolotāj, vai tev nerūp, ka ejam bojā?"

39 Viņš piecēlies apsauca vēju un pavēlēja jūrai: "Klusu, rimsties!" Un vējš norima, un iestājās liels klusums.

40 Un viņš tiem sacīja: "Kādēļ esat tik bailīgi? Vai jums vairs nav ticības?"

41 Viņus pārņēma lielas bailes, un viņi cits citam sacīja: "Kas viņš tāds ir, ka pat vējš un jūra viņam paklausa?"

30 He also said, "With what can we compare the kingdom of God, or what parable will we use for it?"

31 It is like a mustard seed, which, when sown upon the ground, is the smallest of all the seeds on earth; 32 yet when it is sown it grows up and becomes the greatest of all shrubs, and puts forth large branches, so that the birds of the air can make nests in its shade."

33 With many such parables he spoke the word to them, as they were able to hear it;

34 he did not speak to them except in parables, but he explained everything in private to his disciples.

35 On that day, when evening had come, he said to them, "Let us go across to the other side."

36 And leaving the crowd behind, they took him with them in the boat, just as he was. Other boats were with him.

37 A great windstorm arose, and the waves beat into the boat, so that the boat was already being swamped.

38 But he was in the stern, asleep on the cushion; and they woke him up and said to him, "Teacher, do you not care that we are perishing?"

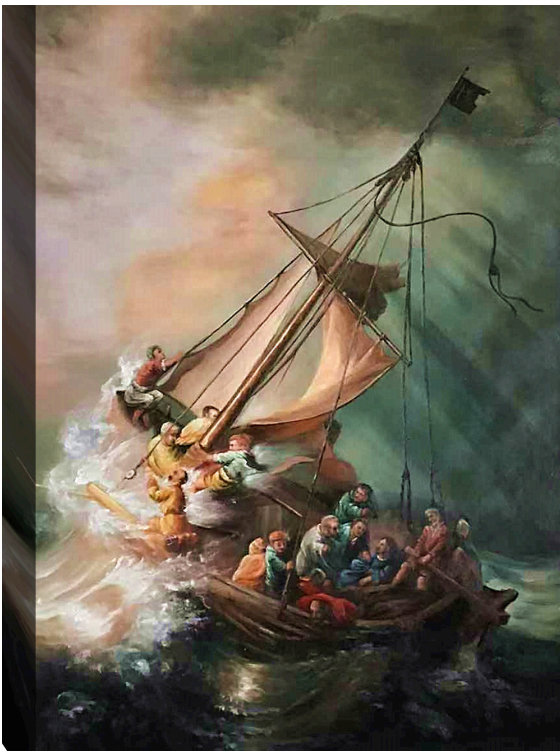
39 He woke up and rebuked the wind, and said to the sea, "Peace! Be still!" Then the wind ceased, and there was a dead calm.

40 He said to them, "Why are you afraid? Have you still no faith?"

41 And they were filled with great awe and said to one another, "Who then is this, that even the wind and the sea obey him?"

GALILEJAS JŪRA

Galilejas jūra ir 680 pēdas ZEM jūras līmeņa un tai apkārt ir kalni. Milzīgas vētras, kas izraisa lielus viļņus ir temperatūras izmaiņu radītas. Jūras austrumu pusē ir 2,000 pēdu augsti kalni ar vēsu, sausu gaisu. Vidusjūra (Mediterranean sea) ir daļēji tropiska ar siltu, mitru gaisu. Šādi apstākļi izraisa stiprus viļņus, kas nākot no kalniem krīt pār Galilejas jūru. Tā kā Galilejas jūra ir maza (daži to sauc par ezeru, nevis jūru), vēji satiekas tās vidū un var radīt bīstamus rezultātus. Kad sausie un mitrie vēji satiekas, vētras rodas bez ziņas. Galilejas jūra ir arī sekla (tikai 200 pēdas visdziļākā vietā), tāpat izraisa vēl ātrākus vējus un vētras. ASV Erie ezers ir līdzīgs Galilejas jūrai - kaut gan simts reizes lielāks, tas arī ir tikai 200 pēdas dziļš un izraisa tādas pašas bīstamas vētras.

CETURTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kas notika ar sēklām, kas krita ceļmalā? (4:4) _____

Kas notika ar sēklām, kas krita akmenājā? (4:5-6) _____

Kas notika ar sēklām, kas krita starp ērkšķiem? (4:7) _____

Kas notika ar sēklām, kas krita labā zemē? (4:8) _____

Kam paklausīja pat vējš un jūra? (4:39-41) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Jēzus runā par sējēju un sēklu. Ja sēkla ir cilvēks, kas dzirdējis par Jēzu, izskaidro saviem vārdiem kas noticis tam, kas kritis ceļmalā, uz akmenāja, starp ērkšķiem un labā zemē.

Ko, tavuprāt, Jēzus māca, kad viņš saka, ka pat maza sinepju sēkla spēj izaugt lielāka par visiem pārējiem augiem?

Kāpēc, tavuprāt, tu domā Jēzus lietoja līdzības, lai mācītu saviem sekotājiem?

PIEKTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

5. nodaļā stāstīts, kā Jēzus ar mācekļiem, pārcēlies pāri ezeram (jūrai), atbrīvo nešķīsta gara apsēstu cilvēku no ļunajiem gariem. Ļaunie gari, savukārt, ieskrien cūkās un viss cūku bars noslīkst jūrā. Vietējie ļaudis baidīdamies lūdz Jēzu atstāt šo vietu. Atbrīvotais lūdz Jēzu ņemt viņu līdzi, taču Jēzus liek viņam atgriezties pie savējiem un visu izstāstīt, kā viņš tika glābts. Pārcēlušies atpakaļ viņi sastop sinagogas priekšnieku Jaīru, kam ir slima meita. Jaīrs lūdz Jēzu dziedināt viņa meitu un Jēzus piekrīt, taču ceļā viņus satiek kāda ar asiņošanu slima sieva, kas tic, ka, pieskaroties Jēzum, viņa tiks dziedināta. Sieva pieskaras Jēzum un kļūst vesela, bet Jēzus jūt, ka no viņa iziet spēks un jautā, kas viņu aizskāris. Sieva atzīstas, bet Jēzus viņu nomierina. Tajā brīdī Jaīram paziņo, ka viņa meita mirusi, bet Jēzus viņu iedrošina nebīties, bet ticēt. Viņi atnāk pie mirušās meitas, un Jēzus to uzceļ no nāves.

1 Viņi nonāca viņpus jūras, Gerasas apgabalā.

2 Kad viņš izkāpa no laivas, tūlīt viņu sastapa kāds nešķīsta gara apsēsts cilvēks, kas nāca no kapiem.

3 Viņa mitekļis bija kapos, un neviens viņu pat ar ķēdēm nespēja saistīt.

4 Jo viņš bieži bija važām un ķēdēm saistīts, bet viņš sarāva ķēdes un salauza važas, un neviens nespēja viņu savaldīt.

5 Naktīm un dienām viņš kapos un pakalnos kļiedza un dauzīja sevi ar akmeņiem.

6 Jēzu no tālienes ieraudzījis, viņš pieskrēja un metās viņa priekšā zemē,

7 un skaļā balsī kļiedza: "Kāda mums daļa vienam gar otru, Jēzu, tu Dieva, Visuaugstā, Dēls? Es zvērinu tevi pie Dieva, nemoki mani!"

8 Jēzus tam sacīja: "Nešķīstais gars, izej no šī cilvēka!"

9 Tad viņš tam jautāja: "Kāds ir tavs vārds?" Un tas atbildēja viņam: "Mans vārds ir leģions, jo mūsu ir daudz."

10 Un tas sāka viņu ļoti lūgt, lai viņš neaizsūtītu tos prom no šī apvidus.

11 Turpat kalna tuvumā ganījās liels cūku bars.

12 Un visi nešķīstie gari lūdza viņu: "Sūti mūs, lai ieejam cūkās!"

13 Un Jēzus tiem to atļāva, un nešķīstie gari izgāja un iegāja cūkās; un ganāmpulks, skaitā ap divi tūkstoši, metās no kraujas jūrā un tur noslīka

1 They came to the other side of the sea, to the country of the Gerasenes.

2 And when he had stepped out of the boat, immediately a man out of the tombs with an unclean spirit met him.

3 He lived among the tombs; and no one could restrain him any more, even with a chain;

4 for he had often been restrained with shackles and chains, but the chains he wrenched apart, and the shackles he broke in pieces; and no one had the strength to subdue him.

5 Night and day among the tombs and on the mountains he was always howling and bruising himself with stones.

6 When he saw Jesus from a distance, he ran and bowed down before him;

7 and he shouted at the top of his voice, "What have you to do with me, Jesus, Son of the Most High God? I adjure you by God, do not torment me."

8 For he had said to him, "Come out of the man, you unclean spirit!"

9 Then Jesus asked him, "What is your name?" He replied, "My name is Legion; for we are many."

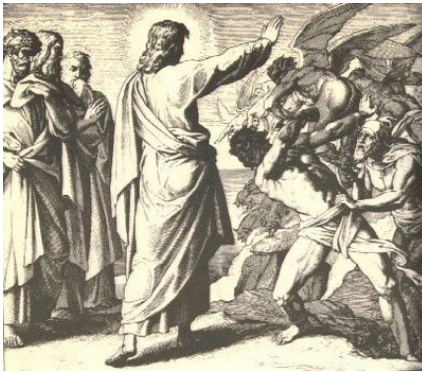
10 He begged him earnestly not to send them out of the country.

11 Now there on the hillside a great herd of swine was feeding;

12 and the unclean spirits begged him, "Send us into the swine; let us enter them."

13 So he gave them permission. And the unclean spirits came out and entered the swine; and the herd, numbering about two thousand, rushed down the steep bank into the sea, and were drowned in the sea.

14 Bet cūku gani aizbēga un izdaudzināja to pilsētā un laukos. Un ļaudis nāca skatīt, kas noticis.
15 Viņi nāca pie Jēzus un ieraudzīja dēmonu apsēsto, to, kurā nupat vēl bija legions, sēžam apģērbtu un pie pilna prāta, un tie izbijās.

16 Tie, kas to bija redzējuši, izstāstīja viņiem, kas bija noticis ar dēmonu apsēsto un cūkām.

17 Ļaudis ņēmās viņu pierunāt, lai iet prom no šī apvidus.

18 Kad viņš kāpa laivā, tas, kas vēl nesen bija dēmonu apsēsts, lūdza Jēzu, lai atļauj būt kopā ar viņu.

19 Bet Jēzus to neļāva un tam sacīja: “Ej savās mājās pie savējiem un stāsti tiem, ko Kungs tev darījis un kā ir tevi apžēlojis.”

20 Un viņš aizgāja un sāka Dekapolē stāstīt, ko Jēzus viņam bija darījis, un visi brīnījās.

21 Kad Jēzus laivā pārcēlās atpakaļ, liels ļaužu pūlis sapulcējās pie viņa, un viņš bija pie jūras.

22 Tad nāca viens no sinagogas priekšniekiem, vārdā Jaīrs, un, ieraudzījis viņu, krita pie viņa kājām

23 un ļoti lūdza viņu: “Mana meitiņa ir tuvu nāvei; nāc un uzliec viņai rokas, ka tā kļūst vesela un dzīvo!”

24 Un Jēzus aizgāja kopā ar viņu. Un liels ļaužu pūlis sekoja un spiedās viņam virsū.

25 Kādai sievietei, kas jau divpadsmit gadus sirga ar asiņošanu

26 un bija daudz cietusi no daudzajiem ārstiem un iztērējusi visu, kas viņai bija, bet nebija guvusi nekādu labumu, kļuva aizvien sliktāk.

27 Viņa, izdzirdējusi par Jēzu, nāca ļaužu burzmā un no mugurpuses pieskārās viņa drēbēm.

28 Viņa domāja: “Ja vien viņa drēbēm pieskaršos, kļūšu vesela!”

29 Un tūlīt viņas asiņošana apstājās, un viņa juta savā ķermenī, ka no šīs kaites ir dziedināta.

30 Un Jēzus, uzreiz sajutis, ka spēks no viņa izgājis, pagriezās ļaužu pūlī un jautāja: “Kas aizskāra manas drēbes?”

14 The swineherds ran off and told it in the city and in the country. Then people came to see what it was that had happened.

15 They came to Jesus and saw the demoniac sitting there, clothed and in his right mind, the very man who had had the legion; and they were afraid.

16 Those who had seen what had happened to the demoniac and to the swine reported it.

17 Then they began to beg Jesus to leave their neighborhood.

18 As he was getting into the boat, the man who had been possessed by demons begged him that he might be with him.

19 But Jesus refused, and said to him, “Go home to your friends, and tell them how much the Lord has done for you, and what mercy he has shown you.”

20 And he went away and began to proclaim in the Decapolis how much Jesus had done for him; and everyone was amazed.

21 When Jesus had crossed again in the boat[f] to the other side, a great crowd gathered around him; and he was by the sea.

22 Then one of the leaders of the synagogue named Jairus came and, when he saw him, fell at his feet

23 and begged him repeatedly, “My little daughter is at the point of death. Come and lay your hands on her, so that she may be made well, and live.”

24 So he went with him. And a large crowd followed him and pressed in on him.

25 Now there was a woman who had been suffering from hemorrhages for twelve years.

26 She had endured much under many physicians, and had spent all that she had; and she was no better, but rather grew worse.

27 She had heard about Jesus, and came up behind him in the crowd and touched his cloak, 28 for she said, “If I but touch his clothes, I will be made well.”

29 Immediately her hemorrhage stopped; and she felt in her body that she was healed of her disease.

30 Immediately aware that power had gone forth from him, Jesus turned about in the crowd and said, “Who touched my clothes?”

31 Bet viņa mācekļi viņam teica: “Tu redzi, kā ļaudis spiežas tev virsū, un tu jautā: kas mani aizskāra?”

32 Viņš lūkojās apkārt, lai ieraudzītu, kas to bija darījis.

33 Bet sieviete nobijusies un drebēdama, sapratusi, kas ar viņu noticis, nāca un nokrita viņa priekšā un izstāstīja visu taisnību.

34 Viņš tai sacīja: “Meita, tava ticība tevi ir dziedinājusi, ej ar mieru un esi vesela no savas kaites.”

35 Kamēr viņš vēl runāja, nāca kādi no sinagogas priekšnieka nama un viņam sacīja: “Tava meita ir mirusi, kādēļ vēl apgrūtini Skolotāju?”

36 Bet Jēzus, viņu runāto dzirdēdams, sacīja sinagogas priekšniekam: “Nebīsties, tikai tici!”

37 Un viņš neļāva nevienam nākt sev līdzī kā vien Pēterim, Jēkabam un Jānim, Jēkaba brālim.

38 Viņi nāca sinagogas priekšnieka namā un redzēja kņadu un tos, kas skaļi raud un vaimanā.

39 Un iegājis viņš tiem sacīja: “Ko ceļat kņadu un raudat? Tas bērns nav miris, bet guļ.”

40 Un tie viņu izsmēja. Bet viņš, izdzinis visus ārā, ņēma līdzī bērna tēvu un māti un savējos un iegāja pie bērna.

41 Satvēris bērna roku, viņš sacīja tai: “Talitha kūmi!” – tulkojumā: “Meitiņ, es tev saku, celies!”

42 Un meitiņa tūlīt piecēlās un staigāja; viņai bija divpadsmit gadu. Un tos pārņēma liels satraukums,

43 un viņš tiem stingri piekodināja, ka neviens neko neuzzina, un lika viņai dot ēst.

31 And his disciples said to him, “You see the crowd pressing in on you; how can you say, ‘Who touched me?’”

32 He looked all around to see who had done it.

33 But the woman, knowing what had happened to her, came in fear and trembling, fell down before him, and told him the whole truth.

34 He said to her, “Daughter, your faith has made you well; go in peace, and be healed of your disease.”

35 While he was still speaking, some people came from the leader’s house to say, “Your daughter is dead. Why trouble the teacher any further?”

36 But overhearing[g] what they said, Jesus said to the leader of the synagogue, “Do not fear, only believe.”

37 He allowed no one to follow him except Peter, James, and John, the brother of James.

38 When they came to the house of the leader of the synagogue, he saw a commotion, people weeping and wailing loudly.

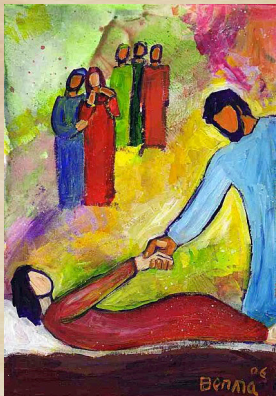
39 When he had entered, he said to them, “Why do you make a commotion and weep? The child is not dead but sleeping.”

40 And they laughed at him. Then he put them all outside, and took the child’s father and mother and those who were with him, and went in where the child was.

41 He took her by the hand and said to her, “Talitha cum,” which means, “Little girl, get up!”

42 And immediately the girl got up and began to walk about (she was twelve years of age). At this they were overcome with amazement.

43 He strictly ordered them that no one should know this, and told them to give her something to eat.

BRĪNUMI MARKA EVAŅĒLIJĀ

Marka evaņģēlijā Jēzus dara astoņpadsmit brīnumus.

Vairums brīnumu, kas aprakstīti Marka evaņģēlijā ir tādi, kas parāda Jēzus žēlastību un mīlestību pret cilvēkiem. Viņš dziedina slimos, izdzen dēmonus, izglābj no nāves.

Caur brīnumu saņēmējiem, Marks arī parāda, ka visi cilvēki ir vērtīgi un svarīgi Jēzum un Dievam, nevis tikai Jēzus sekotāji vai jūdi.

Jēzus darītie brīnumi pierāda, ka Jēzum ir vara pār slimību, dabu, dēmoniem un ļaunumu, fiziskām lietām un nāvi.

PIEKTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kā nešķīsta gara apsēstais cilvēks uzrunāja Jēzu? (5:7) _____

Kas notika ar cūkām? (5:13) _____

Ko Jēzus lika darīt nešķīstā no gara atbrīvotajam cilvēkiem? (5:19) _____

Kas lūdza, lai Jēzus dziedina viņa meitiņu? (5:22) _____

Kāds bija viņa amats? (5:22) _____

Cik ilgi asiņojošā sieva bija slimojusi? (5:25) _____

Kā sieva kļuva vesela? (5:27-29) _____

Kāpēc ļaudis izsmēja Jēzu? (5:39-40) _____

Ko nozīme „Talitā kūmi!”? (5:41) _____

Cik meitiņai bija gadu? (5:42) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Vai brīnumi notiek arī šodien? Kādi un kas tos rada?

SESTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

6. nodaļā stāstīts, ka Jēzus atgriežas Nācāretē un tur sinagogā sludina evaņģēliju. Tad Jēzus stāgā pa apkārtnējiem ciemiem, sludinādams un mācīdams. Viņš izsūta savus 12 mācekļus pa pāriem sludināt evaņģēliju, dziedināt slimos un atbrīvot saistītos. Par to uzzin arī ķēniņš Hērods, kurš bija licis nocirst Jānim Kristītājam galvu, un tagad domā, ka Jānis ir uzcēlies no mirušajiem. Tālāk tiek sīkāk izstāstīts, kādos apstākļos Jānis Kristītājs tika nogalināts. Atgriežas Jēzus mācekļi un tie kopā ar Jēzu ar laivu aizbrauc uz kādu nomaļu vietu, taču tur sarodas daudz ļaužu un Jēzus tos sāk mācīt. Vakarā, lai paēdinātu lielo pūli (5000 vīru), Jēzus dara brīnumu, pavairodams 5 maizes un 2 zivis, tā ka visi ir paēduši. Tad Jēzus sūta mācekļus pārceļties pāri ezeram, bet pats paliek atlaist ļaudis un lūgt Dievu. Pēc tam Jēzus, redzot mācekļus pūloties irties pret vēju, dodas pie viņiem pa ūdens virsu. Viņi pārceļas otrā krastā - Gennēsaretē, bet tur ļaudis pienes Jēzum jaunus slimniekus, lai viņš tos dziedinātu.

1 Un viņš no turienes aizgāja un devās uz savu tēvzemi, un mācekļi gāja viņam līdzi.

2 Kad pienāca sabats, viņš sāka sinagogā mācīt, un daudzi, viņu dzirdēdami, brīnījās un runāja: "No kurienes viņam tas? Kas tā par gudrību, kas viņam dota, un kā tādi brīnumi notiek caur viņa rokām?"

3 Vai viņš nav namdaris, Marijas dēls un Jēkaba, Jāzēpa, Jūdasa un Sīmaņa brālis? Vai viņa māšas nav šeit pie mums?" Un tā viņi apgrēkojās viņa dēļ.

4 Tad Jēzus tiem sacīja: "Pravietis nekur nav mazāk godāts kā savā tēvu zemē, savos rados un savā namā."

5 Un viņš tur nevarēja darīt nevienu brīnumu, vien, rokas uzlicis, dziedināja dažus slimos.

6 Viņš bija izbrīnīts par viņu neticību. Viņš mācīdams pārstaigāja apkārtnes ciemus.

7 Tad viņš aicināja divpadsmit mācekļus un, sūtīdams viņus pa divi, deva tiem varu pār nešķīstiem gariem.

8 Un viņš tiem piekodināja neko neņemt līdzi ceļā kā vien spieķi, nedz maizi, nedz somu, nedz vara naudu jostā,

9 bet apaut apavus un nevilkt divus svārkus mugurā.

10 Un viņš tiem sacīja: "Kur jūs ieiesiet kādā namā, tur arī palieciņiet, līdz jūs no turienes aizējat.

11 Bet, ja kādā vietā jūs neuzņems un neuzklausīs, tad, aiziedami no turienes, nokratiet putekļus no savām kājām viņiem par liecību."

12 Un tie aizgāja un sludināja, lai ļaudis atgriežas no grēkiem.

1 He left that place and came to his hometown, and his disciples followed him.

2 On the sabbath he began to teach in the synagogue, and many who heard him were astounded. They said, "Where did this man get all this? What is this wisdom that has been given to him? What deeds of power are being done by his hands!"

3 Is not this the carpenter, the son of Mary and brother of James and Joses and Judas and Simon, and are not his sisters here with us?" And they took offense at him.

4 Then Jesus said to them, "Prophets are not without honor, except in their hometown, and among their own kin, and in their own house."

5 And he could do no deed of power there, except that he laid his hands on a few sick people and cured them.

6 And he was amazed at their unbelief. Then he went about among the villages teaching.

7 He called the twelve and began to send them out two by two, and gave them authority over the unclean spirits.

8 He ordered them to take nothing for their journey except a staff; no bread, no bag, no money in their belts;

9 but to wear sandals and not to put on two tunics.

10 He said to them, "Wherever you enter a house, stay there until you leave the place.

11 If any place will not welcome you and they refuse to hear you, as you leave, shake off the dust that is on your feet as a testimony against them."

12 So they went out and proclaimed that all should repent.

13 Un tie izdzina daudz dēmonu, svaidīja daudz slimo ar eļļu un tos dziedināja.

14 To izdzirdēja arī ķēniņš Hērods, jo Jēzus vārds jau bija kļuvis pazīstams. Un ļaudis arī runāja, ka Jānis Kristītājs ir uzcēlies no mirušajiem un tādēļ brīnumi notiek caur viņu.

15 Citi runāja, ka viņš ir Elija, un vēl citi runāja, ka pravietis, kā viens no mūsu praviešiem.

16 Bet Hērods, to dzirdējis, teica: "Jānis, kam es liku nocirst galvu, ir augšāmcēlies."

17 Hērods bija līcis Jāni sagrābt un apcietināt Hērodijas, sava brāļa Filipa sievas, dēļ, kuru Hērods bija apprecējis,

18 jo Jānis Hērodam mēdza atgādināt: "Nav atļauts, ka tu dzīvo ar sava brāļa sievu."

19 Un Hērodija viņu ienīda un gribēja nonāvēt, bet nevarēja,

20 jo Hērods baidījās no Jāņa, zinādams, ka viņš ir taisns un svēts vīrs, un saudzēja viņu. Lai gan Jāņa runas viņu mulsināja, viņš tomēr labprāt viņā klausījās.

21 Nāca izdevīgs brīdis, kad Hērods savā dzimšanas dienā saviem lielkungiņiem, virsniekiem un augstmaņiem rīkoja Galilejā dzīres.

22 Kad Hērodijas meita ienāca un dejoja, viņa ļoti iepatīkās Hērodam un arī tiem, kas sēdēja līdzās pie galda. Ķēniņš meitenei teica: "Lūdz no manis visu, ko vien gribi, un es tev to došu."

23 Un viņš tai zvērēja: "Lai ko tu man lūgtu, es tev došu, līdz pat pusei no manas ķēniņvalsts."

24 Viņa, ārā izgājusi, jautāja savai mātei: "Ko lai es lūdzu?" Tā viņai sacīja: "Jāņa Kristītāja galvu."

25 Un, steigšus piegājusi pie ķēniņa, viņa lūdz: "Es gribu, lai tu man tūlīt dod uz paplātes Jāņa Kristītāja galvu."

26 Ķēniņš sadrūma, bet dotā zvēresta un klātesošo dēļ nespēja tai atteikt

27 un tūlīt sūtīja bēdi un pavēlēja atnest Jāņa Kristītāja galvu. Tas, aizgājis uz cietumu, nocirta viņam galvu

28 un atnesa to uz paplātes, iedeva meitenei, un meitene to atdeva savai mātei.

13 They cast out many demons, and anointed with oil many who were sick and cured them.

14 King Herod heard of it, for Jesus' name had become known. Some were saying, "John the baptizer has been raised from the dead; and for this reason these powers are at work in him."

15 But others said, "It is Elijah." And others said, "It is a prophet, like one of the prophets of old."

16 But when Herod heard of it, he said, "John, whom I beheaded, has been raised."

17 For Herod himself had sent men who arrested John, bound him, and put him in prison on account of Herodias, his brother Philip's wife, because Herod had married her.

18 For John had been telling Herod, "It is not lawful for you to have your brother's wife."

19 And Herodias had a grudge against him, and wanted to kill him. But she could not, 20 for Herod feared John, knowing that he was a righteous and holy man, and he protected him. When he heard him, he was greatly perplexed; and yet he liked to listen to him.

21 But an opportunity came when Herod on his birthday gave a banquet for his courtiers and officers and for the leaders of Galilee.

22 When his daughter Herodias came in and danced, she pleased Herod and his guests; and the king said to the girl, "Ask me for whatever you wish, and I will give it."

23 And he solemnly swore to her, "Whatever you ask me, I will give you, even half of my kingdom."

24 She went out and said to her mother, "What should I ask for?" She replied, "The head of John the baptizer."

25 Immediately she rushed back to the king and requested, "I want you to give me at once the head of John the Baptist on a platter."

26 The king was deeply grieved; yet out of regard for his oaths and for the guests, he did not want to refuse her.

27 Immediately the king sent a soldier of the guard with orders to bring John's head. He went and beheaded him in the prison, 28 brought his head on a platter, and gave it to the girl. Then the girl gave it to her mother.

29 Kad Jāņa mācekļi to dzirdēja, tie nāca un paņēma viņa līķi un ielika to kapenēs.

30 Tad apustuļi sapulcējās pie Jēzus un pavēstīja viņam visu, ko bija darījuši un mācījuši.

31 Un viņš tiem sacīja: “Nāciet savrup nomaļā vietā un mazliet atpūties,” – jo daudzi nāca un gāja, tā ka tiem nebija pat laika paēst.

32 Un viņi laivā aizrās uz kādu nomaļu vietu.

33 Daudzi redzēja viņus aizbraucam un tos pazina, un saskrēja no visiem ciemiem, un nonāca galā pirmie.

34 Jēzus, izkāpis krastā, ieraudzīja lielo ļaužu pūli un sirdī iežēlojās par tiem, jo tie bija kā avis, kam nav gana. Un viņš tos daudz mācīja.

35 Bija jau vēla stunda, kad mācekļi, pie viņa piegājuši, sacīja: “Šī vieta ir nomaļa, un ir jau vēls,

36 atļaid tos, ka tie, nogājuši apkārtējās sētās un ciemos, pirktu sev ēdamo.”

37 Bet viņš tiem atbildēja: “Dodiet jūs viņiem ēst!” Tad viņi jautāja: “Vai lai ejam un pērkam maizi par divi simti denārijiem un dodam tiem ēst?”

38 Tad viņš tiem sacīja: “Cik maizes jums ir? Ejiet raudzīt!” Un uzzinājuši tie sacīja: “Piecas un divi zivis.”

39 Un viņš visiem lika pa pulkiem nomesties zaļajā zālē.

40 Un tie nometās pulciņos pa simt un pa piecdesmit.

41 Tad viņš ņēma tās piecas maizes un divi zivis un, pacēlis acis uz debesīm, pateicās un lauza maizes un deva saviem mācekļiem, lai viņi liktu tiem priekšā, un arī tās divi zivis viņš visiem sadalīja.

42 Un visi paēda un bija sāti.

43 Un tie salasīja divpadsmit pilnus grozus ar maizes gabaliem, 44 un paēdušo bija ap pieci tūkstoši vīru.

45 Un tūlīt viņš lika mācekļiem sakāpt laivā un pirmajiem doties pāri otrā krastā uz Bētsaidu, kamēr viņš pats atlaistu ļaužu pūli.

46 Un, tos atlaidis, viņš uzkāpa kalnā Dievu lūgt.

47 Un, vakaram pienākot, laiva bija jūras vidū un viņš viens pats krastā.

29 When his disciples heard about it, they came and took his body, and laid it in a tomb.

30 The apostles gathered around Jesus, and told him all that they had done and taught.

31 He said to them, “Come away to a deserted place all by yourselves and rest a while.” For many were coming and going, and they had no leisure even to eat.

32 And they went away in the boat to a deserted place by themselves.

33 Now many saw them going and recognized them, and they hurried there on foot from all the towns and arrived ahead of them.

34 As he went ashore, he saw a great crowd; and he had compassion for them, because they were like sheep without a shepherd; and he began to teach them many things.

35 When it grew late, his disciples came to him and said, “This is a deserted place, and the hour is now very late;

36 send them away so that they may go into the surrounding country and villages and buy something for themselves to eat.”

37 But he answered them, “You give them something to eat.” They said to him, “Are we to go and buy two hundred denarii worth of bread, and give it to them to eat?”

38 And he said to them, “How many loaves have you? Go and see.” When they had found out, they said, “Five, and two fish.”

39 Then he ordered them to get all the people to sit down in groups on the green grass.

40 So they sat down in groups of hundreds and of fifties.

41 Taking the five loaves and the two fish, he looked up to heaven, and blessed and broke the loaves, and gave them to his disciples to set before the people; and he divided the two fish among them all.

42 And all ate and were filled;

43 and they took up twelve baskets full of broken pieces and of the fish.

44 Those who had eaten the loaves numbered five thousand men.

45 Immediately he made his disciples get into the boat and go on ahead to the other side, to Bethsaida, while he dismissed the crowd.

46 After saying farewell to them, he went up on the mountain to pray.

47 When evening came, the boat was out on the sea, and he was alone on the land.

48 Un, redzēdams viņus nopūlamies airējot, jo vējš bija pretī, viņš ap ceturto nakts sardzes maiņu nāca pie tiem pa jūras virsu un gribēja tiem iet garām.

49 Tad, ieraudzījuši viņu pa jūras virsu staigājam, tie domāja, ka tas ir spoks, un sāka kliegt, 50 jo visi viņu ieraudzīja un ļoti izbijās. Bet viņš tūlīt tos uzrunāja un sacīja: "Turiet drošu prātu, es tas esmu; nebīstieties!"

51 Viņš iekāpa pie tiem laivā, un vējš norima; un tie bija pagalam satricināti,

52 jo nebija sapratuši par tām maizēm, un viņu sirds vēl bija nocietināta.

53 Pārcēlušies tie nonāca Gennēsaretē zemē un piestāja krastā.

54 Viņiem no laivas izkāpjot, ļaudis tūdaļ viņu pazina

55 un, apskrējuši visu apvidu, sāka nest slimos nestuvēs uz vietu, kur tie dzirdēja viņu esam.

56 Un, kur vien viņš iegāja kādā ciemā vai pil-sētā, vai laukos, tur tie neveselos izlika tirgus laukumos un lūdza viņu, lai kaut viņa drēbju malai varētu pieskarties, un, kas viņam pieskā-rās, kļuva veseli.

48 When he saw that they were straining at the oars against an adverse wind, he came to-wards them early in the morning, walking on the sea. He intended to pass them by.

49 But when they saw him walking on the sea, they thought it was a ghost and cried out; 50 for they all saw him and were terrified. But immediately he spoke to them and said, "Take heart, it is I; do not be afraid."

51 Then he got into the boat with them and the wind ceased. And they were utterly astounded, 52 for they did not understand about the loaves, but their hearts were hardened.

53 When they had crossed over, they came to land at Gennesaret and moored the boat.

54 When they got out of the boat, people at once recognized him,

55 and rushed about that whole region and began to bring the sick on mats to wherever they heard he was.

56 And wherever he went, into villages or cities or farms, they laid the sick in the marketplaces, and begged him that they might touch even the fringe of his cloak; and all who touched it were healed.

SESTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kāds bija Jēzus profesija? (6:3) _____

Kā sauca viņa brāļus? (6:3) _____

Ko Hērods un ļaudis sacīja par Jēzu? (6:15-16)

a. _____

b. _____

c. _____

Kas pieprasīja Jāņa Kristītāja galvu? (6:22-25) _____

Kāpēc to pieprasīja? (6:22-25) _____

Kāpēc Jēzus par ļaudīm iežēlojās? (6:34) _____

Cik un kāds ēdiens bija mācekļiem? (6:38) _____

Cik bija paēdušo? (6:44) _____

Kāpēc mācekļi domāja, ka Jēzus ir spoks? (6:49) _____

Kas kļuva veseli? (6:56) _____

SEPTĪTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

7. nodaļā stāstīts kā farizeji konfrontē Jēzu, pārmezdami, ka viņa mācekļi bija ēduši ar nemazgātām rokām. Jēzus apsūdz farizejus liekulībā un bauslības aizvietošanā ar savām paražām. Viņš attaisno savus mācekļus, ka ēšana ar nemazgātām rokām nesagāna cilvēku, bet gan sagāna tas, kas iziet no cilvēka sirds. Tālāk Jēzus dodas uz Tiras apgabalu, kur satiek grieķietī, kura lūdz pēc meitas atbrīvošanas no dēmona varas. Sākumā Jēzus sievai atsaka, bet pēc tam tomēr viņu uzklausā. Tad viņš nonāk Dekapoles apvidū, kur dziedina kādu kurlmēmo.

1 Pie viņa sapulcējās farizeji un daži rakstu mācītāji, kas bija atnākuši no Jeruzālemes.

2 Ieraudzījuši, ka daži viņa mācekļi ar netīrām, tas ir, nemazgātām, rokām ēd maizi –

3 jo farizeji un visi jūdi, vecajo paražas turēdami, neēd, pirms nav īpaši mazgājuši rokas;

4 tāpat no tirgus pārnākuši, tie neēd, iekams nav šķīstījušies, un vēl daudz ko citu viņi uzņēmušies ievērot: vīna kausu, kannu un vara trauku šķīstīšanu –,

5 tādēļ farizeji un rakstu mācītāji viņam jautāja: “Kādēļ tavi mācekļi nedzīvo pēc vecajo paražām, bet maizi ēd ar nemazgātām rokām?”

6 Bet viņš tiem sacīja: “Jesaja labi par jums, liekuljiem, ir pravietojis, rakstīdams: šī tauta mani godā ar mēli, bet viņu sirds ir tālu no manis.

7 Tie man velti izrāda godbijību, mācīdami mācības, kas ir cilvēku pavēles.

8 Dieva bausli atmetuši, jūs ievērojat cilvēku paražas.”

9 Un viņš turpināja: “Jums labi izdodas atmet Dieva bausli, lai turētu savas paražas.

10 Mozus taču ir teicis: godā savu tēvu un māti, – un: kas runā ļaunu par tēvu un māti, lai mirdams mirst.

11 Bet jūs sakāt: ja kāds cilvēks savam tēvam vai mātei saka: es ziedošu Dievam to, kas jums pienākas no manis, –

12 tad jūs viņam neko vairs neļaujāt darīt tēva un mātes labā,

13 jūs ar savām paražām, ko esat ieviesuši, atceļat Dieva vārdu; un daudz ko tamlīdzīgu jūs darāt.”

14 Un, ļaudis atkal pieaicinājis, viņš tiem sacīja: “Klausieties mani visi un saprotiet!

1 Now when the Pharisees and some of the scribes who had come from Jerusalem gathered around him,

2 they noticed that some of his disciples were eating with defiled hands, that is, without washing them.

3 (For the Pharisees, and all the Jews, do not eat unless they thoroughly wash their hands, thus observing the tradition of the elders;

4 and they do not eat anything from the market unless they wash it; and there are also many other traditions that they observe, the washing of cups, pots, and bronze kettles.)

5 So the Pharisees and the scribes asked him, “Why do your disciples not live according to the tradition of the elders, but eat with defiled hands?”

6 He said to them, “Isaiah prophesied rightly about you hypocrites, as it is written, ‘This people honors me with their lips, but their hearts are far from me; 7 in vain do they worship me, teaching human precepts as doctrines.’

8 You abandon the commandment of God and hold to human tradition.”

9 Then he said to them, “You have a fine way of rejecting the commandment of God in order to keep your tradition!

10 For Moses said, ‘Honor your father and your mother’; and, ‘Whoever speaks evil of father or mother must surely die.’

11 But you say that if anyone tells father or mother, ‘Whatever support you might have had from me is Corban’ (that is, an offering to God)—

12 then you no longer permit doing anything for a father or mother,

13 thus making void the word of God through your tradition that you have handed on. And you do many things like this.”

14 Then he called the crowd again and said to them, “Listen to me, all of you, and understand:

15 Nekas cilvēku nespēj sagānīt, kas no ārpusēs viņā ieiet, bet, kas no cilvēka iziet, tas viņu sagāna.”

17 Kad viņi iegāja namā, prom no ļaudīm, mācekļi izjautāja viņu par šo līdzību.

18 Un viņš tiem sacīja: “Vai arī jūs esat tādi ne-jēgas? Vai jūs nesaprotat, ka tas, kas no ārpusēs ieiet cilvēkā, nespēj viņu sagānīt?”

19 Jo tas neieiet viņa sirdī, bet vēderā un iziet ārā, tā šķīstot katru barību.”

20 Un tad viņš teica: “Kas no cilvēka iziet, tas sagāna cilvēku.

21 Jo no iekšienes, no cilvēka sirds iziet ļaunas domas, izvirtība, zādzība, slepkavība,

22 laulības pārkāpšana, alkatība, ļaunprātība, viltība, izlaidība, skaudīga acs, zaimošana, lep-nība, muļķība.

23 Viss šis ļaunums nāk no iekšienes un sagā-na cilvēku.”

24 No turienes viņš aizgāja uz Tīras apvidu. Ie-gājis kādā namā, viņš negribēja, ka to kāds uz-zinātu, bet nevarēja palikt apslēpts,

25 jo kāda sieviete, kuras meitiņai bija nešķīsts gars, izdzirdusi par viņu, tūlīt nāca un krita pie viņa kājām.

26 Šī sieviete bija grieķiete, no Sīrijas fenīkiešu dzimtas, un lūdza Jēzu, lai viņš izdzen dēmonu no viņas meitas.

27 Un viņš tai sacīja: “Ļauj, lai vispirms bērni tiek pabaroti, jo nav labi atņemt maizi bērniem un nomest sunīšiem.”

28 Bet viņa tam atbildēja: “Jā gan, Kungs, bet sunīši zem galda ēd no bērnu druskām.”

29 Tad viņš tai sacīja: “Šo vārdu dēļ ej! Dēmons ir izgājis no tavas meitas.”

30 Savās mājās nogājusi, viņa atrada meiteni gultā mierīgi guļam, un dēmons no viņas bija izgājis.

31 Tad, no Tīras apvidus atkal aizgājis, viņš caur Sidonu nonāca pie Galilejas jūras Dekapoles apvidū.

32 Pie viņa atveda kādu kurlmēmu un lūdza, lai viņš tam uzliek rokas.

33 Un viņš, aizvedis to no ļaužu pūļa savrup, lika pirkstus tā ausīs un spļāva, un aizskāra tā mēli.

34 Un, paskatījies uz debesīm, viņš ievaidējās un sacīja: “Efata!” – tas ir: atveries!

35 Un viņa ausis tūlīt atvērās un mēles saites atraisījās, un viņš sāka skaidri runāt.

36 Un viņš tiem piekodināja nevienam to ne-stāstīt; bet, jo vairāk viņš aizliedza, jo vairāk tie daudzinaja.

37 Un ļaudis ļoti brīnījās un runāja: “Viņš visu labi izdara – kurlie spēj dzirdēt un mēmie runāt.”

15 there is nothing outside a person that by going in can defile, but the things that come out are what defile.”

17 When he had left the crowd and entered the house, his disciples asked him about the parable.

18 He said to them, “Then do you also fail to understand? Do you not see that whatever goes into a person from outside cannot defile, 19 since it enters, not the heart but the stom-ach, and goes out into the sewer?” (Thus he declared all foods clean.)

20 And he said, “It is what comes out of a per-son that defiles.

21 For it is from within, from the human heart, that evil intentions come: fornication, theft, murder, 22 adultery, avarice, wickedness, deceit, licen-tiousness, envy, slander, pride, folly.

23 All these evil things come from within, and they defile a person.”

24 From there he set out and went away to the region of Tyre. He entered a house and did not want anyone to know he was there. Yet he could not escape notice,

25 but a woman whose little daughter had an unclean spirit immediately heard about him, and she came and bowed down at his feet.

26 Now the woman was a Gentile, of Sy-rophoenician origin. She begged him to cast the demon out of her daughter.

27 He said to her, “Let the children be fed first, for it is not fair to take the children’s food and throw it to the dogs.”

28 But she answered him, “Sir, even the dogs under the table eat the children’s crumbs.”

29 Then he said to her, “For saying that, you may go—the demon has left your daughter.”

30 So she went home, found the child lying on the bed, and the demon gone.

31 Then he returned from the region of Tyre, and went by way of Sidon towards the Sea of Galilee, in the region of the Decapolis.

32 They brought to him a deaf man who had an impediment in his speech; and they begged him to lay his hand on him.

33 He took him aside in private, away from the crowd, and put his fingers into his ears, and he spat and touched his tongue.

34 Then looking up to heaven, he sighed and said to him, “Ephphatha,” that is, “Be opened.”

35 And immediately his ears were opened, his tongue was released, and he spoke plainly.

36 Then Jesus[i] ordered them to tell no one; but the more he ordered them, the more zeal-ously they proclaimed it.

37 They were astounded beyond measure, saying, “He has done everything well; he even makes the deaf to hear and the mute to speak.”

SEPTĪTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Ko jūdi vienmēr darīja pirms ēšanas? (7:3) _____

Vai viņi to darīja jo gribēja būt tīri? (7:3) _____

Kas cilvēku sagāna? (7:15) _____

Ko nozīmē “sagānīt”? _____

Kādu barību Jēzus atzina par šķīstu? (7:19) _____

Ko Jēzus lūdza ļaudīm darīt pēc tam, kad dziedināja kurlmēmo? (7:36) _____

Ko ļaudis darīja? (7:36) _____

Ko par Jēzus rīcību domāja tie, kas uzzināja par kurlmēmā dziedināšanu? (7:37) _____

JAUTĀJUMI PAR KURIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Jēzus sacīja: “Kas no cilvēka iziet, tas sagāna cilvēku. Jo no iekšienes, no cilvēka sirds iziet ļaunas domas, izvirtība, zādzība, slepkavība, laulības pārkāpšana, alkatība, ļaunprātība, viltība, izlaidība, skaudīga acs, zaimošana, lepņība, muļķība. Viss šis ļaunums nāk no iekšienes un sagāna cilvēku.”
Ko tas nozīmē?

VĀRDS

Lutera lielais atklājums, kas iesāka šo kustību, bija dārgums, kas atrodas Kristus mācības pašā centrā un ir rakstīts Bībelē. Toreiz Bībele tika lasīta reti, jo tā nebija tulkota no latīņu valodas. Un grāmatas vēl netika drukātas. Visas reliģiskās mācības nāca no baznīcas un tās tradīcijām, kas bija daudzslāņainas. Tad, kad Lutera sāka iedziļināties Bībelē, viņš tur atrada Kristus īsto vēsti. Viņš pārtulkoja Bībeli, lai katrs cilvēks varētu to saredzēt pats savām acīm un izlasīt. Tāpēc viens no luterāņu kaujas saucieniem bija “Tikai Dieva vārds!”

ASTOTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

8. nodaļā Jēzus atkal dara brīnumu, pabarodams 4000 cilvēku ar 7 maizēm un dažām zivīm. Kad Jēzus ar mācekļiem laivā pārceļas uz citu novadu, pie viņa piestāj farizeji un prasa rādīt tiem kādu zīmi (brīnumu), bet Jēzus tiem atsaka. Aizejot prom no viņiem Jēzus brīdina mācekļus sargāties no farizeju un Hēroda “rauga”. Mācekļi viņu pārprot, ar “raugu” saprotot maizi, bet Jēzus atgādina, kā viņš iepriekš pabaroja ar dažām maizēm vairākus tūkstošus cilvēku, un ka par maizes trūkumu nav jāuztraucas. Tālāk viņi dodas uz Betsaidu, kur Jēzus dziedina kādu aklo. Ejot uz Cezareju Jēzus jautā mācekļiem, ko ļaudis domā, kas ir Jēzus, un tie atbild, ka ļaudis viņu uzskata par Jāni Kristītāju, Eliju vai kādu citu pravieti. Tad Jēzus prasa, ko mācekļi par viņu domā, un Pēteris atbild, ka Jēzus ir Kristus (Mesija). Jēzus aizliedz viņiem par to kādam teikt. Jēzus stāsta, ka viņam būs daudz jācieš, un viņu nonāvēs, bet trešajā dienā viņš augšāmcelsies. Pēterim šāda runa nepatīk un viņš apsauc Jēzu, bet Jēzus norāj viņu ar vārdiem — atkāpies no manis sātan! Tad Jēzus māca savus mācekļus aizliegt pašiem sevi un nebaidīties no nāves.

1 Tanīs dienās, kad atkal liels ļaužu pūlis pulcējās un tiem nebija ko ēst, Jēzus pieaicināja savus mācekļus un tiem sacīja:

2 “Man ļoti žēl šo ļaužu, jo tie jau trīs dienas ir pie manis un tiem nav ko ēst.

3 Un, ja es tos neēdušus atlaidīšu uz mājām, viņi ceļā novārgs, jo daži ir nākuši no tālienes.”

4 Uz to viņa mācekļi sacīja: “Kas šeit tuksnesī šos ar maizi var pabarot?”

5 Bet viņš tiem jautāja: “Cik maizes jums ir?” Un tie atbildēja: “Septiņas.”

6 Tad viņš lika ļaužu pūlim apsēsties zemē. Un, paņēmis šīs septiņas maizes, viņš pateicās, lauza un deva saviem mācekļiem, lai viņi tās pasniegtu, un viņi pasniedza tās ļaudīm.

7 Un vēl viņiem bija arī nedaudz zivtiņu, un pateicies viņš lika tās izdalīt.

8 Un viņi paēda un bija sāti, un tie salasīja ar pārpalikušajiem maizes gabaliem septiņus lielus grozus.

9 Paēdušo bija ap četri tūkstoši. Un viņš tos atlaida.

10 Tūlīt iekāpis laivā, viņš ar saviem mācekļiem pārcēlās uz Dalmanutas apvidu.

11 Tad pie viņa nāca farizeji un sāka ar viņu strīdēties, un izaicinādami prasīja viņam kādu zīmi no debesīm.

1 In those days when there was again a great crowd without anything to eat, he called his disciples and said to them,

2 “I have compassion for the crowd, because they have been with me now for three days and have nothing to eat.

3 If I send them away hungry to their homes, they will faint on the way—and some of them have come from a great distance.”

4 His disciples replied, “How can one feed these people with bread here in the desert?”

5 He asked them, “How many loaves do you have?” They said, “Seven.”

6 Then he ordered the crowd to sit down on the ground; and he took the seven loaves, and after giving thanks he broke them and gave them to his disciples to distribute; and they distributed them to the crowd.

7 They had also a few small fish; and after blessing them, he ordered that these too should be distributed.

8 They ate and were filled; and they took up the broken pieces left over, seven baskets full.

9 Now there were about four thousand people.

And he sent them away.

10 And immediately he got into the boat with his disciples and went to the district of Dalmanutha.

11 The Pharisees came and began to argue with him, asking him for a sign from heaven, to test him.

12 Viņš dziļi nopūtās un sacīja: “Kādēļ šī paudze meklē zīmi? Patiesi es jums saku: šai paudzei nekāda zīme netiks dota.”

13 Un, tos atstājis, viņš atkal iekāpa laivā un cēlās pāri uz otru malu.

14 Bet tie bija aizmirsuši paņemt līdzī maizi, vairāk viņiem nebija kā tikai viena maize laivā.

15 Un viņš tiem piekodināja: “Pielūkojiet, sargieties no farizeju rauga un Hēroda rauga!”

16 Un tie pārrunāja savā starpā, ka tiem nav maizes.

17 To nopratis, Jēzus tiem sacīja: “Kādēļ jūs spriežat par to, ka jums nav maizes? Vai tad jūs vēl neaptverat un nesaprotat? Vai jums sirds vēl ir nocietināta?”

18 Jums ir acis, bet jūs neredzat? Jums ir ausis, bet jūs nedzirdat? Vai jūs neatceraties,

19 kad es tās piecas maizes pieciem tūkstošiem lauzu, cik grozu ar maizes gabaliem jūs pielasījāt?” Tie viņam saka: “Divpadsmit.”

20 “Un, kad tās septiņas – četriem tūkstošiem, cik pilnu grozu ar maizes gabaliem jūs pielasījāt?” Un tie viņam atbildēja: “Septiņus.”

21 Un viņš tiem jautāja: “Vai jūs vēl nesaprotat?”

22 Tad viņi nāca Bētsaidā. Pie viņa atveda kādu aklo un lūdza viņu, lai viņš tam pieskaras.

23 Paņēmis aklo pie rokas, viņš izveda to no ciema un, spļāvis viņa acīs, uzlika tām rokas un jautāja: “Vai tu ko redzi?”

24 Un, acis pavēris, tas sacīja: “Es redzu cilvēkus, kokiem līdzīgus, staigājam.”

25 Tad viņš atkal uzlika rokas tā acīm, un viņa acis atvērās, un viņš kļuva vesels un redzēja visu skaidri.

26 Tad viņš to sūtīja uz mājām, sacīdams: “Dodies uz savām mājām un nevienam ciemā neko nestāsti!”

27 Jēzus ar saviem mācekļiem gāja uz Filipa Cēzarejas ciemiem. Un ceļā viņš mācekļus izjautāja: “Ko ļaudis runā par mani? Kas es esmu?”

28 Un tie atbildēja: “Jānis Kristītājs, un citi – Elija, un citi – viens no praviešiem.”

29 Un viņš tiem jautāja: “Bet ko jūs sakāt – kas es esmu?” Pēteris viņam atbildēja: “Tu esi Kristus.”

12 And he sighed deeply in his spirit and said, “Why does this generation ask for a sign? Truly I tell you, no sign will be given to this generation.”

13 And he left them, and getting into the boat again, he went across to the other side.

14 Now the disciples had forgotten to bring any bread; and they had only one loaf with them in the boat.

15 And he cautioned them, saying, “Watch out—beware of the yeast of the Pharisees and the yeast of Herod.”

16 They said to one another, “It is because we have no bread.”

17 And becoming aware of it, Jesus said to them, “Why are you talking about having no bread? Do you still not perceive or understand? Are your hearts hardened?”

18 Do you have eyes, and fail to see? Do you have ears, and fail to hear? And do you not remember?

19 When I broke the five loaves for the five thousand, how many baskets full of broken pieces did you collect?” They said to him, “Twelve.”

20 “And the seven for the four thousand, how many baskets full of broken pieces did you collect?” And they said to him, “Seven.”

21 Then he said to them, “Do you not yet understand?”

22 They came to Bethsaida. Some people[d] brought a blind man to him and begged him to touch him.

23 He took the blind man by the hand and led him out of the village; and when he had put saliva on his eyes and laid his hands on him, he asked him, “Can you see anything?”

24 And the man looked up and said, “I can see people, but they look like trees, walking.”

25 Then Jesus laid his hands on his eyes again; and he looked intently and his sight was restored, and he saw everything clearly.

26 Then he sent him away to his home, saying, “Do not even go into the village.”

27 Jesus went on with his disciples to the villages of Caesarea Philippi; and on the way he asked his disciples, “Who do people say that I am?”

28 And they answered him, “John the Baptist; and others, Elijah; and still others, one of the prophets.”

29 He asked them, “But who do you say that I am?” Peter answered him, “You are the Messiah.”

30 Viņš tiem stingri piekodināja nevienam par viņu nestāstīt.

31 Un viņš sāka tos mācīt: "Cilvēka Dēlam būs daudz jācieš, jātiek vecajo, virspriesteru un rakstu mācītāju atmetam un nonāvētam, un trešajā dienā tam būs augšāmcelties."

32 Un viņš runāja šo vārdu pilnīgi atklāti. Un Pēteris, viņu sāņus vedis, sāka viņu apsaukt.

33 Bet viņš pagriezās, uzlūkoja savus mācekļus un, Pēteri apsaukdams, sacīja: "Atkāpies no manis, sātan! Tu nedomā pēc Dieva, bet pēc cilvēka prāta!"

34 Un, piesaucis klāt ļaudis un savus mācekļus, viņš tiem sacīja: "Kas man grib sekot, tas lai aizliedz sevi, lai ņem savu krustu un seko man!"

35 Jo, kas savu dzīvību grib glābt, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību zaudēs manis un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs.

36 Ko gan iegūst cilvēks, kas iemanto visu pasauli, bet nodara ļaunumu savai dvēselei?

37 Un ko cilvēks var dot kā samaksu par savu dvēseli?

38 Kas manis un manu vārdu dēļ būs kaunējies šajā laulības pārkāpēju un grēcinieku paaudzē, tā dēļ arī Cilvēka Dēls kaunēsies, kad viņš nāks ar svētiem eņģeļiem sava Tēva godībā."

30 And he sternly ordered them not to tell anyone about him.

31 Then he began to teach them that the Son of Man must undergo great suffering, and be rejected by the elders, the chief priests, and the scribes, and be killed, and after three days rise again.

32 He said all this quite openly. And Peter took him aside and began to rebuke him.

33 But turning and looking at his disciples, he rebuked Peter and said, "Get behind me, Satan! For you are setting your mind not on divine things but on human things."

34 He called the crowd with his disciples, and said to them, "If any want to become my followers, let them deny themselves and take up their cross and follow me.

35 For those who want to save their life will lose it, and those who lose their life for my sake, and for the sake of the gospel, will save it.

36 For what will it profit them to gain the whole world and forfeit their life?

37 Indeed, what can they give in return for their life?

38 Those who are ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation, of them the Son of Man will also be ashamed when he comes in the glory of his Father with the holy angels."

**"Kas man grib sekot,
tas lai aizliedz sevi,
lai ņem savu krustu
un seko man!"**

Marka ev. 8:34

ASTOTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

4,000 ļaudis paēdināja ar (cik? 8:5) ___ maizēm un ar (cik? 8:7) _____ zivtiņu?

Cik grozu ar druskām mācekļi pielasīja tad, kad Jēzus paēdināja 5,000? (6:43) _____

Cik pilnu grozu drusku atlika, kad 4,000 bija paēdināti? (8:8) _____

Kad Jēzus jautāja mācekļiem: „ko jūs sākat – kas es esmu?”, Pēteris atbildēja (8:29) _____

Ko Jēzus tad sāka mācekļiem mācīt? (8:31) _____

Kāpēc Jēzus Pēteri nosauca par sātanu? (8:33) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Salīdzini ļaužu pūļa paēdināšanu 6. un 8. nodaļās. Kas abām reizēm ir līdzīgs, kas atšķirīgs?

Ko nozīmē Jēzus teiktais: “Kas man grib sekot, tas lai aizliedz sevi, lai ņem savu krustu un seko man! Jo, kas savu dzīvību grib glābt, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību zaudēs manis un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs. Ko gan iegūst cilvēks, kas iemanto visu pasauli, bet nodara ļaunumu savai dvēselei?” (8:34-36)

Kā tu vari ikdienā “ņemt savu krustu un sekot Jēzum”?

DEVĪTĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

9. nodaļā Jēzus pēc 6 dienām paņēma sev līdzīgu Pēteri, Jēkabu un Jāni un, uzkāpjot augstā kalnā (Apskaidrošanas kalns), satiek Eliju un Mozu. Pēteris piedāvā Jēzum uzcelt tur trīs teltis (Jēzum, Mozum un Elijam), bet tad no debesīm atskan balss, aicinot klausīt tikai Jēzu. Jēzus piekrodina mācekļiem līdz viņa augšāmcelšanās dienai nevienam notikūšo nestāstīt. Kāpjot no kalna mācekļi izjautā Jēzu par Elijas nākšanu pirms Kristus. Nokāpis no kalna, Jēzus izdzen no kāda zēna ļauno garu, jo mācekļi to nespēj. Pa ceļam uz Kapernaumu Jēzus stāsta mācekļiem par savu nāvi un augšāmcelšanos. Tur mācekļi savā starpā sāk strīdēties, kurš no viņiem ir svarīgākais (galvenais). Jēzus tos pamāca, ka svarīgākais ir tas, kas sabiedrībā ir beidzamais, un kas citiem ir par kalpu. Nostādījis mācekļu priekšā bērnu, Jēzus pamāca, ka uzņemot šādu bērnu, mācekļi uzņem gan Jēzu, gan viņa Tēvu (Dievu). Jānis pastāsta Jēzum par kādu vīru, kurš Jēzus vārdā izdzina no cilvēkiem ļaunos garus. Šis vīrs neiet kopā ar mācekļiem, tāpēc tie aizliedz viņam Jēzus vārdā darboties. Uz to Jēzus atbild, lai mācekļi neliedz viņam darboties (kas nav pret mums, tas ir ar mums). Tālāk Jēzus brīdina mācekļus no sabeidrības nepasargātāko apgrēcināšanas (labāk cilvēkam pazaudēt roku vai aci, nekā nonākt ellē).

1 Viņš tiem sacīja: “Patiesi es jums saku: daži no tiem, kas šeit stāv, nāvi nebaudīs, pirms nebūs redzējuši Dieva valstību ar spēku atnākam.”

2 Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma pie sevis Pēteri, Jēkabu un Jāni un uzveda tos savrup kādā augstā kalnā, un viņš tapa pārveidots to priekšā –

3 viņa drēbes tapa mirdzoši baltas, kā neviens balinātājs uz zemes nespēj balināt.

4 Viņiem parādījās Elija ar Mozu, un tie sarunājās ar Jēzu.

5 Un Pēteris vērsās pie Jēzus un sacīja: “Rabi, šeit mums ir labi, taisīsim trīs teltis – vienu tev, vienu Mozum un vienu Elijam.”

6 Jo viņš nezināja, ko sacīja; tādēļ ka tie bija pārbijušies.

7 Un padebesis tos apēnoja, un balss nāca no padebeša: “Šis ir mans mīļotais Dēls, klausiet viņu!”

8 Un, tūlīt apkārt palūkojušies, viņi nevienu vairs neredzēja kā vienīgi Jēzu.

9 Un, no kalna kāpjot, viņš tiem stingri piekrodināja nevienam nestāstīt, ko redzējuši, kamēr Cilvēka Dēls nebūs augšāmcēlies no mirušajiem.

10 Un tie šos vārdus paturēja sevī, apsprieddami savā starpā, kas tas ir – augšāmcelties no mirušajiem.

11 Un tie viņu izjautāja: “Kādēļ rakstu mācītāji saka: Elijam jānāk priekš?”

1 And he said to them, “Truly I tell you, there are some standing here who will not taste death until they see that the kingdom of God has come with power.”

2 Six days later, Jesus took with him Peter and James and John, and led them up a high mountain apart, by themselves. And he was transfigured before them,

3 and his clothes became dazzling white, such as no one on earth could bleach them.

4 And there appeared to them Elijah with Moses, who were talking with Jesus.

5 Then Peter said to Jesus, “Rabbi, it is good for us to be here; let us make three dwellings, one for you, one for Moses, and one for Elijah.”

6 He did not know what to say, for they were terrified.

7 Then a cloud overshadowed them, and from the cloud there came a voice, “This is my Son, the Beloved; listen to him!”

8 Suddenly when they looked around, they saw no one with them any more, but only Jesus.

9 As they were coming down the mountain, he ordered them to tell no one about what they had seen, until after the Son of Man had risen from the dead.

10 So they kept the matter to themselves, questioning what this rising from the dead could mean.

11 Then they asked him, “Why do the scribes say that Elijah must come first?”

12 Bet viņš tiem sacīja: “Tiešām Elija, papriekš atnākdams, visu atjaunos. Un kā ir rakstīts par Cilvēka Dēlu, ka viņš daudz cietīs un tiks nonicināts?”

13 Bet es jums saku: kad Elija bija atnācis, tie arī viņam darīja visu, ko gribēja, kā par viņu ir rakstīts.”

14 Un, atnākuši pie mācekļiem, viņi ieraudzīja ap tiem lielu ļaužu pūli un rakstu mācītājus, kas ar tiem strīdējās.

15 Un visi ļaudis, viņu ieraudzījuši, tūlīt iztrūkās un pieskrējuši viņu sveicināja.

16 Un viņš tiem jautāja: “Par ko jūs strīdaties savā starpā?”

17 Un viens no ļaužu pūļa viņam atbildēja: “Skolotāj, es savu dēlu pie tevis esmu atvedis, viņā ir mēms gars.

18 Ikreiz, kad tas sagrābj viņu, tas viņu rausta, dzen putas pa muti, griež zobus un stindzina; un es taviem mācekļiem sacīju, lai tie to izdzen, bet viņi nespēja.”

19 Viņš tiem sacīja: “Ak tu neticīgā paaudze! Cik ilgi vēl būšu pie jums? Cik ilgi vēl jūs pacietīšu? Nesiet viņu pie manis!”

20 Tie atnesa zēnu pie viņa. Un gars, Jēzu ieraudzījis, tūlīt sāka zēnu raustīt, un viņš, pie zemes nokritis, vārtījās, putas laizdams.

21 Un viņš jautāja tā tēvam: “Kopš kura laika viņam tas tā ir?” Un tas sacīja: “Kopš bērna dienām.

22 Tas bieži meta viņu gan ugunī, gan ūdenī, lai viņu pazudinātu; bet es tevi lūdzu, ja tu ko spēj, iežēlojies par mums!”

23 Jēzus sacīja: “Ja spēj? Kas tic, tam viss ir iespējams.”

24 Tūlīt bērna tēvs iekliedzās: “Es ticu! Palīdzi man manā neticībā!”

25 Tad Jēzus, ieraudzījis saskrienam ļaudis, apsauca nešķīsto garu: “Tu mēmais un kurlais gars, es tev pavēlu: izej no viņa un nekad vairs neieej viņā!”

26 Kliegdams un zēnu neganti raustīdams, gars izgāja. Zēns izskatījās kā mironis, un daudzi teica: “Viņš ir miris.”

27 Bet Jēzus viņu satvēra aiz rokām un cēla viņu augšā, un tas piecēlās.

28 Kad viņš bija iegājis mājā, mācekļi viņam atsevišķi jautāja: “Kādēļ mēs nespējam to izdzīt?”

29 Un viņš tiem sacīja: “Šī suga nevar iziet citādi kā vien ar lūgšanu.”

12 He said to them, “Elijah is indeed coming first to restore all things. How then is it written about the Son of Man, that he is to go through many sufferings and be treated with contempt?”

13 But I tell you that Elijah has come, and they did to him whatever they pleased, as it is written about him.”

14 When they came to the disciples, they saw a great crowd around them, and some scribes arguing with them.

15 When the whole crowd saw him, they were immediately overcome with awe, and they ran forward to greet him.

16 He asked them, “What are you arguing about with them?”

17 Someone from the crowd answered him, “Teacher, I brought you my son; he has a spirit that makes him unable to speak;

18 and whenever it seizes him, it dashes him down; and he foams and grinds his teeth and becomes rigid; and I asked your disciples to cast it out, but they could not do so.”

19 He answered them, “You faithless generation, how much longer must I be among you? How much longer must I put up with you? Bring him to me.”

20 And they brought the boy to him. When the spirit saw him, immediately it convulsed the boy, and he fell on the ground and rolled about, foaming at the mouth.

21 Jesus asked the father, “How long has this been happening to him?” And he said, “From childhood.

22 It has often cast him into the fire and into the water, to destroy him; but if you are able to do anything, have pity on us and help us.”

23 Jesus said to him, “If you are able!—All things can be done for the one who believes.”

24 Immediately the father of the child cried out, “I believe; help my unbelief!”

25 When Jesus saw that a crowd came running together, he rebuked the unclean spirit, saying to it, “You spirit that keeps this boy from speaking and hearing, I command you, come out of him, and never enter him again!”

26 After crying out and convulsing him terribly, it came out, and the boy was like a corpse, so that most of them said, “He is dead.”

27 But Jesus took him by the hand and lifted him up, and he was able to stand.

28 When he had entered the house, his disciples asked him privately, “Why could we not cast it out?”

29 He said to them, “This kind can come out only through prayer.”

30 No turienes aizgājuši, tie devās cauri Galilejai, bet viņš negribēja, ka to kāds zinātu.

31 Viņš mācīja savus mācekļus un tiem sacīja: "Cilvēka Dēls tiks nodots cilvēku rokās, un tie viņu nonāvēs, un nonāvēts viņš trešajā dienā augšāmcelties."

32 Viņi nesaprata šos vārdus, bet baidījās viņu izjautāt.

33 Tad viņi nonāca Kapernaumā. Un, mājās pārnācis, viņš tos izjautāja: "Ko jūs pārrunājat ceļā?"

34 Bet tie klusēja; jo tie savā starpā bija sprieduši ceļā, kurš ir lielākais.

35 Apsēdies viņš pasauca tos divpadsmit un tiem sacīja: "Ja kāds grib būt pirmais, tas lai ir no visiem pēdējais un visu kalps."

36 Un viņš ņēma kādu bērniņu un nostādīja to viņu vidū un, to apkampis, sacīja viņiem:

37 "Ja kas vienu šādu bērniņu uzņem manā vārdā, tas uzņem mani; un, kas mani uzņem, tas uzņem nevis mani, bet to, kas mani sūtījis."

38 Jānis viņam sacīja: "Skolotāj, mēs redzējām kādu tavā vārdā izdzenam dēmonus, un mēs tam aizliedzām, jo viņš neseko mums."

39 Bet Jēzus sacīja: "Neliedziet viņam! Nav tāda, kurš darītu brīnumu manā vārdā un tūlīt par mani varētu runāt ļaunu.

40 Kas nav pret mums, tas ir ar mums!

41 Kas vien jums manā vārdā dos dzert biķeri ūdens, tādēļ ka jūs piederat Kristum, patiesi es jums saku: tam viņa alga neizdīs.

42 Un, kas apgrēcina vienu no šiem mazajiem, kas tic uz mani, tam būtu labāk, ja tam uzkārtu dzirnakmeni kaklā un to iemestu jūrā.

43 Un, ja tava roka tevi apgrēcina, nocērt to; labāk tev kroplam ieiet dzīvībā, nekā ja tev ir abas rokas un tu nonāc ellē, neizdzēšamā ugunī.

45 Un, ja tava kāja tevi apgrēcina, nocērt to; labāk tev kroplam ieiet dzīvībā, nekā ja tev ir abas kājas un tu tiec iemests ellē, neizdzēšamā ugunī.

47 Un, ja tava acs tevi apgrēcina, izrauj to; labāk tev vienacainam ieiet Dieva valstībā, nekā ja tev ir abas acis un tu tiec iemests elles ugunī.

48 Kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.

49 Jo ikviens ugunī tiks sālīts.

50 Sāls ir laba, bet, ja sāls vairs nav sāļa, ar ko jūs to darīsiet derīgu? Turiet sāli sevī un mieru savā starpā."

30 They went on from there and passed through Galilee. He did not want anyone to know it;

31 for he was teaching his disciples, saying to them, "The Son of Man is to be betrayed into human hands, and they will kill him, and three days after being killed, he will rise again."

32 But they did not understand what he was saying and were afraid to ask him.

33 Then they came to Capernaum; and when he was in the house he asked them, "What were you arguing about on the way?"

34 But they were silent, for on the way they had argued with one another who was the greatest.

35 He sat down, called the twelve, and said to them, "Whoever wants to be first must be last of all and servant of all."

36 Then he took a little child and put it among them; and taking it in his arms, he said to them,

37 "Whoever welcomes one such child in my name welcomes me, and whoever welcomes me welcomes not me but the one who sent me."

38 John said to him, "Teacher, we saw someone casting out demons in your name, and we tried to stop him, because he was not following us."

39 But Jesus said, "Do not stop him; for no one who does a deed of power in my name will be able soon afterward to speak evil of me.

40 Whoever is not against us is for us.

41 For truly I tell you, whoever gives you a cup of water to drink because you bear the name of Christ will by no means lose the reward.

42 "If any of you put a stumbling block before one of these little ones who believe in me, it would be better for you if a great millstone were hung around your neck and you were thrown into the sea.

43 If your hand causes you to stumble, cut it off; it is better for you to enter life maimed than to have two hands and to go to hell, to the unquenchable fire.

44 * 45 And if your foot causes you to stumble, cut it off; it is better for you to enter life lame than to have two feet and to be thrown into hell.

46 * 47 And if your eye causes you to stumble, tear it out; it is better for you to enter the kingdom of God with one eye than to have two eyes and to be thrown into hell,

48 where their worm never dies, and the fire is never quenched.

49 "For everyone will be salted with fire.

50 Salt is good; but if salt has lost its saltiness, how can you season it? Have salt in yourselves, and be at peace with one another."

* NRSV tulkotāji ir izlaiduši 44. un 46. pantus, jo uzskata, ka oriģinālajos dokumentos ir teksta atkārtojumi.

DEVĪTĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kas notiek ar Jēzu augstā kalnā? (9:3) _____

Kas ir kopā ar Jēzu kalnā? (9:2) _____

Ko saka balss no padebeša? (9:7) _____

Cik ilgi mēmais gars bija mocījies vīrieša dēlu? (9:21) _____

Ko Jēzus viņam sacīja? (9:23) _____

Ko vīrietis Jēzum atbildēja? (9:24) _____

Kā ļaunais gars izgāja no zēna? (9:26) _____

Ko Jēzus māca saviem mācekļiem? (9:31) _____

Vai mācekļi to saprata? (9:32) _____

Kā var kļūt par „pirmo”? (9:35) _____

JAUTĀJUMI PAR KURĪEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Jēzus vairākus cilvēkus dziedināja ar rokas mājieni vai klusu vārdu. Kāpēc Jēzus šajā reizē skaļi teica: “Tu mēmais un kurlais gars, es tev pavēlu: izej no viņa un nekad vairs neieej viņā!”

Kā tu domā - kas mūsu dienas sabiedrībā ir “pirmie”?

DESMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

10. nodaļā farizeji uzdod Jēzum jautājumu par laulības šķiršanu, atsaukdamies uz to, ka Mozus ir ļāvis šķirties. Jēzus tiem atbild, ka Dievs cilvēku ir radījis vīrieti un sievieti, lai tie nešķirtos (ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt). Pie Jēzus atnes bērniņus svētīšanai. Mācekļi par to dusmojas. Bet Jezus viņiem aizrāda (laidiet bērniņus pie manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība). Pie Jēzus piestāj bagāts jauneklis, jautādams par mūžīgās dzīvības iegūšanu. Sākumā Jēzus apjautājas viņam par bauslības turēšanu, uz ko tas atbild apstiprinoši. Tad Jēzus norāda, ka vēl jauneklīm vajadzētu pārdot visu savu mantu un izdalīt nabagiem. Pēc šīs atbildes jauneklis aiziet prom. Jēzus atbilde (vieglāk kamielīm izlīst caur adatas aci, nekā bagātam tikt Dieva valstībā) sabaida arī mācekļus, bet viņš tos mierina, ka neviens, kas atstās savu mantu valstības dēļ, nepaliks tukšā, bet jau šeit uz zemes viss tiks kompensēts. Pa ceļam uz Jeruzālemi Jēzus atkal atgādina mācekļiem par savu nāvi un augšāmcelšanos. Tad pie Jēzus pienāk brāļi Jānis un Jēkabs, lūgdami, lai viņš tiem dod varu sēdēt godībā sev blakām, bet Jēzus noraida viņu lūgumu. Pārējie mācekļi sadusmojas par tādu brāļu rīcību, bet Jēzus aicina tos nomierināties, jo viņa valstība nebūs kā pārējo valdnieku vara. Tur nebūs apspiešanas un varmācības, bet lielākais būs visu kalps, jo arī Jēzus nāca lai kalpotu. Ejot cauri Jērikai Jēzus dziedina aklo Bartimeju.

1 No turienes Jēzus nāca Jūdejas apvidū, Jardānas otrā pusē, un ļaužu pūlis atkal sapulcējās pie viņa, un viņš, kā allaž, tos mācīja.

2 Pienāca kādi farizeji un, viņu izaicinādami, jautāja: "Vai ir atļauts vīram atlaist sievu?"

3 Viņš jautāja: "Ko Mozus jums ir pavēlējis?"

4 Tie sacīja: "Mozus ir atļāvis rakstīt šķiršanās rakstu un atlaist."

5 Tad Jēzus tiem sacīja: "Jūsu cietsirdības dēļ viņš jums šo likumu ir rakstījis.

6 Bet no radīšanas iesākuma Dievs viņus veidojis kā vīrieti un sievieti.

7 Tādēļ cilvēks atstās savu tēvu un māti.

8 Un tie divi būs viena miesa. Tā ka tie vairs nav divi, bet viena miesa.

9 Tādēļ, ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt."

10 To pašu viņam mājās jautāja arī mācekļi.

11 Un viņš tiem sacīja: "Ja kāds savu sievu atlaiž un citu apprec, tas pārkāpj laulību pret to.

12 Un, ja sieva no sava vīra šķiras un apprec citu, tā pārkāpj laulību."

13 Un tie nesa bērniņus pie Jēzus, lai viņš tiem pieskartos. Bet mācekļi tos norāja.

1 He left that place and went to the region of Judea and[a] beyond the Jordan. And crowds again gathered around him; and, as was his custom, he again taught them.

2 Some Pharisees came, and to test him they asked, "Is it lawful for a man to divorce his wife?"

3 He answered them, "What did Moses command you?"

4 They said, "Moses allowed a man to write a certificate of dismissal and to divorce her."

5 But Jesus said to them, "Because of your hardness of heart he wrote this commandment for you.

6 But from the beginning of creation, 'God made them male and female.'

7 'For this reason a man shall leave his father and mother and be joined to his wife,

8 and the two shall become one flesh.' So they are no longer two, but one flesh.

9 Therefore what God has joined together, let no one separate."

10 Then in the house the disciples asked him again about this matter.

11 He said to them, "Whoever divorces his wife and marries another commits adultery against her; and if she divorces her husband and marries another, she commits adultery."

13 People were bringing little children to him in order that he might touch them; and the disciples spoke sternly to them.

14 Jēzus, to redzēdams, sadusmojās un tiem sacīja: “Laidiet bērniņus pie manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība.

15 Patiesi es jums saku: kas Dieva valstību nesaņems kā bērniņš, tas nekad neieies tajā.”

16 Un viņš tos apkampa, uzlika tiem rokas un tos svētīja.

17 Kad viņš izgāja uz ceļa, viens pieskrēja un, ceļos noņemoties viņa priekšā, lūdza: “Labais Skolotāj, kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvību?”

18 Jēzus tam sacīja: “Kādēļ tu mani sauc par labu? Neviens nav labs kā vienīgi Dievs.

19 Baušļus tu zini: nenogalini; nepārkāp laulību; nezodz; nedod nepatiesu liecību; nekrāp; godā savu tēvu un māti.”

20 Bet tas viņam sacīja: “Skolotāj, to visu es esmu pildījis kopš savas jaunības.”

21 Jēzus, viņu uzlūkojis, iemīlēja to un sacīja: “Vienas lietas tev trūkst. Ej un pārdod visu, kas tev ir, un izdali nabagiem, tad tev būs manta debesīs; nāc un seko man.”

22 Un viņš, sadrūmis par šo vārdu, aizgāja nomārkts, jo viņam piederēja lieli īpašumi.

23 Uzlūkojis visapkārt savus mācekļus, Jēzus tiem sacīja: “Cik grūti bagātie ieies Dieva valstībā!”

24 Un mācekļi bija satraukti par viņa vārdiem. Tad Jēzus vēlreiz tiem sacīja: “Bērni, cik grūti ir ieiet Dieva valstībā!

25 Vieglāk kameiļim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā!”

26 Tie sabijās vēl vairāk un runāja savā starpā: “Kas tad var tikt glābts?”

27 Jēzus, tos uzlūkojis, sacīja: “Cilvēkiem tas nav iespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamās.”

28 Tad Pēteris ierunājās: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un esam tev sekojuši.”

14 But when Jesus saw this, he was indignant and said to them, “Let the little children come to me; do not stop them; for it is to such as these that the kingdom of God belongs.

15 Truly I tell you, whoever does not receive the kingdom of God as a little child will never enter it.”

16 And he took them up in his arms, laid his hands on them, and blessed them.

17 As he was setting out on a journey, a man ran up and knelt before him, and asked him, “Good Teacher, what must I do to inherit eternal life?”

18 Jesus said to him, “Why do you call me good? No one is good but God alone.

19 You know the commandments: ‘You shall not murder; You shall not commit adultery; You shall not steal; You shall not bear false witness; You shall not defraud; Honor your father and mother.’”

20 He said to him, “Teacher, I have kept all these since my youth.”

21 Jesus, looking at him, loved him and said, “You lack one thing; go, sell what you own, and give the money to the poor, and you will have treasure in heaven; then come, follow me.”

22 When he heard this, he was shocked and went away grieving, for he had many possessions.

23 Then Jesus looked around and said to his disciples, “How hard it will be for those who have wealth to enter the kingdom of God!”

24 And the disciples were perplexed at these words. But Jesus said to them again, “Children, how hard it is to enter the kingdom of God!

25 It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for someone who is rich to enter the kingdom of God.”

26 They were greatly astounded and said to one another, “Then who can be saved?”

27 Jesus looked at them and said, “For mortals it is impossible, but not for God; for God all things are possible.”

28 Peter began to say to him, “Look, we have left everything and followed you.”

29 Jēzus sacīja: “Patiesi es jums saku: nav neviena, kas, atstājis māju vai brāļus, vai māšas, vai māti, vai tēvu, vai bērnus, vai tīrumus manis un evaņģēlija dēļ,

30 nesaņemtu simtkārtīgi jau šajā laikā mājas un brāļus, un māšas, un mātes, un bērnus, un tīrumus, kaut ar vajāšanām, un nākamajā laikā – mūžīgo dzīvību.

31 Daudzi pirmie būs pēdējie un pēdējie – pirmie.”

32 Viņi bija ceļā, iedami augšup uz Jeruzālemi. Jēzus gāja viņiem pa priekšu, un tie bija apjukuši un bailodamies viņam sekoja. Viņš atkal ņēma pie sevis tos divpadsmit un sāka viņiem stāstīt, kas ar viņu notiks:

33 “Redzi, mēs ejam uz Jeruzālemi, un Cilvēka Dēlu nodos virspriesteriem un rakstu mācītājiem, un tie viņu notiesās uz nāvi un nodos viņu pagāniem.

34 Un tie viņu apsmies un apspļaudīs, tad šaustīs un nonāvēs viņu, un pēc trim dienām viņš augšāmcelties.”

35 Jēkabs un Jānis, Zebedeja dēli, piegāja pie viņa un sacīja: “Skolotāj, mēs gribam, lai tu darītu, ko mēs tev lūgsim!”

36 Viņš tiem jautāja: “Ko jūs gribat, lai es jums daru?”

37 Un tie sacīja: “Dod mums, ka mēs varētu sēdēt tavā godībā, viens pie tavas labās rokas un otrs – pie kreisās.”

38 Bet Jēzus tiem sacīja: “Jūs nesaprotat, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko es dzeru, vai tikt kristīti tajā kristībā, kurā es tieku kristīts?”

39 Un tie viņam sacīja: “Mēs varam.” Bet Jēzus tiem teica: “To biķeri, ko es dzeru, jūs dzersiet, un jūs kristīs tajā kristībā, kurā es tieku kristīts,

29 Jesus said, “Truly I tell you, there is no one who has left house or brothers or sisters or mother or father or children or fields, for my sake and for the sake of the good news,

30 who will not receive a hundredfold now in this age—houses, brothers and sisters, mothers and children, and fields, with persecutions—and in the age to come eternal life.

31 But many who are first will be last, and the last will be first.”

32 They were on the road, going up to Jerusalem, and Jesus was walking ahead of them; they were amazed, and those who followed were afraid. He took the twelve aside again and began to tell them what was to happen to him,

33 saying, “See, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be handed over to the chief priests and the scribes, and they will condemn him to death; then they will hand him over to the Gentiles;

34 they will mock him, and spit upon him, and flog him, and kill him; and after three days he will rise again.”

35 James and John, the sons of Zebedee, came forward to him and said to him, “Teacher, we want you to do for us whatever we ask of you.”

36 And he said to them, “What is it you want me to do for you?”

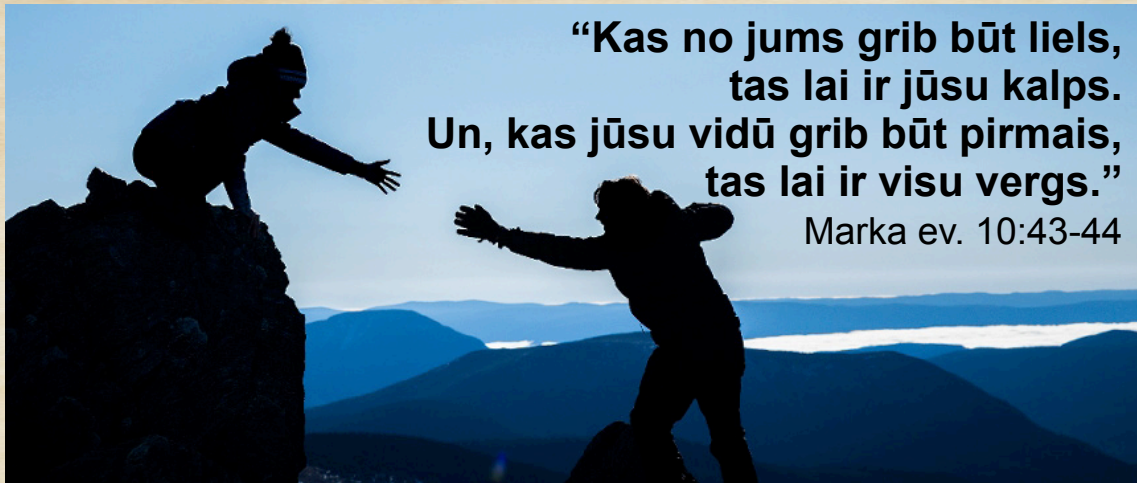
37 And they said to him, “Grant us to sit, one at your right hand and one at your left, in your glory.”

38 But Jesus said to them, “You do not know what you are asking. Are you able to drink the cup that I drink, or be baptized with the baptism that I am baptized with?”

39 They replied, “We are able.” Then Jesus said to them, “The cup that I drink you will drink; and with the baptism with which I am baptized, you will be baptized;

ŽĒLASTĪBA

Lasot un pētot Bībeli, Lutērs no jauna atklāja kristiešu pamatmācību; proti, ka Dievs ir sūtījis savu dēlu, Jēzu Kristu, lai krusta nāvē mūs atbrīvotu no grēka, mūžīgās nāves un pazušanas. Dievs to darījis vienkārši savas žēlastības dēļ; tāpat kā kura katra laba māte vai tēvs mīlestības dēļ apzēlosies un piedos savam bērnam. Tā arī Dievs. Un to žēlastību nevar ne nopirkt, ne arī iegūt ar labiem darbiem. Tā ir brīva dāvana, kas ir jau dota. Tas žēlastības darbs ir jau padarīts. Jēzus ir jau miris par mums. Un viņš turpina dot mums brīvību, dzīvību, un izglābšanu — pat tagad, šobrīd! Tā ir tā lielā un labā prieka vēsts, ko grieķu valodā saucam par “evangel.” Tāpēc luterāņu baznīcas tiek nosauktas par “evaņģēliskām” baznīcām. Jo tas ir baznīcas aicinājums un pienākums: sludināt šo labo vēsti.

**“Kas no jums grib būt liels,
tas lai ir jūsu kalps.
Un, kas jūsu vidū grib būt pirmais,
tas lai ir visu vergs.”**

Marka ev. 10:43-44

40 bet sēdēt pie manas labās vai kreisās rokas – to dot nav manā ziņā; tur sēdēs tie, kam tas sagatavots.”

41 Un, kad tie desmit to dzirdēja, tie saskaitās uz Jēkabu un Jāni.

42 Un, viņus pieaicinājis, Jēzus tiem sacīja: “Jūs zināt, ka tie, ko par tautu valdniekiem tur, tās apspiež, un viņu varenie ir varmācīgi pret tām.

43 Bet tā lai nav starp jums. Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps.

44 Un, kas jūsu vidū grib būt pirmais, tas lai ir visu vergs.

45 Jo arī Cilvēka Dēls nav nācis, lai viņam kalpotu, bet lai pats kalpotu un atdotu savu dzīvību kā izpirkšanas maksu par daudziem.”

46 Un tie nonāca Jērikā. Kad viņš ar saviem mācekļiem un lielu ļaužu pūli gāja prom no Jērikas, ceļa malā sēdēja kāds akls ubags, Timeja dēls Bartimejs.

47 Iudzirdis, ka tas ir Jēzus no Nācaretes, viņš sāka kliegt un sauca: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!”

48 Un daudzi to apsauca, lai viņš apklustu. Bet viņš kļiedza jo skaļāk: “Dāvida dēls, apžēlojies par mani!”

49 Jēzus apstājies sacīja: “Sauciet viņu šurp!” Un tie aicināja aklo, tam sacīdami: “Esi drošs, celies, viņš tevi sauc.”

50 Un, savus svārkus nometis, viņš pielēca kājās un nāca pie Jēzus.

51 Un Jēzus viņam jautāja: “Ko tu gribi, lai es tev daru?” Aklais sacīja: “Rabuni, kaut es varētu redzēt!”

52 Jēzus viņam sacīja: “Ej, tava ticība tevi ir dziedinājusi!” Un tūlīt viņš kļuva redzīgs un sekoja Jēzum ceļā.

40 but to sit at my right hand or at my left is not mine to grant, but it is for those for whom it has been prepared.”

41 When the ten heard this, they began to be angry with James and John.

42 So Jesus called them and said to them, “You know that among the Gentiles those whom they recognize as their rulers lord it over them, and their great ones are tyrants over them.

43 But it is not so among you; but whoever wishes to become great among you must be your servant,

44 and whoever wishes to be first among you must be slave of all.

45 For the Son of Man came not to be served but to serve, and to give his life a ransom for many.”

46 They came to Jericho. As he and his disciples and a large crowd were leaving Jericho, Bartimaeus son of Timaeus, a blind beggar, was sitting by the roadside.

47 When he heard that it was Jesus of Nazareth, he began to shout out and say, “Jesus, Son of David, have mercy on me!”

48 Many sternly ordered him to be quiet, but he cried out even more loudly, “Son of David, have mercy on me!”

49 Jesus stood still and said, “Call him here.” And they called the blind man, saying to him, “Take heart; get up, he is calling you.”

50 So throwing off his cloak, he sprang up and came to Jesus.

51 Then Jesus said to him, “What do you want me to do for you?” The blind man said to him, “My teacher, let me see again.”

52 Jesus said to him, “Go; your faith has made you well.” Immediately he regained his sight and followed him on the way.

DESMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Ko Jēzus teica par laulību? (10:9, 10:11-12) _____

Ko Jēzus teica par bērniem? (10:14-15) _____

Ko Jēzus bagātam jauneklim ieteica darīt, lai tas iemantotu mūžīgu dzīvību? (10:21) _____

Kam ir grūti ieiet Dieva valstībā? (10:25) _____

Kas Jēzum notiks Jeruzālemē? (10:33-34) _____

Kurš starp mācekļiem var kļūt liels? (10:43) _____

Kāpēc Cilvēka Dēls ir nācis? (10:45) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Ko nozīmē cietsirdība? Vai tu pazīsti kādu cietsirdīgu cilvēku? Kādas īpašības ir cietsirdīgam cilvēkam?

Kāpēc tu domā, ka bagātam cilvēkam ir grūtāk ieiet Dieva valstībā?

VIENPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

11. nodaļā Jēzus palūdz mācekļiem atvest ēzeli, lai uz tā iejātu Jeruzalemē. Viņu ar gaviļēm sa-gaida ļaužu pūlis, mezdami savas drēbes un nocirstus zarus Jēzus ceļā. Nākamajā dienā Jēzus izsalcis pieiet pie kāda vīģes koka un meklē tur augļus, bet neatrod (tie vēl nebija nogatavojušies). Tad Jēzus, mācekļiem dzirdot, uzrunā vīģes koku, ka vairs neviens tā augļus neēdīs. Pēc tam Jēzus izdzen no tempļa tirgotājus un naudas mainītājus. Priesteri un rakstu mācītāji baidās no viņa, tāpēc meklē to slepeni nogalināt. Nākamajā rītā, ejot garām tam pašam vīģes kokam, mācekļi redz koku nokaltušu. Jēzus tiem norāda uz ticību Dievam, ar kuru pat kalnam var likt mesties jūrā, un tas paklausīs. Tāpat, arī lūdzot Dievu, ir jātic, ka lūgums tiks izpildīts, tad tā arī notiks. Vēl Jēzus pamāca, ka, lūdzot Dievu, ir jāpiedod saviem pāridarītājiem. Templī pie Jēzus pienāk priesteri un jautā, kas viņam devis pilnvaras visu to darīt. Jēzus atbild ar pretjautājumu par Jāņa Kristītāja piln-varām (no Dieva vai no cilvēkiem?), uz ko priesteri nespēj atbildēt. Tad arī Jēzus atsakās atbildēt uz priesteru jautājumu.

1 Kad tie tuvojās Jeruzālemei, Bētfagei un Bē-tanijai pie Olīvkalna, viņš sūtīja divus savus mācekļus

2 un tiem sacīja: “Dodieties uz ciemu, kas jūsu priekšā. Tur iegājuši jūs tūlīt atradīsiet piesietu ēzelīti, uz kura vēl neviens cilvēks nav sēdējis. Atraišiet to un vediet šurp!

3 Ja kāds jums jautās: kādēļ jūs tā darāt? – tad sakiet: Kungam to vajag, un tūlīt viņš to atsūtīs atpakaļ.”

4 Un tie aizgāja un atrada ēzelīti, piesietu ārā pie durvīm, un to atraišīja.

5 Kādi no tiem, kas tur stāvēja, viņiem jautāja: “Ko jūs darāt, kādēļ jūs atraišāt ēzelīti?”

6 Un viņi atbildēja, kā Jēzus tiem bija teicis. Un tie viņus atlaida.

7 Tie atveda ēzelīti pie Jēzus, uzsedza tam sa-vas drēbes, un viņš sēdās tam virsū.

8 Un daudzi izklāja uz ceļa savas drēbes, bet citi koku zarus, ko bija nocirtuši laukos.

9 Un tie, kas gāja pa priekšu, un tie, kas seko-ja, kļiedza: “Ozianna, lai svētīts, kas nāk Kun-ga vārdā!

10 Lai slavēta mūsu tēva Dāvida valstība, kas tuvojas! Ozianna augstībā!”

11 Jēzus iegāja Jeruzālemē templī, un, kad viņš visu bija aplūkojis un bija jau vakara stun-da, viņš ar tiem divpadsmit aizgāja uz Bētaniju.

12 Nākamajā dienā, kad viņi izgāja no Bētani-jas, Jēzum gribējās ēst.

1 When they were approaching Jerusalem, at Bethphage and Bethany, near the Mount of Ol-ives, he sent two of his disciples

2 and said to them, “Go into the village ahead of you, and immediately as you enter it, you will find tied there a colt that has never been ridden; untie it and bring it.

3 If anyone says to you, ‘Why are you doing this?’ just say this, ‘The Lord needs it and will send it back here immediately.’”

4 They went away and found a colt tied near a door, outside in the street. As they were untying it, 5 some of the bystanders said to them, “What are you doing, untying the colt?”

6 They told them what Jesus had said; and they allowed them to take it.

7 Then they brought the colt to Jesus and threw their cloaks on it; and he sat on it.

8 Many people spread their cloaks on the road, and others spread leafy branches that they had cut in the fields.

9 Then those who went ahead and those who followed were shouting, “Hosanna! Blessed is the one who comes in the name of the Lord!

10 Blessed is the coming kingdom of our an-cestor David! Hosanna in the highest heaven!”

11 Then he entered Jerusalem and went into the temple; and when he had looked around at everything, as it was already late, he went out to Bethany with the twelve.

12 On the following day, when they came from Bethany, he was hungry.

13 Ieraudzījīs no tālienes salapojušu vīģes koku, viņš gāja pie tā, lai ko atrastu, un, nonācis pie tā, viņš neatrada nekā cita kā vien lapas, jo nebija vīģu laiks.

14 Viņš uzrunāja to, sacīdams: “Lai nemūžam neviens vairs neēd augļus no tevis!” Un viņa mācekļi to dzirdēja.

15 Tad viņi nonāca Jeruzālemē. Templī iegājīs, viņš sāka dzīt ārā tos, kas templī pārdeva un pirka, un apgāza naudas mijēju galdus un baložu pārdevēju solus.

16 Un viņš neļāva neko nest caur tempļa pagalmu.

17 Viņš tos mācīja: “Vai nav rakstīts: mans nams tiks saukts par lūgšanas namu visām tautām? – Bet jūs to esat pārvērtuši par laupītāju midzeni.”

18 To dzirdēja virspriesteri un rakstu mācītāji, un tie meklēja, kā viņu pazudināt, jo tie baidījās no viņa, tādēļ ka visi ļaudis apbrīvoja viņa mācību.

19 Kad iestājās vakars, tie izgāja no pilsētas.

20 Rīta agrumā garām iedami, tie redzēja vīģes koku nokaltušu līdz pat saknēm.

21 Un Pēteris atcerējies sacīja viņam: “Rabi, redzi, vīģes koks, kuru tu nolādēji, ir nokaltis.”

22 Jēzus viņiem atbildēja: “Ticiet Dievam!

23 Patiesi es jums saku: ja kāds šim kalnam teiks: celies un meties jūrā! – un kas nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka notiks tas, ko viņš saka, tad viņam tas arī notiks.

24 Tādēļ es jums saku: visu, ko jūs lūdzat vai prasāt, ticiet, ka jūs to saņemsiet, un tas jums arī būs.

25 Kad jūs nostājaties, lai Dievu lūgtu, piedodiet, ja jums ir kaut kas pret kādu, lai arī jūsu Tēvs, kas ir debesīs, jums piedotu jūsu pārkāpumus.

26 Bet, ja jūs nepiedosiet, arī jūsu Tēvs debesīs jūsu pārkāpumus jums nepiedos.”

27 Tad tie atkal ieradās Jeruzālemē. Viņam templī staigājot, pie viņa pienāca virspriesteri, rakstu mācītāji un vecajie.

13 Seeing in the distance a fig tree in leaf, he went to see whether perhaps he would find anything on it. When he came to it, he found nothing but leaves, for it was not the season for figs.

14 He said to it, “May no one ever eat fruit from you again.” And his disciples heard it.

15 Then they came to Jerusalem. And he entered the temple and began to drive out those who were selling and those who were buying in the temple, and he overturned the tables of the money changers and the seats of those who sold doves;

16 and he would not allow anyone to carry anything through the temple.

17 He was teaching and saying, “Is it not written, ‘My house shall be called

a house of prayer for all the nations’? But you have made it a den of robbers.”

18 And when the chief priests and the scribes heard it, they kept looking for a way to kill him; for they were afraid of him, because the whole crowd was spellbound by his teaching.

19 And when evening came, Jesus and his disciples went out of the city.

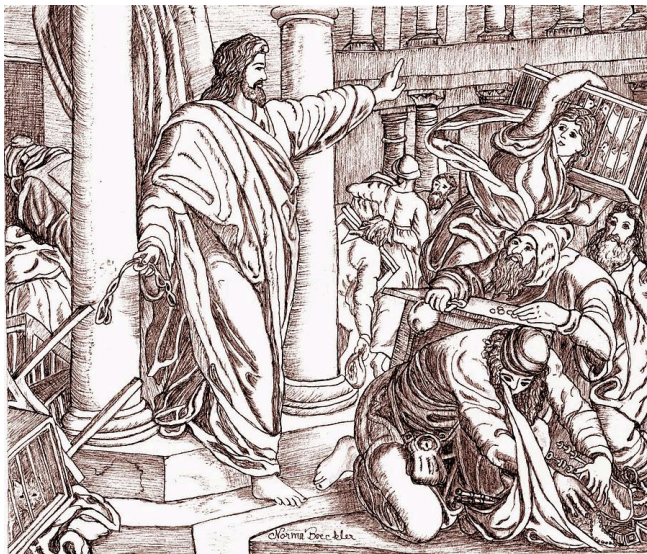
20 In the morning as they passed by, they saw the fig tree withered away to its roots. 21 Then Peter remembered and said to him, “Rabbi, look! The fig tree that you cursed has withered.”

22 Jesus answered them, “Have faith in God. 23 Truly I tell you, if you say to this mountain, ‘Be taken up and thrown into the sea,’ and if you do not doubt in your heart, but believe that what you say will come to pass, it will be done for you. 24 So I tell you, whatever you ask for in prayer, believe that you have received it, and it will be yours.

25 “Whenever you stand praying, forgive, if you have anything against anyone; so that your Father in heaven may also forgive you your trespasses.”

26 But if you do not forgive, neither will your Father in heaven forgive your trespasses.

27 Again they came to Jerusalem. As he was walking in the temple, the chief priests, the scribes, and the elders came to him

28 Un tie viņam jautāja: “Kā varā tu to dari? Kas tev ir devis varu to darīt?”

29 Jēzus tiem atbildēja: “Arī es jums uzdošu vienu jautājumu, un atbildiet man, tad es jums teikšu, kā varā es visu to daru.

30 Jāņa kristība nāca no debesīm vai no cilvēkiem? Atbildiet man!”

31 Un tie sprieda savā starpā: “Ko lai sakām? Ja sacīsim: no debesīm, – viņš teiks: kādēļ tad jūs neticējāt viņam?”

32 Vai lai sakām: no cilvēkiem?” Taču viņi baidījās no ļaudīm, jo visi par Jāni domāja, ka tas patiesi bijis pravietis.

33 Un viņi Jēzum atbildēja: “Mēs nezinām.” Jēzus tiem sacīja: “Tad arī es jums neteikšu, kā varā es to daru.”

28 and said, “By what authority are you doing these things? Who gave you this authority to do them?”

29 Jesus said to them, “I will ask you one question; answer me, and I will tell you by what authority I do these things.

30 Did the baptism of John come from heaven, or was it of human origin? Answer me.”

31 They argued with one another, “If we say, ‘From heaven,’ he will say, ‘Why then did you not believe him?’

32 But shall we say, ‘Of human origin’?”—they were afraid of the crowd, for all regarded John as truly a prophet.

33 So they answered Jesus, “We do not know.” And Jesus said to them, “Neither will I tell you by what authority I am doing these things.”

VIENPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Uz kāda dzīvnieka muguras Jēzus iejāja Jeruzalemē? (11:2) _____

Ko sacīja ļaudis, kas kopā ar Jēzu iegāja Jeruzalemē? (11:9-10) _____

Ko Jēzus darīja Jeruzālemes Templī? (11:15-17) _____

Kāpēc rakstu mācītāji un virspriesteri gribēja Jēzu nonāvēt? (11:18) _____

JAUTĀJUMI PAR KUŅIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Kāpēc Jēzus tik ļoti sadusmojās redzēdams, kas notiek Templī?

DIVPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

12. nodaļā Jēzus priesteriem stāsta līdzību par saimnieku un ļaunajiem vīnkopjiem, kas atteicās maksāt saimniekam nomas maksu, nogalinot pat viņa dēlu. Vēl Jēzus atgādina priesteriem psalmu par celtnieku atmesto akmeni, kas kļuva par stūrakmeni. Priesteri saprot, ka Jēzus līdzība ir vērsta pret viņiem un aiziet, taču nosūta pie Jēzus farizejus un ķēniņa Heroda ļaudis, lai pieķertu Jēzu kļūdoties atbildēs. Tie uzdod dažādus grūtus jautājumus par nodevu došanu ķeizaram un par to, kuram no brāļiem sieva pieder pēc augšāmcelšanās un par to, kurš bauslis ir augstākais. Uz visiem jautājumiem Jēzus atbild bez kļūdīšanās tā, ka neviens vairs viņam neko nejautā. Tad Jēzus uzdod jautājumu par to, kā Kristus var būt Dāvida dēls, ja Dāvids viņu sauc par savu kungu? Jēzus brīdina ļaudis sargāties no rakstu mācītājiem, jo tie ir godkārtīgi, mantkārtīgi un liekulīgi. Pēc tam, redzēdams, ka tempļī kāda nabaga atraitne iemet pēdējās 2 monētas ziedojumu traukā, Jēzus viņu uzslavē, ka viņa ir ziedojuši vairāk par visiem.

1 Viņš sāka uz tiem runāt līdzībās: “Kāds cilvēks iestādīja vīnadārzu, to iežogoja, ierīkoja vīnspaidu, uzcēla torni un izdeva dārzu vīnkopjiem, bet pats devās svešumā.

2 Kad nāca laiks, viņš sūtīja pie vīnkopjiem kalpu, lai tas saņemtu daļu no vīnadārza augļiem.

3 Bet viņi to sagūstīja un sasīta, un sūtīja prom tukšā.

4 Tad viņš sūtīja atkal citu kalpu pie tiem; arī viņu tie piekāva un pazemoja.

5 Un viņš sūtīja vēl citu, un to viņi nonāvēja. Un vēl daudzus citus – dažus tie piekāva, bet citus nonāvēja.

6 Viņam vēl bija palicis mīļotais dēls; to viņš sūtīja pēdējo, sacīdams: no mana dēla tie taču kaunēsies.

7 Bet vīnkopji sacīja cits uz citu: šis ir mantiņnieks! Ejam, nonāvējam viņu, tad mantojums piederēs mums.

8 Un tie viņu sagrāba un nonāvēja, un izmeta ārā no vīnadārza.

9 Ko nu vīnadārza saimnieks darīs? Viņš nāks un nonāvēs vīnkopjus un izdos vīnadārzu citiem.

10 Vai tad jūs neesat lasījuši Rakstos? – Akmens, ko nama cēlāji atmetuši, ir kļuvis par stūrakmeni;

11 tas ir Kunga darbs un brīnums mūsu acīs.”

12 Tie gribēja viņu sagūstīt, bet baidījās no ļaudīm. Tie noprata, ka viņš šo līdzību bija stāstījis par viņiem. Un, viņu atstājuši, tie aizgāja.

1 Then he began to speak to them in parables. “A man planted a vineyard, put a fence around it, dug a pit for the wine press, and built a watchtower; then he leased it to tenants and went to another country.

2 When the season came, he sent a slave to the tenants to collect from them his share of the produce of the vineyard.

3 But they seized him, and beat him, and sent him away empty-handed.

4 And again he sent another slave to them; this one they beat over the head and insulted.

5 Then he sent another, and that one they killed. And so it was with many others; some they beat, and others they killed.

6 He had still one other, a beloved son. Finally he sent him to them, saying, ‘They will respect my son.’

7 But those tenants said to one another, ‘This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance will be ours.’

8 So they seized him, killed him, and threw him out of the vineyard.

9 What then will the owner of the vineyard do? He will come and destroy the tenants and give the vineyard to others.

10 Have you not read this scripture: ‘The stone that the builders rejected has become the cornerstone;

11 this was the Lord’s doing, and it is amazing in our eyes?’”

12 When they realized that he had told this parable against them, they wanted to arrest him, but they feared the crowd. So they left him and went away.

13 Un tie sūtīja pie viņa dažus farizejus un Hēroda piekritējus, lai tie viņu pieķertu kādā vārdā.

14 Tie nāca un viņam sacīja: “Skolotāj, mēs zinām, ka tu esi paties un negribi nevienam izdabāt, jo tu neuzlūko cilvēka ārieni, bet māci patiesi Dieva ceļu. Vai ir atļauts cēzaram dot nodevas vai ne? Vai lai dodam vai nedodam?”

15 Zinādams, ka tie izliekas, viņš tiem sacīja: “Kādēļ jūs mani izaicināt? Dodiet man vienu denāriju, es gribu to redzēt.”

16 Tie to pasniedza. Un viņš tiem jautāja: “Kā attēls šis un kā uzraksts?” Un tie atbildēja: “Cēzara.”

17 Tad Jēzus tiem sacīja: “Dodiet cēzaram, kas cēzaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” Un tie brīnījās par viņu.

18 Un saduķeji, kas noliedza augšāmcelšanos, nāca pie viņa un viņu izjautāja:

19 “Skolotāj, Mozus mums ir rakstījis: ja kādam mirst brālis un atstāj sievu bez bērna, tad lai viņa brālis apņem šo sievu un dod pēcnācējus savam brālim.

20 Bija septiņi brāļi; pirmais apņēma sievu un mirstot neatstāja pēcnācējus.

21 Otrais viņu apņēma un nomira, arī neatstādams pēcnācējus; un tāpat trešais.

22 Neviens no tiem septiņiem neatstāja pēcnācējus. Beigās nomira arī sieva.

23 Tad nu augšāmcelšanās dienā, kad tie celsies augšā, kuram no tiem šī sieva piederēs? Jo visiem septiņiem tā bijusi sieva.”

24 Un Jēzus tiem atbildēja: “Vai ne tādēļ jūs maldāties, ka nepazīstat ne Rakstus, ne Dieva spēku?

25 Kad tie celsies augšā no mirušajiem, tie nedz precēs, nedz tiks precēti, bet būs kā eņģeļi debesīs.

26 Bet par mirušajiem, ka tie taps uzmodināti, vai jūs Mozus grāmatā neesat lasījuši, kā Dievs pie ērkšķu krūma viņu uzrunāja: es esmu Ābrahāma Dievs un Īzaka Dievs, un Jēkaba Dievs? –

27 Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs. Jūs stipri maldāties.”

28 Kāds rakstu mācītājs pienācis klausījās viņus strīdamies. Dzirdēdams, cik viņš tiem labi atbild, tas jautāja viņam: “Kurš baušlis ir augstākais?”

13 Then they sent to him some Pharisees and some Herodians to trap him in what he said.

14 And they came and said to him, “Teacher, we know that you are sincere, and show deference to no one; for you do not regard people with partiality, but teach the way of God in accordance with truth. Is it lawful to pay taxes to the emperor, or not?

15 Should we pay them, or should we not?” But knowing their hypocrisy, he said to them, “Why are you putting me to the test? Bring me a denarius and let me see it.”

16 And they brought one. Then he said to them, “Whose head is this, and whose title?” They answered, “The emperor’s.”

17 Jesus said to them, “Give to the emperor the things that are the emperor’s, and to God the things that are God’s.” And they were utterly amazed at him.

18 Some Sadducees, who say there is no resurrection, came to him and asked him a question, saying,

19 “Teacher, Moses wrote for us that if a man’s brother dies, leaving a wife but no child, the man shall marry the widow and raise up children for his brother.

20 There were seven brothers; the first married and, when he died, left no children;

21 and the second married the widow and died, leaving no children; and the third likewise;

22 none of the seven left children. Last of all the woman herself died.

23 In the resurrection whose wife will she be? For the seven had married her.”

24 Jesus said to them, “Is not this the reason you are wrong, that you know neither the scriptures nor the power of God?

25 For when they rise from the dead, they neither marry nor are given in marriage, but are like angels in heaven.

26 And as for the dead being raised, have you not read in the book of Moses, in the story about the bush, how God said to him, ‘I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob’?

27 He is God not of the dead, but of the living; you are quite wrong.”

28 One of the scribes came near and heard them disputing with one another, and seeing that he answered them well, he asked him, “Which commandment is the first of all?”

29 Jēzus atbildēja: “Augstākais ir: klausies, Israēl, Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.

30 Un mīli Kungu, savu Dievu, no visas sirds un no visas dvēseles, un ar visu prātu, un ar visu spēku.

31 Otrs ir šis: mīli savu tuvāko kā sevi pašu. – Par šiem augstāka baušļa nav.”

32 Rakstu mācītājs viņam sacīja: “Pareizi, Skolotāj, tas ir tiesa, ko tu sacīji: viņš ir vienīgais, un cita nav kā vien viņš;

33 un: to mīlēt no visas sirds un ar visu prātu, un ar visu spēku un savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu – tas ir vairāk nekā visi sadedzināmie un citi upuri.”

34 Un Jēzus, redzēdams, ka tas gudri bija atbildējis, viņam sacīja: “Tu neesi tālu no Dieva valstības.” Un neviens vairs neuzdrošinājās viņu izjautāt.

35 Mācīdams templī, Jēzus runāja: “Kādēļ rakstu mācītāji saka, ka Kristus ir Dāvida dēls?”

36 Pats Dāvids ir sacījis Svētā Gara spēkā: Kungs sacīja manam Kungam: sēdies pie manas labās rokas, līdz es tavus ienaidniekus nolieku tev par kājsolu.

37 Pats Dāvids sauc viņu par Kungu; kā viņš var būt Dāvida dēls?” Un lielais ļaužu pūlis viņā labprāt klausījās.

38 Un viņš mācīdams runāja: “Sargieties no rakstu mācītājiem, kam patīk garos tērpos staigāt un tirgus laukumos tikt sveicinātiem,

39 un sinagogās un mielastos ieņemt goda vietas.

40 Tie aprij atraitņu namus un, lai izrādītos, ilgi lūdz Dievu – tie saņems bargāku sodu!”

41 Un Jēzus, sēdēdams iepretim ziedojumu traukam, vēroja, kā ļaudis met naudu traukā. Daudzi bagātie meta daudz.

42 Bet nāca nabadzīga atraitne un iemeta divas artavas – tas ir viens kvadrants.

43 Un, pieaicinājis savus mācekļus, viņš tiem sacīja: “Patiesi es jums saku: šī nabadzīgā atraitne ir ziedojusi vairāk nekā visi pārējie, kas meta ziedojumu traukā.

44 Jo tie visi ir ziedojuši no savas pārpilnības, bet viņa no savas trūcības ziedoja visu, kas tai bija, – visu savu iztiku.”

29 Jesus answered, “The first is, ‘Hear, O Israel: the Lord our God, the Lord is one;

30 you shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind, and with all your strength.’

31 The second is this, ‘You shall love your neighbor as yourself.’ There is no other commandment greater than these.”

32 Then the scribe said to him, “You are right, Teacher; you have truly said that ‘he is one, and besides

him there is no other’;

33 and ‘to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the strength,’ and ‘to love one’s neighbor as oneself,’—this is much more important than all whole burnt offerings and sacrifices.”

34 When Jesus saw that he answered wisely, he said to him, “You are not far from the kingdom of God.” After that no one dared to ask him any question.

35 While Jesus was teaching in the temple, he said, “How can the scribes say that the Messiah[e] is the son of David? 36 David himself, by the Holy Spirit, declared, ‘The Lord said to my Lord, “Sit at my right hand, until I put your enemies under your feet.”’”

37 David himself calls him Lord; so how can he be his son?” And the large crowd was listening to him with delight.

38 As he taught, he said, “Beware of the scribes, who like to walk around in long robes, and to be greeted with respect in the marketplaces,

39 and to have the best seats in the synagogues and places of honor at banquets!

40 They devour widows’ houses and for the sake of appearance say long prayers. They will receive the greater condemnation.”

41 He sat down opposite the treasury, and watched the crowd putting money into the treasury. Many rich people put in large sums.

42 A poor widow came and put in two small copper coins, which are worth a penny.

43 Then he called his disciples and said to them, “Truly I tell you, this poor widow has put in more than all those who are contributing to the treasury.

44 For all of them have contributed out of their abundance; but she out of her poverty has put in everything she had, all she had to live on.”

DIVPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Mk.12:1-9 ir alegorija, kaut nosaukta par līdzību. Tāpēc jāmeklē, ko simbolizē vai nozīmē detaļas.

Kas ir vīnadārzs? _____ Kas ir vīnadārza īpašnieks? _____

Kas ir vīnkopji? _____ Kas ir vīnadārza saimnieka dēls? _____

Ko Jēzus sacīja par nodevām cēzaram? (12:17) _____

Ko Jēzus sacīja par tiem, kas celsies augšām no mirušajiem? (12:25) _____

Kā Jēzus izskaidro no ērkšķu krūma dzirdētos vārdus? (12:26-27) _____

Kurš bauslis ir augstākais? (12:30) _____

Kurš ir otrs? (12:31) _____

Kāpēc jāšargās no rakstu mācītājiem? (12:38-40) _____

Kāpēc nabadzīgās atraitnes ziedojums ir vislielākais? (12:44) _____

JAUTĀJUMI PAR KURĪEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Kā tu vari ikdienā pielietot augstāko bausli?

No kā mūsdienās jāšargās?

TRĪSPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

13. nodaļā izejot no tempļa Jēzus pravieto par tempļa nopostīšanu. Vēlāk uz Eļļas kalna Jēzus pravieto mācekļiem par nākamajiem laikiem un ticīgo gaidāmajiem pārbaudījumiem, par lielo bēdu laiku pirms viņa otrās atnākšanas un par pašu otro atnākšanu. Beigās Jēzus līdzībās ar vīģes koku un aizceļojušo nama kungu, aicina mācekļus būt nomodā un vērot šī beidzamā laika pazīmes, jo neviens nezinās precīzu Jēzus otrās atnākšanas laiku.

1 Kad Jēzus izgāja no tempļa, viens no viņa mācekļiem sacīja: “Skolotāj, paskat, kādi akmeņi un kādas celtnes!”

2 Un Jēzus tam sacīja: “Vai redzi šīs milzīgās celtnes? Te akmens uz akmens nepaliks, kas netiktu nopostīts.”

3 Kad viņš sēdēja Olīvkalnā iepretī templim, Pēteris, Jēkabs, Jānis un Andrejs izjautāja viņu atsevišķi:

4 “Saki mums, kad tas notiks un kāda būs zīme, kad tas viss piepildīsies?”

5 Un Jēzus sāka tiem stāstīt: “Pielūkojiet, ka jūs kāds nepievilj.

6 Daudzi nāks manā vārdā, sacīdami: es tas esmu, – un tie pievils daudzus.

7 Bet ikreiz, kad jūs dzirdēsiet runājam par kariem un vēstis par kariem, neuztraucieties: jo tam tā jānotiek, bet tas vēl nav gals.

8 Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, dažviet būs zemestrīces un bads; tas viss būs dzemdību sāpju sākums.

9 Bet uzmanieties, jo tie jūs nodos tiesās un šaustīs sinagogās, un jūs stāsieties valdnieku un ķēniņu priekšā, lai viņiem liecinātu par mani.

10 Un evaņģēlijam vispirms ir jātiek pasludinātam visās tautās.

11 Kad tie jūs aizvedīs, lai jūs nodotu, neesiet norūpējušies iepriekš par to, ko runāsi, bet, kas jums tajā brīdī tiks dots, to runāsi, jo ne jūs esat tie, kas runā, bet Svētais Gars.

12 Brālis brāli nodos nāvei un tēvs – bērnu, un bērni sacelsies pret vecākiem un tos nonāvēs.

1 As he came out of the temple, one of his disciples said to him, “Look, Teacher, what large stones and what large buildings!”

2 Then Jesus asked him, “Do you see these great buildings? Not one stone will be left here upon another; all will be thrown down.”

3 When he was sitting on the Mount of Olives opposite the temple, Peter, James, John, and Andrew asked him privately,

4 “Tell us, when will this be, and what will be the sign that all these things are about to be accomplished?”

5 Then Jesus began to say to them, “Beware that no one leads you astray.

6 Many will come in my name and say, ‘I am he!’ and they will lead many astray.

7 When you hear of wars and rumors of wars, do not be alarmed; this must take place, but the end is still to come.

8 For nation will rise against nation, and kingdom against kingdom; there will be earthquakes in various places; there will be famines. This is but the beginning of the birth pangs.

9 “As for yourselves, beware; for they will hand you over to councils; and you will be beaten in synagogues; and you will stand before governors and kings because of me, as a testimony to them.

10 And the good news must first be proclaimed to all nations.

11 When they bring you to trial and hand you over, do not worry beforehand about what you are to say; but say whatever is given you at that time, for it is not you who speak, but the Holy Spirit.

12 Brother will betray brother to death, and a father his child, and children will rise against parents and have them put to death;

JĒZUS TEICA:

“Debess un zeme zudīs,
bet Mani vārdi nezudīs.”

13 Visi jūs nicinās mana vārda dēļ, bet, kas pastāvēs līdz galam, tas tiks izglābts.

14 Bet, kad jūs redzēsiet postīšanas negantību tur, kur tai neklātos būt, – kas to lasa, lai saprot, – tad tie, kas ir Jūdejā, lai bēg kalnos, 15 kas uz jumta, lai nenokāpj, nedz ieiet savā namā kaut ko paņemt.

16 Un, kas laukā, lai negriežas atpakaļ paņemt savas drēbes.

17 Bet vai! grūtniecēm un zīdītājām tajās dienās!

18 Lūdziet Dievu, lai tas nenotiek ziemā!

19 Jo tik smagas dienas nav piedzīvotas no Dieva radītās pasaules sākuma līdz pat šim laikam un tādu arī vairs nebūs.

20 Un, ja Kungs šīs dienas nesaīsinātu, neizglābtos neviens dzīvais; bet to izredzēto dēļ, ko viņš izredzējis, viņš tās dienas ir saīsinājis.

21 Ja kāds jums tad sacīs: redzi, te ir Kristus, redzi, tur – neticiet!

22 Jo viltus kristi un viltus pravieši celsies un rādīs zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja tas iespējams, arī izredzētos.

23 Bet jūs pielūkojiet, es jums visu esmu iepriekš pateicis.

24 Bet tajās dienās pēc tām bēdām saule aptumšosies un mēness nedos sava spožuma.

25 Un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki tiks satricināti.

26 Un tad tie redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesīs ar lielu varenību un godību.

27 Tad viņš sūtīs savus eņģeļus un sapulcinās vienkopus savus izredzētos no četriem vējiem, no zemes malas līdz debess malai.

28 Bet mācieties līdzību no vīģes koka: kad tā zars pilns sulas un raisa lapas, jūs zināt, ka vasara ir tuvu.

29 Tā arī jūs, kad jūs visu šo redzēsiet notiekam, ziniet: viņš ir tuvu pie durvīm.

30 Patiesi es jums saku: šī paaudze nezudīs, tiekams tas viss notiks.

31 Debess un zeme zudīs, bet mani vārdi nezudīs.

32 Bet to dienu vai stundu nezina neviens – ne eņģeļi debesīs, ne Dēls, vienīgi Tēvs.

33 Pielūkojiet, ka esat nomodā, jo jūs nezināt, kad tas laiks ir klāt.

34 Tāpat arī cilvēks, kas aizceļojot atstāj savu namu un dod saviem kalpiem varu un katram savu darbu, un pavēl durvju sargam būt nomodā.

35 Tad nu esiet nomodā: jūs taču nezināt, kad nama kungs nāks, vai vakarā, vai pusnaktī, vai gaiļiem dziedot, vai rīta agrumā –

36 ka, pēkšņi nākdams, tas neatrod jūs guļam.

37 Bet, ko es jums saku, to es saku visiem: esiet nomodā!”

13 and you will be hated by all because of my name. But the one who endures to the end will be saved.

14 “But when you see the desolating sacrilege set up where it ought not to be (let the reader understand), then those in Judea must flee to the mountains;

15 the one on the housetop must not go down or enter the house to take anything away;

16 the one in the field must not turn back to get a coat.

17 Woe to those who are pregnant and to those who are nursing infants in those days!

18 Pray that it may not be in winter.

19 For in those days there will be suffering, such as has not been from the beginning of the creation that God created until now, no, and never will be.

20 And if the Lord had not cut short those days, no one would be saved; but for the sake of the elect, whom he chose, he has cut short those days.

21 And if anyone says to you at that time, ‘Look! Here is the Messiah!’ or ‘Look! There he is!’—do not believe it.

22 False messiahs and false prophets will appear and produce signs and omens, to lead astray, if possible, the elect.

23 But be alert; I have already told you everything.

24 “But in those days, after that suffering, the sun will be darkened, and the moon will not give its light,

25 and the stars will be falling from heaven, and the powers in the heavens will be shaken.

26 Then they will see ‘the Son of Man coming in clouds’ with great power and glory.

27 Then he will send out the angels, and gather his elect from the four winds, from the ends of the earth to the ends of heaven.

28 “From the fig tree learn its lesson: as soon as its branch becomes tender and puts forth its leaves, you know that summer is near.

29 So also, when you see these things taking place, you know that he is near, at the very gates.

30 Truly I tell you, this generation will not pass away until all these things have taken place.

31 Heaven and earth will pass away, but my words will not pass away.

32 “But about that day or hour no one knows, neither the angels in heaven, nor the Son, but only the Father.

33 Beware, keep alert; for you do not know when the time will come.

34 It is like a man going on a journey, when he leaves home and puts his slaves in charge, each with his work, and commands the doorkeeper to be on the watch.

35 Therefore, keep awake—for you do not know when the master of the house will come, in the evening, or at midnight, or at cockcrow, or at dawn,

36 or else he may find you asleep when he comes suddenly.

37 And what I say to you I say to all: Keep awake.”

TRĪSPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kas notiks ar templi? (13:1-2) _____

Ko mācekļi gribēja uzzināt? (13:4) _____

Kas vēl notiks pirms templis būs sagrauts? (13:7-8) _____

Kas dos spēku mācekļiem runāt? (13:11) _____

Kas tiks izglābts? (13:13) _____

Kas tiek aprakstīts 13:24-27? _____

Kas zudīs? (13:31) _____

Kas nezudīs? (13:31) _____

Kas zin, kad tas viss notiks? (13:32) _____

Ko Jēzus saka visiem? (13:37) _____

JAUTĀJUMI PAR KURĪEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Ko nozīmē līdzība ar vīģes koku? (13:28-29)

Ko nozīmē “būt nomodā”? Par ko šodien mums jābūt nomodā?

ČETRPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

14. nodaļa sākas ar virspriesteru apspriedi par Jēzus sagūstīšanu un sodīšanu. Tajā laikā Jēzus atrodas Betānijā, kāda spītālīgā Sīmaņa namā, kur kāda sieviete uzlej uz Jēzus galvas dārgu nardu eļļu. Daži mācekļi izrāda neapmierinātību par šādu izšķērdību, bet Jēzus tiem saka likt mierā šo sievu par viņas rīcību. Tad Jūda Iskariots aiziet pie augstajiem priesteriem un sarunā ar tiem par sudrabu nodot Jēzu viņu rokās. Jūdu Pashas svētku pirmajā dienā Jēzus sūta mācekļus sagatavot svētku mielasta galdu. Mielasta laikā Jēzus brīdina savus mācekļus, ka viens no viņiem nodos Jēzu. Tad Jēzus svētījis maizi un vīnu, dod tos mācekļiem, tādā veidā nodibinot Jauno derību (maize ir viņa miesa un vīns viņa asinis, kas tiks upurētas). Pēc tam Jēzus brīdina savus mācekļus, ka visi viņu pametīs. Pēteris solās, ka viņš neatstās Jēzu, taču Jēzus saka, ka šonakt pirms gailis divreiz dziedās, Pēteris noliegs viņu. Tad visi aiziet uz Getzemanes dārzu, kur Jēzus lūdz Dievu. Viņš aicina savus mācekļus būt nomodā, taču tie aizmieg. Pēc tam pie viņiem atnāk Jūda, atvezdams bruņotus augsto priesteru vīrus. Viņš pieiet pie Jēzus un noskūpst viņu, tādā veidā dodams zīmi viņu sagūstīt. Mācekļi mēģina pretoties, taču Jēzus pats padodas, un pārējie aizbēg. Kāds jauneklis mēģina sekot Jēzum, taču arī tas kails aizmūk no vajātājiem. Jēzu aizved pie augstā priestera un spriež tiesu. Nespēdami atrast citu apsūdzību, tie Jēzus atzīšanu sevi par Dieva dēlu uzskata par pietiekamu nāvessoda pasludināšanai. Pēteris, kas sildās pie uguns augstā priestera pagalmā, nobīstas, ka tiks atpazīts un trīs reizes noliedz Jēzu.

1 Līdz Pashas un Neraudzētās maizes svētkiem bija divas dienas. Virspriesteri un rakstu mācītāji apspriedās, kā tie Jēzu ar viltu varētu sagūstīt un nonāvēt.

2 “Svētku laikā gan ne,” tie sacīja, “ka neizceļas tautā nemieri.”

3 Un, viņam Bētānijā spītālīgā Sīmaņa namā sēžot, nāca kāda sieviete ar ļoti dārgu un tīru nardu eļļu alabastra trauciņā. Sasitusi trauciņu, tā izlēja eļļu viņam uz galvas.

4 Bet daži sašutuši sarunājās viens ar otru: “Kādēļ tāda lieka izšķērdība?”

5 Šo eļļu varēja pārdot dārgāk nekā par trīs simti denārijiem un naudu izdalīt nabagiem.” Un tie bija sašutuši par viņu.

6 Bet Jēzus sacīja: “Lieciet viņu mierā! Ko jūs uzmācaties viņai? Tā labu darbu man ir darījusi.

7 Nabagi vienmēr būs pie jums, un jūs varēsiet tiem darīt labu, kad vien gribēsiet, bet es nebūšu vienmēr pie jums.

8 Viņa ir darījusi, ko spējusi; tā jau iepriekš manu miesu ir svaidījusi apbedīšanai.

9 Patiesi es jums saku: kur vien evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē, tur arī stāstīs, ko šī sieviete ir darījusi, viņai par piemiņu.”

10 Bet Jūda Iskariots, viens no tiem divpadsmit, aizgāja pie virspriesteriem, lai tiem Jēzu nodotu.

1 It was two days before the Passover and the festival of Unleavened Bread. The chief priests and the scribes were looking for a way to arrest Jesus by stealth and kill him;

2 for they said, “Not during the festival, or there may be a riot among the people.”

3 While he was at Bethany in the house of Simon the leper, as he sat at the table, a woman came with an alabaster jar of very costly ointment of nard, and she broke open the jar and poured the ointment on his head.

4 But some were there who said to one another in anger, “Why was the ointment wasted in this way?”

5 For this ointment could have been sold for more than three hundred denarii, and the money given to the poor.” And they scolded her.

6 But Jesus said, “Let her alone; why do you trouble her? She has performed a good service for me.

7 For you always have the poor with you, and you can show kindness to them whenever you wish; but you will not always have me.

8 She has done what she could; she has anointed my body beforehand for its burial.

9 Truly I tell you, wherever the good news is proclaimed in the whole world, what she has done will be told in remembrance of her.”

10 Then Judas Iscariot, who was one of the twelve, went to the chief priests in order to betray him to them.

11 Tie, to dzirdēdami, priecājās un solīja viņam sudrabu. Un viņš meklēja izdevīgu brīdi, lai viņu nodotu.

12 Pirmajā Neraudzētās maizes dienā, kad kāva Pashas jēru, mācekļi viņam sacīja: “Kur tu gribi, lai mēs ejam un sagatavojam tev Pashas mielastu?”

13 Viņš sūtīja divus no saviem mācekļiem un tiem sacīja: “Ejiet uz pilsētu! Jūs sastapsiet cilvēku, kas nes māla krūzi ar ūdeni; ejiet tam līdzi.

14 Kurā namā viņš ieies, tā saimniekam sakiet: Skolotājs jautā: kur ir tā telpa, kur es ar saviem mācekļiem varu ēst Pashas jēru?

15 Un viņš jums ierādīs lielu augšistabu, izklātu un sataisītu; tur mums arī sagatavojiet.”

16 Mācekļi izgāja un nonāca pilsētā, un atrada visu, kā viņš tiem bija sacījis. Un viņi sagatavojāja Pashas jēru.

17 Vakaram iestājoties, viņš nāca ar tiem divpadsmit.

18 Kad viņi bija sasēdušies un ēda, Jēzus tiem sacīja: “Patiesi es jums saku: viens no jums, kas ar mani ēd, mani nodos.”

19 Un tie kļuva bēdīgi un cits pēc cita jautāja: “Vai tad es?”

20 Bet viņš tiem sacīja: “Viens no divpadsmit, kas reizē ar mani mērc maizi bļodā.

21 Cilvēka Dēls gan aiziet, kā par viņu ir rakstīts, bet vai! tam cilvēkam, kas nodod Cilvēka Dēlu! Šim cilvēkam būtu bijis labāk nepiedzimt.”

22 Jēzus, viņiem ēdot, ņēma maizi, svētīja to, lauza un deva tiem, sacīdams: “Ņemiet, tā ir mana miesa!”

23 Viņš ņēma biķeri, pateicās un deva to viņiem. Un visi dzēra no tā.

24 Un viņš tiem sacīja: “Šīs ir manas jaunās derības asinis, kas tiek izlietas par daudziem.

25 Patiesi es jums saku: es vairs nedzeršu no vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad es no tiem atkal dzeršu Dieva valstībā.”

26 Pateicības dziesmu nodziedājuši, tie devās uz Olīvkalnu.

27 Jēzus tiem sacīja: “Jūs visi apgrēkosieties, jo ir rakstīts: es ganu sitīšu, un avis tiks izklīdinātas.

28 Bet pēc tam, kad es augšāmcelšos, es pirms jums noiešu uz Galileju.”

29 Pēteris viņam sacīja: “Ja arī visi apgrēkosies, es gan ne.”

11 When they heard it, they were greatly pleased, and promised to give him money. So he began to look for an opportunity to betray him.

12 On the first day of Unleavened Bread, when the Passover lamb is sacrificed, his disciples said to him, “Where do you want us to go and make the preparations for you to eat the Passover?”

13 So he sent two of his disciples, saying to them, “Go into the city, and a man carrying a jar of water will meet you; follow him,

14 and wherever he enters, say to the owner of the house, ‘The Teacher asks, Where is my guest room where I may eat the Passover with my disciples?’

15 He will show you a large room upstairs, furnished and ready. Make preparations for us there.”

16 So the disciples set out and went to the city, and found everything as he had told them; and they prepared the Passover meal.

17 When it was evening, he came with the twelve.

18 And when they had taken their places and were eating, Jesus said, “Truly I tell you, one of you will betray me, one who is eating with me.”

19 They began to be distressed and to say to him one after another, “Surely, not I?”

20 He said to them, “It is one of the twelve, one who is dipping bread[e] into the bowl[f] with me.

21 For the Son of Man goes as it is written of him, but woe to that one by whom the Son of Man is betrayed! It would have been better for that one not to have been born.”

22 While they were eating, he took a loaf of bread, and after blessing it he broke it, gave it to them, and said, “Take; this is my body.”

23 Then he took a cup, and after giving thanks he gave it to them, and all of them drank from it.

24 He said to them, “This is my blood of the covenant, which is poured out for many.

25 Truly I tell you, I will never again drink of the fruit of the vine until that day when I drink it new in the kingdom of God.”

26 When they had sung the hymn, they went out to the Mount of Olives.

27 And Jesus said to them, “You will all become deserters; for it is written, ‘I will strike the shepherd, and the sheep will be scattered.’

28 But after I am raised up, I will go before you to Galilee.”

29 Peter said to him, “Even though all become deserters, I will not.”

30 Un Jēzus tam sacīja: “Patiesi es tev saku: šodien, šajā naktī, pirms gailis divas reizes dziedās, tu mani trīs reizes noliegsi.”

31 Bet Pēteris sacīja ar vēl lielāku pārliecību: “Pat ja man būtu jāmirst līdz ar tevi, es nekad tevi nenoliegšu!” Un tāpat runāja arī visi pārējie.

32 Un tie nonāca vietā, ko sauc Getzemene, un viņš sacīja saviem mācekļiem: “Apsēdieties šeit, kamēr es Dievu lūgšu.”

33 Viņš ņēma sev līdzī Pēteri, Jēkabu un Jāni. Un tad viņu pārņēma šausmas un izbailes.

34 “Mana dvēsele ir satriekta līdz nāvei,” viņš tiem sacīja, “palieciet šeit un esiet nomodā!”

35 Un, mazliet pagājis, viņš krita pie zemes un lūdza, lai tā stunda, ja tas iespējams, ietu viņam garām.

36 Un viņš sauca: “Aba, Tēvs, tev viss ir iespējams. Ņem šo biķeri prom no manis! Tomēr nevis kā es gribu, bet kā tu.”

37 Un viņš nāca un atrada tos guļam un sacīja Pēterim: “Sīmani, tu gulī? Tu vienu stundu nespēj būt nomodā?”

38 Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka nekrītat kārdināšanā! Gars ir apņēmīgs, bet miesa vāja.”

39 Un viņš atkal nogāja un lūdza, sacīdams tos pašus vārdus,

40 un atnācis viņš atrada tos atkal guļam, jo tiem acis lipa ciet, un viņi nezināja, ko viņam atbildēt.

41 Viņš nāca trešo reizi un tiem sacīja: “Vai jūs vēl aizvien guļat?! Diezgan! Tā stunda ir klāt! Redzi, Cilvēka Dēls tiek nodots grēcinieku rokās!

42 Celieties, ejam! Redzi, mans nodevējs ir klāt.”

30 Jesus said to him, “Truly I tell you, this day, this very night, before the cock crows twice, you will deny me three times.”

31 But he said vehemently, “Even though I must die with you, I will not deny you.” And all of them said the same.

32 They went to a place called Gethsemane; and he said to his disciples, “Sit here while I pray.”

33 He took with him Peter and James and John, and began to be distressed and agitated.

34 And he said to them, “I am deeply grieved, even to death; remain here, and keep awake.”

35 And going a little farther, he threw himself on the ground and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him.

36 He said, “Abba, Father, for you all things are possible; remove this cup from me; yet, not what I want, but what you want.”

37 He came and found them sleeping; and he said to Peter, “Simon, are you asleep? Could you not keep awake one hour?”

38 Keep awake and pray that you may not come into the time of trial; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak.”

39 And again he went away and prayed, saying the same words.

40 And once more he came and found them sleeping, for their eyes were very heavy; and they did not know what to say to him.

41 He came a third time and said to them, “Are you still sleeping and taking your rest? Enough! The hour has come; the Son of Man is betrayed into the hands of sinners.

42 Get up, let us be going. See, my betrayer is at hand.”

DIEVGALDS JEB SVĒTAIS VAKARĒDIENS

Maize un vīns kopā ar Dieva Vārdu top par Jēzus miesu un asinīm, Viņa paša būtību mūsu vidū. Luters kādreiz par to teica “Dieva Vārds starp mūsu zobiem,” kurā mēs saņemam visus Dieva solījumus un dāvanas. Mēs tiekam kristīti tikai vienreiz, jo piedzimt var tikai vienreiz. Bet mēs ēdam bieži, lai varētu dzīvot. Tā arī Svētais Vakarēdiens ir mūsu maize, lai varam uzturēt dzīvu ticību. Šis “dievgalds” plūst uz divām pusēm: tas stiprina mūsu saites ar Dievu, un tas stiprina mūsu mīlestības saites ar draudzi. Lai gan katrs var Svēto Vakarēdienu saņemt atsevišķi, parasti tas ir ģimenes galds. Mēs tajā dalāmies ar mūsu brāļiem un māsām Kristū gan musu draudzē, gan visā pasaulē. Tā mūsu mīlestības saites tiek uzturētas un stiprinātas ar visiem, kas caur Kristību ir piedzimuši Dieva ģimenē. Šo ģimeni sauc par Baznīcu.

KAS IR PASCHA SVĒTKI?

Pascha svētki (angliski *Passover*) piemin dienu, kad Dievs izveda savu tautu no Ēģiptes verdzības. Šodien grūti iedomāties, cik liels ļaužu pūlis Jeruzālemē sanāca uz Pascha svētkiem. Israēliešu ticība noteica, ka visiem, kas vien spēj, jānāk uz Svēto Pilsētu. Ebreju vēsturnieks Josifs, mēģinādams pārliecināt imperatoru Nēronu par to, cik svarīga ir jūdu tauta un Jeruzāleme, vēstīja, ka pūļa lielums varētu būt ap 3 miljoniem. Šodienas Jeruzālemē dzīvo apmēram 870,000 cilvēku.

43 Un tūlīt, viņam vēl runājot, nāca Jūda, viens no tiem divpadsmit, un kopā ar viņu nāca virspriesteru un rakstu mācītāju, un vecajo sūtīts ļaužu pūlis ar zobeniem un nūjām.

44 Bet tas, kas viņu nodeva, bija norunājis tiem dot zīmi, sacīdams: “Kuru es noskūpstīšu, tas ir viņš, ņemiet viņu ciet un vediet prom uzraudzīdami.”

45 Un atnācis viņš tūlīt piegāja Jēzum klāt un sacīja: “Rabi!” – un viņu noskūpstīja.

46 Un tie satvēra viņu un apcietināja.

47 Bet viens no tiem, kas viņam stāvēja līdzās, izvilcis zobenu, cirta virspriestera kalpam un nocirta tam ausi.

48 Tad Jēzus vērsās pie tiem: “Kā pret laupītāju jūs esat izgājuši ar zobeniem un nūjām mani gūstīt.

49 Ik dienas es biju pie jums templī mācīdams, un jūs mani neņēmat ciet. Bet Rakstiem ir jāpiepildās!”

50 Tad visi viņu atstāja un aizbēga.

51 Bet kāds jauneklis, kailumu ar linu drānu vien apjozis, sekoja viņam, un tie mēģināja to sagūstīt.

52 Bet tas, drānu pametis, izbēga no tiem kails.

53 Un tie aizveda Jēzu pie augstā priesterā;

un tur sapulcējās visi virspriesteri un vecajie, un rakstu mācītāji.

54 Un Pēteris no tālienes viņam sekoja līdz pat augstā priesterā pagalmam, kur iegājis apsēdās kopā ar sargiem un sildījās pie uguns.

55 Virspriesteri un viss sindrijs meklēja liecību pret Jēzu, lai viņu nonāvētu, bet neatrada.

43 Immediately, while he was still speaking, Judas, one of the twelve, arrived; and with him there was a crowd with swords and clubs, from the chief priests, the scribes, and the elders.

44 Now the betrayer had given them a sign, saying, “The one I will kiss is the man; arrest him and lead him away under guard.”

45 So when he came, he went up to him at once and said, “Rabbi!” and kissed him.

46 Then they laid hands on him and arrested him.

47 But one of those who stood near drew his sword and struck the slave of the high priest, cutting off his ear.

48 Then Jesus said to them, “Have you come out with swords and clubs to arrest me as though I were a bandit?

49 Day after day I was with you in the temple teaching, and you did not arrest me. But let the scriptures be fulfilled.”

50 All of them deserted him and fled.

51 A certain young man was following him, wearing nothing but a linen cloth. They caught hold of him, but he left the linen cloth and ran off naked.

52 They took Jesus to the high priest; and all the chief priests, the elders, and the scribes were assembled.

54 Peter had followed him at a distance, right into the courtyard of the high priest; and he was sitting with the guards, warming himself at the fire.

55 Now the chief priests and the whole council were looking for testimony against Jesus to put him to death; but they found none.

ČETRPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kas meklēja Jēzu ar viltu saņemt un nokaut? (14:1) _____

Bet kāpēc ne svētkos? (14:2) _____

Cik vērtā bija eļļa, ko sieva uzlēja uz Jēzus galvas? (14:5) _____

Kas vienmēr būs pie viņiem? (14:7) _____

Kas vienmēr nebūs pie viņiem? (14:7) _____

Kurš mācekļis plānoja nodot Jēzu? (14:10) _____

Kādā dienā Jēzus un mācekļi ēda Lieldienu jēru? (14:12) _____

Ko Jēzus sacīja mācekļiem, dodams maizi? (14:22) _____

Ko Jēzus sacīja par vīnu kausā? (14:24) _____

Kā baznīca sauc šo Jēzus dibināto rituālu? _____

Ko Jēzus sacīja Pēterim? (14:30) _____

Kur Jēzus aizgāja Dievu lūgt? (14:32) _____

Ko viņš mācekļiem sacīja? (14:34) _____

Ko Jēzus lūdza Dievam? (14:36) _____

Ko Jēzus sacīja mācekļiem, tos trešo reizi modinādams? (14:41-42) _____

Kādu zīmi Jūda bija devis apcietinātājiem? (14:44) _____

Kur Jēzu aizveda tiesāt? (14:53) _____

Kāda nepatiesa liecība tika dota pret Jēzu? (14:58) _____

Ko augstais priesteris jautāja Jēzum? (14:60-61) _____

Ko Jēzus vispirms darīja? (14:61) _____

Ko augstais priesteris tad jautāja? (14:61) _____

Ko Jēzus tad sacīja? (14:62) _____

Ko ļaudis izturējās pret Jēzu? (14:65) _____

Kas notika, kad gailis iedziedājās otrreiz? (14:72) _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Kā tu justos pēc Jēzus apcietināšanas, ja būtu viens no mācekļiem? Ko tu būtu darījis?

Vai tu nosodi Pēteri par Jēzus noliegšanu?

PIECPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

15. nodaļā Jēzu aizved pie Pilāta, kurš viņu izjautā, bet Jēzus klusē. Pilāts piedāvā jūdiem uz svētkiem Jēzu atbrīvot, taču tie Jēzus vietā izvēlas dumpinieku Barabu. Tad viņš liek Jēzu sist krustā. Kareivji pils pagalmā ņirgājas ar Jēzu, uzlikdami tam galvā ērkšķu vainagu, tad ved viņu sist krustā. Pa ceļam tie satiek kādu kirēnieti Sīmani un liek tam nest Jēzus krustu. Aizveduši viņu līdz Golgātai, tie sit Jēzu krustā. Blakus Jēzus krustam abās pusēs krustā piesit divus laupītājus. Apkārt stāvošie dažādi izsmej Jēzu. Tad uz trim stundām iestājās tumsa. Jēzus sāk saukt uz Dievu, bet citiem liekas, ka viņš sauc Eliju. Kāds uzsprauž niedres galā etiķi mērktu sūkli un pastiepj to Jēzum dzert. Tad Jēzus iekliezdas un nomirst. Priekšgars templī pārplīst divās daļās. Vakarā Jāzeps no Arimatejas palūdz no Pilāta mirušo Jēzu guldīt kapā. Pilāts, pārlicinājies, ka Jēzus ir miris, viņam to atļauj. Jāzeps noceļ Jēzu no krusta un, ietinis audeklā, gulda to klintī izcirstā kapā, aizveļot priekšā akmeni.

1 Rīta agrumā virspriesteri ar vecajiem un rakstu mācītājiem un visu sinedriju apspriedās un, Jēzu sasējuši, aizveda un nodeva to Pilātam.

2 Pilāts viņam jautāja: “Vai tu esi jūdu Ķēniņš?” Jēzus tam atbildēja: “Tu to saki.”

3 Bet virspriesteri pret viņu cēla daudz apsūdzību.

4 Pilāts viņam jautāja tālāk: “Tu neko neatbildēsi? Redzi, cik daudz lietās viņi tevi apsūdz.”

5 Bet Jēzus vairs neko neatbildēja, tā ka Pilāts brīnījās.

6 Svētkos viņš mēdza viņiem atlaist vienu cietumnieku – to, kuru tie prasīja.

7 Tur bija kāds cietumnieks, vārdā Baraba, kas bija sagūstīts reizē ar citiem, kuri dumpja laikā bija kādu noslepkavojuši.

8 Un ļaužu pūlis devās augšup un lūdza, lai viņš rīkojas tā, kā bija darījis jau agrāk.

9 Bet Pilāts tiem teica: “Vai jūs gribat, lai atlaižu jums jūdu Ķēniņu?”

10 Jo viņš zināja, ka virspriesteri bija nodevuši viņu tam aiz skaudības.

11 Bet virspriesteri bija sakūdījuši ļaužu pūli, lai labāk tiem atlaiž Barabu.

12 Tad Pilāts atkal vērsās pie tiem un jautāja: “Ko lai es daru ar jūdu Ķēniņu?”

13 Tie sāka kliegt: “Sit viņu krustā!”

14 Bet Pilāts tiem jautāja: “Ko tad sliktu viņš ir izdarījis?” Bet tie kļiedza vēl stiprāk: “Sit viņu krustā!”

15 Pilāts, gribēdams ļaužu pūlim iztapt, atlaida tiem Barabu, bet Jēzu lika šaust un nodeva, lai sistu krustā.

1 As soon as it was morning, the chief priests held a consultation with the elders and scribes and the whole council. They bound Jesus, led him away, and handed him over to Pilate.

2 Pilate asked him, “Are you the King of the Jews?” He answered him, “You say so.”

3 Then the chief priests accused him of many things.

4 Pilate asked him again, “Have you no answer? See how many charges they bring against you.”

5 But Jesus made no further reply, so that Pilate was amazed.

6 Now at the festival he used to release a prisoner for them, anyone for whom they asked.

7 Now a man called Barabbas was in prison with the rebels who had committed murder during the insurrection.

8 So the crowd came and began to ask Pilate to do for them according to his custom.

9 Then he answered them, “Do you want me to release for you the King of the Jews?”

10 For he realized that it was out of jealousy that the chief priests had handed him over.

11 But the chief priests stirred up the crowd to have him release Barabbas for them instead.

12 Pilate spoke to them again, “Then what do you wish me to do[a] with the man you call[b] the King of the Jews?”

13 They shouted back, “Crucify him!”

14 Pilate asked them, “Why, what evil has he done?” But they shouted all the more, “Crucify him!”

15 So Pilate, wishing to satisfy the crowd, released Barabbas for them; and after flogging Jesus, he handed him over to be crucified.

16 Kareivji ieveda viņu pārvaldnieka pils pagalmā un sasauca visu sardzes nodaļu.

17 Tie ieģērba viņu purpurā un, nopinuši ērkšķu vainagu, uzlika viņam to galvā.

18 Un tie ņēmās viņu sveicināt: "Esi sveicināts, jūdu Kēniņ!"

19 Tie sita ar niedri viņam pa galvu, apspļaudīja viņu un, ceļos nokrituši, viņu pielūdza.

20 Un, kad tie bija par viņu izņirgājušies, tie viņam novilka purpura apmetni un apvilka viņa paša drēbes. Tad tie izveda viņu, lai sistu krustā.

21 Viņa krustu tie lika nest kādam kirēnietim Sīmanim, Aleksandra un Rūfa tēvam, kas gāja garām, nākdams no lauka.

22 Un tie veda viņu uz Golgātu, kas tulkojumā: Galvaskausa vieta,

23 un tie deva viņam vīnu ar mirrēm, bet viņš neņēma.

24 Un tie sita viņu krustā un sadalīja viņa drēbes, mezdami par tām kauliņus, kas ko dabūs.

25 Bija trešā stunda, kad viņu sita krustā.

26 Uzraksts par viņa vainu bija: jūdu Kēniņš.

27 Un līdz ar viņu sita krustā divus laupītājus, vienu pa labo un otru pa kreiso roku.

29 Tie, kas gāja garām, zaimoja viņu, grozīja galvu un teica: "Āā, tempļa nojaucējs un uzcēlējs trijās dienās!

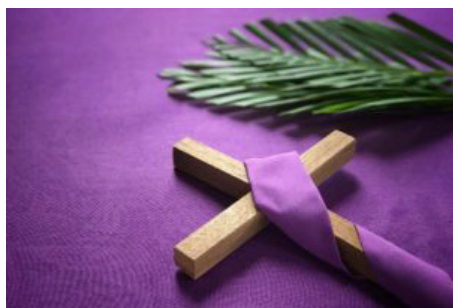
30 Glāb nu sevi pats un kāp no krusta zemē!"

31 Tāpat arī virspriesteri un rakstu mācītāji ņirgājās par viņu, viens otram sacīdami: "Citus viņš glāba, sevi pašu izglābt viņš nevar.

32 Lai Kristus, Israēla kēniņš, kāpj nu zemē no krusta, ka redzam un ticam!" Un arī tie, kas bija krustā sisti kopā ar viņu, zaimoja viņu.

33 Kad pienāca sestā stunda, tumsa pārklāja zemi līdz devītai stundai.

34 Un devītā stundā Jēzus sauca skaļā balsī: "Ēli, Ēli, lamā sabahtani!" – tulkojumā: "Mans Dievs, mans Dievs, kādēļ tu mani esi atstājis!"

16 Then the soldiers led him into the courtyard of the palace (that is, the governor's headquarters); and they called together the whole cohort.

17 And they clothed him in a purple cloak; and after twisting some thorns into a crown, they put it on him.

18 And they began saluting him, "Hail, King of the Jews!"

19 They struck his head with a reed, spat upon him, and knelt down in homage to him.

20 After mocking him, they stripped him of the purple cloak and put his own clothes on him. Then they led him out to crucify him.

21 They compelled a passer-by, who was coming in from the country, to carry his cross; it was Simon of Cyrene, the father of Alexander and Rufus.

22 Then they brought Jesus to the place called Golgotha (which means the place of a skull).

23 And they offered him wine mixed with myrrh; but he did not take it.

24 And they crucified him, and divided his clothes among them, casting lots to decide what each should take.

25 It was nine o'clock in the morning when they crucified him.

26 The inscription of the charge against him read, "The King of the Jews."

27 And with him they crucified two bandits, one on his right and one on his left.

29 Those who passed by derided him, shaking their heads and saying, "Aha! You who would destroy the temple and build it in three days, save yourself, and come down from the cross!"

31 In the same way the chief priests, along with the scribes, were also mocking him among themselves and saying, "He saved others; he cannot save himself.

32 Let the Messiah, the King of Israel, come down from the cross now, so that we may see and believe." Those who were crucified with him also taunted him.

33 When it was noon, darkness came over the whole land until three in the afternoon.

34 At three o'clock Jesus cried out with a loud voice, "Eloi, Eloi, lema sabachthani?" which means, "My God, my God, why have you forsaken me?"

35 Daži no tiem, kas tur stāvēja klāt, to dzirdēdami, sacīja: "Redzi, šis sauc Eliju!"

36 Tad kāds pieskrēja un iemērca sūkli etiķī; uzspraudis to niedres galā, tas sniedza viņam padzerties un teica: "Pagaidiet, redzēsim, vai Elija nāks viņu noņemt."

37 Bet Jēzus skaļi iekliedzās un nomira.

38 Un tempļa priekšgars tika pārplēsts divās daļās no augšas līdz pat apakšai.

39 Centurions, kas stāvēja viņam pretī, redzēdams, ka viņš, tā saukdams, bija miris, sacīja: "Patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls!"

40 Arī kādas sievietes skatījās no tālienes. Starp tām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba jaunākā un Jāzēpa māte, un Salome –

41 tās, kuras viņam sekoja un kalpoja, kad viņš bija Galilejā, un vēl daudzas citas, kas viņam bija atnākušas līdzī uz Jeruzālemi.

42 Un pievakarē, jo bija sagatavošanas diena, tas ir, priekšsabats,

43 Jāzeps no Arimatejas, cienījams sinedrija loceklis, kas arī pats gaidīja Dieva valstību, uzdrošinājās ieiet pie Pilāta un izlūdās Jēzus miesas.

44 Bet Pilāts izbrīnījās, ka viņš jau ir miris. Pasaucis centurionu, viņš tam jautāja: "Vai viņš jau nomira?"

45 Un, saņēmis ziņu no centuriona, viņš atvēlēja Jāzēpam Jēzus miesas.

46 Un tas, nopircis smalku linu audeklu, Jēzu nocēla un ietina audeklā, un ielika viņu kapā, kas bija izcirsts klintī, un kapa ieejai aizvēla priekšā akmeni.

47 Bet Marija Magdalēna un Marija, Jāzēpa māte, skatījās, kur viņš tika nolikts.

35 When some of the bystanders heard it, they said, "Listen, he is calling for Elijah."

36 And someone ran, filled a sponge with sour wine, put it on a stick, and gave it to him to drink, saying, "Wait, let us see whether Elijah will come to take him down."

37 Then Jesus gave a loud cry and breathed his last.

38 And the curtain of the temple was torn in two, from top to bottom.

39 Now when the centurion, who stood facing him, saw that in this way he breathed his last, he said, "Truly this man was God's Son!"

40 There were also women looking on from a distance; among them were Mary Magdalene, and Mary the mother of James the younger and of Joses, and Salome.

41 These used to follow him and provided for him when he was in Galilee; and there were many other women who had come up with him to Jerusalem.

42 When evening had come, and since it was the day of Preparation, that is, the day before the sabbath,

43 Joseph of Arimathea, a respected member of the council, who was also himself waiting expectantly for the kingdom of God, went boldly to Pilate and asked for the body of Jesus.

44 Then Pilate wondered if he were already dead; and summoning the centurion, he asked him whether he had been dead for some time.

45 When he learned from the centurion that he was dead, he granted the body to Joseph. 46 Then Joseph bought a linen cloth, and taking down the body, wrapped it in the linen cloth, and laid it in a tomb that had been hewn out of the rock. He then rolled a stone against the door of the tomb.

47 Mary Magdalene and Mary the mother of Joses saw where the body was laid.

TICĪBA

Šo Dieva dāvanu nevar ne nopirkt, ne arī nopelnīt, to var saņemt tikai ticībā. Un nav jau jāprasa, cik daudz ticības vajadzīgs, lai šo dāvanu saņemtu, jo ticība nav ne skaitāma, ne sverama. Ticība ir patiešām uzticība; tas ir, laist sevi vaļā no tā zara, pie kā Tu esi pieķēries un ticēt, ka ir Kāds, kas Tevi saķers un izglābs. Zārs, pie kā mēs mēdzam turēties, ir tā iedoma, ka mēs varam paši ar savām spējām nopelnīt Dieva labvēlību, gan ar mūsu labiem darbiem, gan ar mūsu garīgām izjūtām. Ja mums jau pieder šī labvēlība un mīlestība, kāda tad tur jēga to mēģināt iegūt? Taču nav! Mēs varam droši laist šo zaru vaļā, jo pats Dievs mūs saķers un izglābs. To zinot un ticot, mūsos rodas liela brīvība un prieks. Tomēr mums ir pazemībā jāatzīst, ka Dievs ir Dievs un ne mēs.

PIECPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Ko Pilāts jautāja Jēzum? (15:2) _____

Kas pret Jēzu cēla apsūdzības? (15:3) _____

Par ko Pilāts brīnījās? (15:5) _____

Ko Pilāts mēdza darīt svētkos? (15:6) _____

Kas bija Baraba? (15:7) _____

Kad Pilāts jautāja, ko lai viņš dara ar Jēzu, ļaudis sāka kliegt: “ _____ ” (15:13)

Kad Pilāts jautāja, ko Jēzus sliktu Jēzus ir izdarījis, ļaudis kļiedza vēl stiprāk: “ _____ ” (15:14)

Kāpēc Pilāts atlaida Barabu? (15:15) _____

Ko viņš lika darīt ar Jēzu? (15:15) _____

Ko nozīmē vārds “šaus”? _____

Kur Jēzu sita krustā? _____,
kas ir tulkots _____ (15:22)

Kāds uzraksts bija pie krusta? (15:26) _____

Ko līdz ar Jēzu vēl sita krustā? (15:27) _____

Ko darīja tie, kas gāja gažām? (15:29) _____

Ko darīja virspriesteri un rakstu mācītāji? (15:31) _____

Ko Jēzus no krusta sauca skaļā balsī? (15:34) Ebrejiski: _____

Kā tas tulkots? (15:34) _____

Kas notika ar Tempļa priekškaŗu? (15:38) _____

Kad Jēzus bija miris, ko sacīja centurions? (15:39) _____

Kas tā bija par dienu? (15:42) _____

Kāda nedēļas diena tā bija pēc mūsu skatījuma? _____

Kā mēs Baznīcā to dienu saucam? _____

SEŠPADSMITĀ NODAĻA

ĪSUMĀ:

16. nodaļā Jēzum uzticamās sievietes (Marija Magdalēna, Marija, Jēkaba māte un Salome) nedēļas pirmajā dienā nāk apraudzīt kapu, lai svaidītu Jēzus miesas bērēm. Pienākot pie kapa, tās redz kapa akmeni noveltu un, ienākušas kapā, sastop baltās drānās tērptu jaunekli, kurš paziņo, ka Jēzus ir augšāmcēlies, un liek tām paziņot Jēzus mācekļiem, ka viņi Jēzu sastaps Galilejā. Sievas bailēs metas bēgt un baidās ko stāstīt, bet vēlāk tomēr izstāsta visu mācekļiem, un Jēzus caur tiem sludina mūžīgās glābšanas vēsti. Pēc augšāmcelšanās Jēzus vispirms parādās Marijai Magdalēnai. Viņa to izstāsta Jēzus mācekļiem, bet tie nenotic. Tad citā izskatā Jēzus uz ceļa parādās vēl diviem mācekļiem, bet arī viņu vēstij pārējie netic. Visbeidzot Jēzus parādās vienpadsmit mācekļiem sēžot pie galda un norāj tos, ka tie pirms tam nebija ticējuši lieciniekiem. Tad Jēzus sūta savus mācekļus sludināt evaņģēliju visai radībai, apsolot, ka ticīgos pavadīs dažādas brīnumu zīmes. Tad Jēzus tiek pacelts debesīs un sēžas pie Dieva labās rokas, bet mācekļi dodas sludināt.

1 Kad sabata diena bija pagājusi, Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba māte, un Salome nopirka smaržīgas zāles, lai ietu un svaidītu Jēzu.

2 Nedēļas pirmajā dienā rīta agrumā, saulei lecot, tās nāca pie kapa

3 un sarunājās savā starpā: “Kas mums novels akmeni no kapa ieejas?”

4 Pacēlušas acis, tās redzēja – akmens jau novelts. Bet tas bija ļoti liels.

5 Ienākušas kapā, tās ieraudzīja baltās drānās tērptu jaunekli sēžam labajā pusē, un tās izbijās.

6 Bet viņš tām sacīja: “Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu, Nācarieti, krustā sisto, viņš ir augšāmcēlies, un viņa šeit nav. Redziet, vieta, kur tie viņu nolika.

7 Bet ejiet un pasakiet to viņa mācekļiem un Pēterim: viņš pirms jums aizies uz Galileju; tur jūs viņu redzēsīt, kā viņš jums sacījis.”

8 Iznākušas no kapa tās metās bēgt prom, tās trīcēja un bija satriektas, un nestāstīja nevienam neko, jo baidījās.

9 Augšāmcēlies rīta agrumā nedēļas pirmajā dienā, Jēzus vispirms parādījās Marijai Magdalēnai, no kuras viņš bija izdzinis septiņus dēmonus.

10 Viņa gāja un to pavēstīja tiem, kas ar viņu bijuši kopā un tagad sēroja un raudāja.

11 Bet, dzirdot, ka viņš esot dzīvs un ka tā viņu redzējusi, tie neticēja.

12 Pēc tam viņš parādījās citā izskatā diviem no viņiem, kad tie gāja uz laukiem.

13 Arī tie aizgājuši pavēstīja to pārējiem, un arī tiem viņi neticēja.

1 When the sabbath was over, Mary Magdalene, and Mary the mother of James, and Salome bought spices, so that they might go and anoint him.

2 And very early on the first day of the week, when the sun had risen, they went to the tomb.

3 They had been saying to one another, “Who will roll away the stone for us from the entrance to the tomb?”

4 When they looked up, they saw that the stone, which was very large, had already been rolled back.

5 As they entered the tomb, they saw a young man, dressed in a white robe, sitting on the right side; and they were alarmed.

6 But he said to them, “Do not be alarmed; you are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified. He has been raised; he is not here. Look, there is the place they laid him.

7 But go, tell his disciples and Peter that he is going ahead of you to Galilee; there you will see him, just as he told you.”

8 So they went out and fled from the tomb, for terror and amazement had seized them; and they said nothing to anyone, for they were afraid.

9 Now after he rose early on the first day of the week, he appeared first to Mary Magdalene, from whom he had cast out seven demons.

10 She went out and told those who had been with him, while they were mourning and weeping.

11 But when they heard that he was alive and had been seen by her, they would not believe it.

12 After this he appeared in another form to two of them, as they were walking into the country.

13 And they went back and told the rest, but they did not believe them.

14 Vēlāk viņš parādījās tiem vienpadsmit, kad viņi pie galda sēdēja, un viņš norāja viņu neticību un sirds cietību, ka viņi neticēja tiem, kas bija redzējuši viņu pēc augšāmcelšanās.

15 Un viņš tiem sacīja: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet evaņģēliju visai radībai.

16 Kas tic un tiks kristīts, tas tiks glābts, bet, kas netic, tas tiks pazudināts.

17 Bet tiem, kas tic, ies līdzī šādas zīmes: manā vārdā tie izdzīs dēmonus, runās jaunās mēlēs;

18 tie ņems rokās čūskas, un, pat ja tie dzers indi, tā tiem nekaitēs. Neveseliem tie rokas uzliks, un viņi atlabs.”

19 Kungs Jēzus pēc tam, kad bija ar tiem runājis, tika pacelts debesīs un sēdās pie Dieva labās rokas.

20 Bet viņi izgāja un sludināja it visur, un Kungs darbojās līdzī un vārdu apstiprināja ar līdzīgām zīmēm.

14 Later he appeared to the eleven themselves as they were sitting at the table; and he upbraided them for their lack of faith and stubbornness, because they had not believed those who saw him after he had risen.

15 And he said to them, “Go into all the world and proclaim the good news to the whole creation.

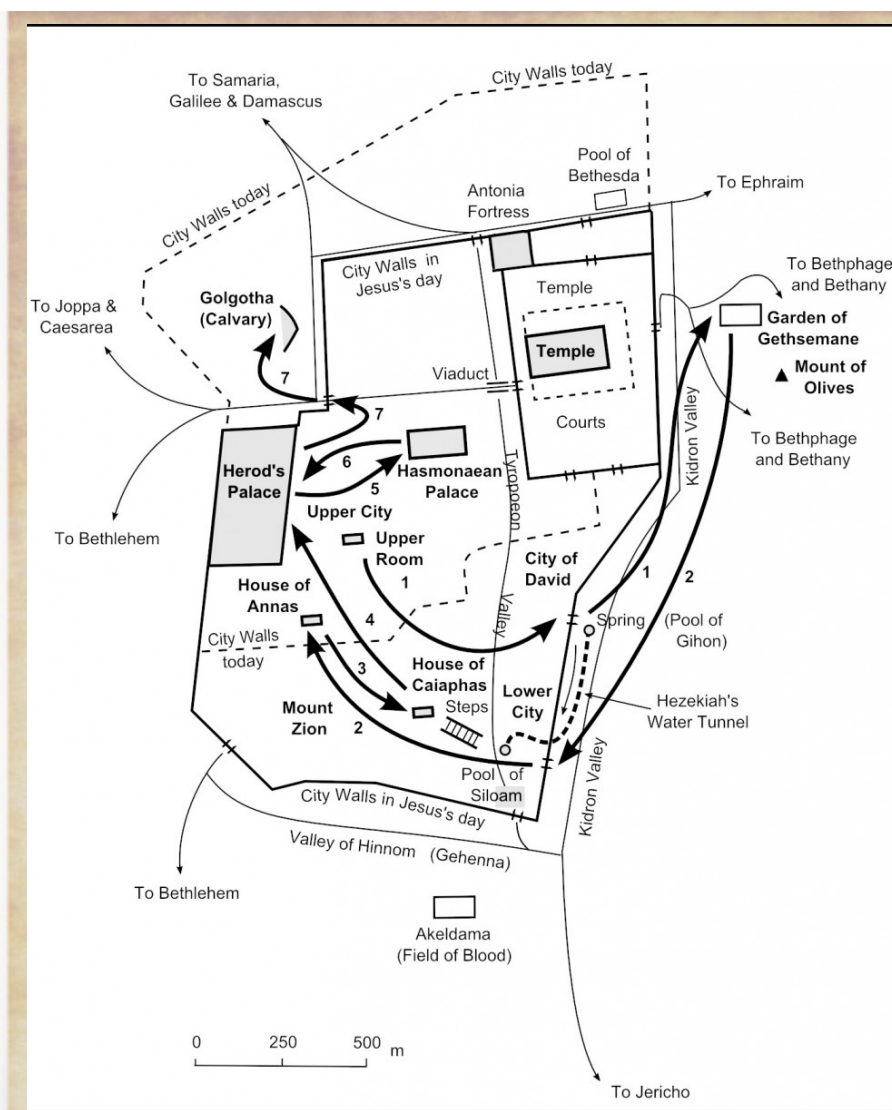
16 The one who believes and is baptized will be saved; but the one who does not believe will be condemned.

17 And these signs will accompany those who believe: by using my name they will cast out demons; they will speak in new tongues;

18 they will pick up snakes in their hands, and if they drink any deadly thing, it will not hurt them; they will lay their hands on the sick, and they will recover.”

19 So then the Lord Jesus, after he had spoken to them, was taken up into heaven and sat down at the right hand of God.

20 And they went out and proclaimed the good news everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the message by the signs that accompanied it.

JĒZUS PĒDĒJĀS 24 STUNDAS

1. Pēc vakariņām, Jēzus ar mācekļiem atstāj Veco pilsētu un iet uz Getzamenes dārzu. Kamēr Jēzus lūdz Dievu, viņu apcietina.
2. Zaldāti aizved Jēzu uz Dāvida pilsētu pie augstā priestera Annasa.
3. Saulei austot, Jēzu aizved pie augstā priestera Kajafa.
4. Ap 7:00 no rīta, Jēzu aizved pie Pilāta Heroda pilī. Uzzinājis, ka Jēzus ir galilietis, viņš viņu pārsūta pie Heroda.
5. Jēzu aizved pie Heroda, kas paliek Hasmonaeen pilī. Jēzus klusē. Viņam uzvelk purpura apmetni un izsmej.
6. Jēzu aizved atpakaļ pie Pilāta apmēram 7:30. Jēzu šausa.
7. Jēzus nes krustu uz Golgātu. Gājiena laikā viņu izsmej. Golgātā nonākušu Jēzu piesit krustā apmēram 8:00 no rīta. No 11:00 līdz apmēram 2:00 debesis satumst. Jēzus iesaucas “Kāpēc esi mani pametis?” un mirst drīz pēc 2:00. Tajā brīdī, kad Jēzus mirst, ir zeme strīce, un Tempļa priekškaņš ir pārplēsts divās daļās.

SEŠPADSMITĀS NODAĻAS DARBA LAPA

JAUTĀJUMI PAR SATURU:

Kāpēc sievas gāja uz kapu? (16:1) _____

Par ko viņas ceļā uztraucās? (16:3) _____

Ko sacīja jauneklis baltās drānās? (16:6) _____

Kur mācekļi viņu redzēšot? (16:7) _____

Ko sievas darīja? (16:8) _____

Kam augšāmceltais Jēzus parādījās vispirms? (16:9) _____

Kad Jēzus parādījās vienpadsmit mācekļiem, viņš tiem sacīja _____

(16:15)

Uzraksti 16:16: "Kas tic un _____

Kas pēc tam notika ar Jēzu? (16:19) _____

Ko mācekļi tad darīja? (16:20) _____

Atceries! — Kāda nedēļas dienā baznīcā:

1. atceramies Jēzus iejāšanu Jeruzālemē? _____

2. pieminam viņa pēdējo maltīti ar mācekļiem? _____

3. pieminam viņa krustā sišanu? _____

4. svinam viņa augšāmcelšanos? _____

JAUTĀJUMI PAR KUĻIEM MAZLIET VAIRĀK JĀPADOMĀ:

Kā tu domā, kur Jēzus tagad ir?

JAUTĀJUMI UN PĀRDOMAS